

EX LIBRIS
ILLVSTRISSIMI VIRI,
DN. DAN. LVDOLPHI,
LIB. BAR. de DANCKELMANN,
S. REG. MAI. BORVSS. CONSILIARII
STATVS INTIMI, cetera,
BIBLIOTHECÆ ACAD. FRIDERICIANÆ
TESTAMENTO RELICTIS.

an 1

86

TARRÆI HEBI

Nobilis à Sperigâ

SCIOPIUS

EXCELLENS. 1393

In laudem eius & SOCIORVM

PRO

JOSEPHO SCALIGERO

& omnibus probis.

EPIGRAMMATUM

LIBRI III.

Ex triginta totis hinc inde collecti.

HANOVIAE,

Impensis ac Typis Willierianis & consort.

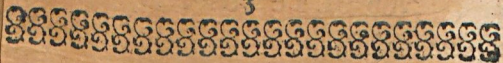
CIO IO C XII.

TAR...
EXCELLEN...
L...
JOSEPH...
HISTORIAM...
PART II

com
ter
lato
pro
occ
om
seri
nun
bus
digi
Ex
bro
fenn
dec

AD LECTOREM

 VM Doctorem nonnullos in
 eo esse comperissem, ut publicis
 honorū omnium furis ex suis
 potissimum libris ora obstrue-
 rentur. Ipse quod in me fuit,
 communi pietatis operi negare nolui, et si pra-
 ter atatem & ingenium videretur, immacu-
 latus mores, & adolescentiam omnibus probis
 probatā, infestis illis nominibus traducendis,
 occupare. Adfectus vero in bonū publicum
 omnes moras, omnia obstacula cōtemsit. Nec
 seriō tamē quid hāc indole in id genus homi-
 num moliri volui. Iocosus cantilenis & versi-
 bus facilimis eorum deliria irrisi. Ut videant
 dignos non esse, quos seriō vel contemnamus.
 Excreuit hoc studentī opus ad xxx. totos li-
 bros, quibus omnia ferē ipsorum, quos dicere
 sentio, facinora salibus tanguntur. Eos certis
 de causis, quia plurima insunt digna qua ex-
 A 2 actus

4 AD LECTOREM.

actius expoliatur, nunc omnes proferre nolui.
 In antecessum dare malui tres hos hinc inde
 ex uniuerso Opere collectos; quibus ab eo pro-
 pudio, quod maximè insectantur, titulū feci.
 Si fortassis ludendo pudor ab sacerrimo capite
 impetrari possit, quem monitis seueris nec-
 quicquam alij sollicitarint. Suadeo autē ipsi,
 quamprimum infelicibus illis manibus hunc
 libellum tacturus est, non prius ad cognoscen-
 dum quam confutandum animum applicet.
 Tum enim demū faxo & domesticis & pere-
 grè quasitis suis ornamentis in scenam prode-
 at, quorum nobis magna copia cognita est, ut
 desinant etiam sic per umbram videre suum
 dedecus, secula. Ita enim eum comitum atque
 expolitum dabimus, ut minimum suarū vir-
 tutum nos non attigisse, ipse confessurus sit.
 Tu, Lector, ex hoc lusu ne putes nos quenquā
 cordatum ledere voluisse, omnes vero im-
 probos ultrò prouocare, statim iudicabis,
 quales mihi responsuri sint.

Vale.

TAR.

TARRÆI HEBI
EPIGRAMMATUM

LIBER I.

I. *Ad Oscippium.*

CVI dono facilem legi libellum,
Arguto modo carmine explicatū?
Oscippi, tibi; namq; tu solebas
Latrantum canis æstimare burras.

Iam tum cum ausus es, une Transfugatum,
Omne ævum horribili inquinare libro.

Pleno, Iuppiter! esuritionum!
Ergo istuc cape, quicquid est, libelli,
Quali fronte quidem tuæ cohortes
Auscultant pia dicta Veritatis.

II. *Ad Lectorem.*

SAlso carmine adesse disputatum
Quemquam crimina Loiolæ furentis,
Scopis verrere, Lector, est ab auro.
Purgamenta Sophisticæ cloacæ.
Quare istuc potes imputare totum
Non vati, sed olentibus Bonarscis.

III. *Ad Orbitium.*

LEctis quattuor aureis libellis

TARRÆI HEBI

Cur tetrum spuis, Orbili, venenum?
Non sunt quattuor aurei libelli,
Sed sunt quattuor aurei berilli.
Non sunt quattuor aureæ papyri
Sed sunt quattuor aurei Saphyri.
Chartas quattuor aureas putabis?
Sagdas quattuor aureos putabunt,
Contra vos benè candidi legenteis.
Huï!, dicis, lapides perinde duos
Vt sunt carmina cum suo Poetâ!
At tu mollicule, & parum seuerus,
Que iste visceribus probabis esse,
Cui bilis, nisi maximos molares,
Per nullos, pote considerare libros?
Qui cum sint lapis, atque petra pumex,
Veltris Spongia sunt tamen magistris,
Quâ delentur imagines notarum.
Scripturâ horribili in Scholâ patrata:
O saxicerebrum atque ferriventre,
O durilaterum genus, Sophistas!

IV. *Ad Scaligerum, de Sangâ.*

NIL modo de Sangâ sperandum est, Scal
ger, Ocno,
Fune nisi vt roso pendeat ex epulis.

V. *De Orbilio Philosopho.*

NIL Cynicorū olidæ sordes, nil pulla Cra-
tetis,

Diogenis nihil est horrida pauperies.
Inuenit sectam longè & latè probiorem
Orbilius, princeps cui pater est; Onicam.

VI. *De Jos. Scaligero.*

SCaligerū Arabio mirū est sermone locutū?
Qui loquitur nobis quottidiè Athanato?

VII. *Ad Ioan. Mensuram.*

MEursi maxime, quem suum Nepotem
Quibat Scaligeri Nepos vocare,

Ni tu Scaligeros tuos tueris
Sæuâ Pestilitatis à Cohorte,
Cuius signifer est Scoppus Ambro
Se succenturiantibus Bonarfcis,
Famæ te puto propriæ Nepotem.

VIII. *Ad Tempus, de Scaligero.*

Ofuga perennis, orba, cum semel lapsa es,
Reuersionis; Æuitatis ô Torrens,
Paullum morare: Scandit hic senex currum,
Sed iam audiisti, iam vola orbem in æternum,
In te redibis semper, hunc senem gestans.
Atq; vbi, memoria longa, debiles sensus
Rapace vineet arduum rotâ fulmen,
Semper oriatur, atque conscius Fati,

Vates,

8 TARRÆI HEBI
Vates, vigebit, qui perire cœlestis
Non posse libros occinet Deūm genti.
Quo vindicante Scala floreat semper,
Et inuidorum pereat ordo Latronum.

IX. *Ad Scaligerum de Heinsio.*

Tantū HEINSI libris debes, tua gesta canētis,
Quantum orbis debet, Scaliger, iste tibi.
Maius utrōq; nihil poteris laudare; Poëta
Dign⁹ se solo est SCALIGER HEINSIADES.

X. *De Heinsii & Baudii Versibus.*

Diuinæ seclī volucres, vlticia quarum
Fulmina remigiis cœlo descendere certāt,
Vt steriles stipulæ fœctis vrantur ab agris.
Heinsiadis graue Epos, Baudiq; vltoris jām̄bi.
Nos facitis viuum, numquam, Phœnica, senilē
Vsturum casā nidum, cui Iuppiter ipse
Æternū imperiū in volucres cōcessit Olympi.
Suauibus vt modulis Heroū Augusta canēteis
Nomina, participes Scalæ vigeatis amati.
Ite viri comites, Terræq; excendite fumos.
Trans spatia alta polorū, intrā Penetralia cœli
Æternum Ambrosiæ florem gustate, nefasq;
Mortis, ab ingenuā diuūm defendite prole.
Stirps æquæua Diis, dum laudibus ipse suis dat
Subtrahit à nebulis se SCALIGER: Ite professi
Diuini

EPIGRAMMAT. LIB. I. 9

Diuini laudeis longum Scriptoris in æuum.
 Intereâ, à nobis si quid pia carmina possunt,
 Cum super æternæ ramos olim arboris, vltix
 Barbariæ impuræ, volucris longæua, sedebo,
 Vestra canã merita, & pro flammicolorib, alis
 Heinriadæ laudeis, Baudiq; vltoris lâmbos,
 Vibrabo numeris, & me super astra leuabo.

XI. *Ad Scoppium.*

IMmensa longi Temporis vides, Scoppi
 Quam sit catena? perpetè hancce pendebis
 Nisi resipisces. Optat hoc tibi Scala.

XII. *Symbolum eiusdem, ex Euripide.*

OGloriosa gloria, incassum tumens,
 Quam vana seclâ deiicis mortalium,
 Nihili vt videri maximi possint sibi!

XIII. *In Orbiliū & ceteros.*

ORbiliū quâ fronte iubes saluere magistrū?
 Qua vate m dicas, Pontice, Bauvilium.
 Bauvilium qua fronte potes laudare Poetam?
 Qua Criticum dicas fronte Scioppiaden.
 Fronte Scioppiaden Criticū qua dicere possis?
 Qua possis hominem dicere Stoicidam.
 Stoicidam possis hominem qua dicere fronte?
 Pōtice, durus homo es; qua, nisi marmorea?

XIV. *In Sangam.*

A 5 Lixa

Lixa fuit quondam, nunc est Thraso, Sanga secutor: (edit.

Quæ toxixit quondam lixa, Thraso hæc modo XV. In Orbilium ad Poetas. (te,

Antipodas lubitū est si fors spectare, Poë Inuerfis, nostris sub pedibus, pedibus. Scandere vos Nasum Orbilii mādabo, Poetæ, Cernetis verso podice ibi ire nateis.

XVI. Ad Lectorem.

EXcetras pote quindëcim domare
Respira, bone Lector, heic legendo.

Restant Orbiliusq; Craterusque,
Sanga & Scoppius, & Bonarscianus.

Hui quot monstra! quot impii veneni
Clamas, prostibula! Ah tace, inficete,

Nemo horum caput vniquam habere visust,
Ne tu plura putes, nisi ipse nullum.

XVII. Tumulus Scaligeri.

Scaliger heic posuit deducta viscera mente,
Reliquias cœli Terra habet hoc tumulo.

XVIII. Epitaphium parentis Scioppi.

Hic Vespillo iacet, Lictorū heic regia nactus
Sceptra; nefas obitu quale patrarit, habe.

Omnia qui in vita Lictorum munia norat,
Natum esse audiuit Patricium, & periit!

XIX. In

ÉPIGRAMMAT. LIB. I.

XIX. *In Scioppum.*

NIL non esuriens facit Scioppus
Idem nil saturo facit palato.
O factum benè, quod Scioppus istic
Vnum vix semel est satur per annum!

XX. *In eundem.*

TECUM hominem certare odiis res plena
pericli est, (dium.
Nā te ipsū esse homines, Scoppe, putant **O**

XXI. *In eundem Stoicum.*

STOICIDAS nisi tu postes, ceu destina, firmes,
Dudū omnis Lapidū machina corruerit.
Et dubitamus adhuc alium te dicere Atlantē,
Scoppe, cui incūmbat Regia Persephontē!

XXII. *In Cratserum.*

NON legi hunc hominem nisi id & semel
& malè; dicis
Quem culpas, ius est ter benè pellegere.
Ter legam ego hunc hominem, visum malè
quem semel, vsque
Nauseo? Laudabo; lector, eum potius.

XXIII. *In Licinum.*

NIL fecit Licinus decem per annos
Quam quod risit, vt horridus Cachinatio;
Istos si Licinus decem per annos

A^o 6° Viss

an
dit
odo
(te
oe
us.
etæ,

te,
lo.
et
oe.
In

Visisset, sapientior fuisset.

XXIV. *In natalem Orbiliū.*

Viuū hodie Orbiliū si vis, potes, Aule, videre.
Cras, hodie natus, perbitet; accelera.

XXV. *In effigiem H. Groetii.*

GRotius effigie puer hac florebat: Amice.
Dic vidisse senem, Lector, Aristotelē.

XXVI. *Ad Orbilium.*

PLagosa pater, Orbili, cohortis,
Quod nunc adfero, tu boni æstimato.
Sceptris dignus es omnium magistrūm.

XXVII. *In Auarum Loiolam.*

CVrre, vola, rape, trude, trahie, aggere, & omnia solus

Posside, habe nihil, heic cūcta relinq;, & abi.

XXVIII. *In Orbilium.*

ORbilii capitale quis ingenium neget esse?
Omneis edidicit discipulos natibus.

XXIX. *In eiusdem discipulos.*

CLunibus aduersis pugnantē cerne cohortē,
Sculna horū pugnis Nasus ab Orbilio est.

XXX. *In eundem.*

TV qui clunibus Imperator atris
Nunc huc discipulos rapis, modo illuc,
Quæ discrimina sint tuis (pilosum

Quæ

Quæ possint dare Theseum pudori)
 Et parvæ Patientium cohortis
 Si nescis, natibus; profunditatem
 Omnem isto potes experiri, adunco.
 Naso ad iugera quindecim, Magister.

XXXI. *In eundem.*

Pedentis leue visum puelli
 Non est temnere te, Orbili: Scholæ quos
 Vestrati dare præsidēs laboras,
 Taleis esse solent Diis prophetæ.

XXXII. *In Bauium.*

Litterulis Bauius his vtitur, in natibus quas
 Discipulûm scribit Orbilius ferulis.

XXXIII. *In Scoppium.* (pestis,

Dû methodû in Saturâ demōstrat Scoppia
 Suauē hominē in Stoâ quærit amaricie:

XXXIV. *De Daniele Heinsio.*

Lernæâ ferro & flâma qui cõtudit Hydram
 Vincitur, Alcides, Heinsiadæ titulis.
 Illustrem è lustris trahere in præclara diei
 Res longè magis est ardua, Torquiuorum.

XXXV. *In Scoppium.*

Avrat^o quei rã cito Eques sit Scoppi^o haud est
 Mirû adeo; auritus q̄ fuit antea Equus!

XXXVI. *In Criticum Scabiosum.*

A. V.

PErgratorum te litem indicere versui
 Pergallantē, hoc est, Cratere, de scabie.
 XXXVII. *In Rabulam à Radendo.*

IN collo cui pendeant Spadoni
 Ni ius testiculis suum negetur,
 Suetis permolere omnium maritas.
 Castrato modo vate volt triumphum.
 Exemplum sibi nec videt cauendum!
 Mollis rabula, sic ne te merentem
 Insultare decet viro innocenti?
 Excisis tibi fratribus luendum hoc:
 Seu sis, seu spado nolis esse, dudum es,
 Qui tot, perfide, mentulas vorasti,
 Omento quibus in tuo relictis
 Prodit semiviro, Poeta, libro.

XXXVIII. *In Martialem exsectum.*

QVid castrasse iuuat virum potentem?
 Ascylton poterant amare pauci,
 Grandi pondere nempe fastuosum,
 Nec paruas oboli æstimantem amicas.
 Nunc mundus capit omnis hunc Gnythona,
 Sic falcem in propriam tulere messem
 Gens improvida Lotocolentum.

XXXIX. *In Nicolem Serarium.*

SCribis Ni modo, coleis recisis

Hoc

Hoc fecit male prouido, Maritus.

XL. *De Orbilio.*

ORbilius naso supposito Februa fecit,
Dysenteria cessit ut suâ è scholâ.

XLI. *De eodem Pythagorissante.*

Vluu atauî nasû Orbili^o deprennit in hirci
Pene. Ego nû herbâ do tibi, Pythagora.

XLII. *In Cratserum.* (queris?)

Salsa tua esse putem quâ carmina, Cratsero,
Octiduum bibet, hæc cû leget, Orbilius.

XLIII. *Ad Scoppinm Poetam.*

Cum pedibus tibi res quam digna est Scor-
pio, dignus

Qui nullâ es prorsus re, nisi compedibus!

XLIV. *In eundem.*

SOcratis ut Scopp^o queat iste imitator habe-

Exemplo Actæi carcerem inuit Venetû. (ri,

Nil hocet heic celerẽ non exambisse cicutam.

Germanæ restis pocula lenta bibet.

XLV. *In eundem.*

Pendere votû quod tuû, Nepa, hoc scimus;

Sed Italo pendere te volebamus

In orbe potius. Virbis ut tuæ cinis

In luce posses esse perpetim rerum;

Inlustris heros; natus, altus, in lustris.

XLVI. *De*

XLVI. *De eodem Italiâ cedente.*

Postquã omnẽ è fumo Baroni vixisse culinã
 Coniector docti, Scoppius, ingenii,
 Cognouit. bibitum ante, suo viuente Patrono,
 Vendere fumum Italis institit: eiicitur.

XLVII. *De eodem in Germaniã.*

Profecit bonus, ædepol, Scioppus,
 Madrucci benè proditã culinã.
 Illic vix poterat satis mereri
 Fumi quottidianum in vsũ, at isthic
 Flammæ perpetuas potest mereri.

XLVIII. *De Stoico.*

AVt De⁹ aut lapis est si Stoic⁹, optimus horũ
 Diuinus fiet, Scoppe patrate, lapis.

XLIX. *In Stoicos Poetas.*

Sic Sapiens poterit quid Desipientia dici
 Carmina iam scribunt Stoicidũ pueri.

L. *De Orbilio.*

Mirũ epulũ exhibuit nuper Caper Orbilian⁹
 Idq; sibi: naso frontẽ epulum exhibuit.

LI. *Ad Scioppum.*

CVm te patricium, Scoppe, fecit
 CLEMENS, quã cuperes patrẽ in culinã
 Fecisset tibi. nam tuum helluando
 Dudum quam fuit ante, prodidisti.

LII. *Epis.*

LII. *Epitaphium eiusdem.*

Patricius, Lictore fatus, Gabali quæsitör,
 Hoc, Lector, lapis est Scoppius in lapide.
 Tu, nisi de tactâ mavis lapidescere prorsus
 Gorgone, iã hinc sanos perge mouere pedes.

LIII. *De Scaligero.*

Quæ super immensũ ingenio antè exscen-
 dit Olympum,
 Dic mihi, nũc vbi sit Scaligeri alma anima?
 Pauperis est animi signatum ponere diuis
 Voce locum: quẽ vbi sit nescio; vbiq; colo.

LIV. *De eiusdem effigie.*

Scaligeri effigiem in paruã mirare tabella
 Qui mundi vera est totius effigies.

LV. *Ad Frid. Taubmanum.*

O Franca Peithõ, Saxonẽ accolens Albim,
 Cognosce ducibus & deinde Achiuorũ
 Permista Iuuenis corda magna Tharræi.
 Te colit, amatq;, BARTHII memor vestri
 Qui modo Coloniam inbitens Agrippinam,
 Rheni ad fluenta perdidit suum Nomen.
 Et iter abiuit nemini recalcandũ,
 Cœli ad choreas astricas, tui plenus
 Amore, viuo semper atque florenti.
 Eiusce amicus optimus, modo hæredem.

Quera

Quem nuncupauit tabula Barthii extincti:
 Appello te, clarâque voce compello,
 Mihi sis amicus. Nolle si cupis, debes;
 Nam Scoppii hostis est Amore Taubmanni
 Reapse dignus, dignus vt fieri numquam.

LVI. *De Iusto Lipsio.*

Roma vbi terrarum nota est, vbi nomē ab
 Gloria Lipsiadē cōsenuisse nequit, illâ,
 Mille annos iacuit, prostratam mille superbi
 Instaurare Dūces non valuerē semel.
 Lipsius in calamo reperit noua mœnia Romę,
 Vnde, iacens olim, surgere visa Dea est.
 Sceptrigeri Reges calamo concedite Lipsi,
 Pennigeri maior Gloria facta viri est.

LVII. *De IENATIO LOIOLA.*

Crurifragi nomen non rectē scribis aselli:
 Meruit ^{non} est Relligio cui ^{est}.

LVIII. *In eiusdem nomen.*

Perperuū NATUS qui crurifractor, ad Ignē
 Ignati quæris cur habeat titulum? (est

LIX. *Ad Scioppum.*

Non vulgare tuum est, Scioppe, pondus,
 Ex quo Patricius loco fuisti.
 Quicquid criminis anticâ, vel idem
 Posticâ quoque parte depatrafti,

Omne

Omne est patricium nefas putandum.

LX. *De eodem PATRICIO.*

PRincipis esse Pater Scoppus quo sine labo-
Lictori ne det mox alimenta Patri. (ratt.)

LXI. *De Scaligero.*

IMnensi nomen mutat Josephus Olympi
Scaliger; Emensum dic, bona Posteritas.

LXII. *Ad Sangam.*

SI tecum haberes, Sanga noster, hoc grande
Genus luelæ fata vestra non ferrent.

Nunovbi repletus ordeo est tibi venter,

In glaciem, a sellus, prodis atque desultas,

Quis fuste possit temperare, Sangisce?

LXIII. *De naso Orbiliæ.* (ptu!)

COniugium Orbilius naso quam fecerit a-
Stoicidæ nuptû podici eum ille locet.

LXIV. *In eundem Poetam.* (reis)

NAsuti scribunt plerumq; Epigrāmata va-
Sed Nasos nemo scribere cōmeminit.

LXV. *In Scoppium.*

IN Saturæ Stoa Scoppus luxata Petroni
Restituit facili carmina Acerfecome.

Hoc decet, hoc magnū est, Veneris curare Ne-

In desperatis, Scoppe pilose, locis. (poteis)

LXVI. *In Socios ad OWenum.*

Cuma

Cum futuit nasum linguâ liuète Magister,
 Nasci mucosum carmē, O uene, negas?
 Talia sunt Scoppi, tali se emblemate pingit
 Cum mimum in Clari veste, Bonarscus, agit.
 Hoc Socii pacto falsos meditantur Elenchos,
 Cum superest calamo pro Ratione Furor.

LXVII. *Ad Scoppium.*

Tv, qui sectarum causas & nomina nosti,
 Scoppe, ^{ἄλλοι ἄλλοι}, dic mihi, dogma q̄ est?

LXVIII. *In eundem lasciuum.*

Nvpturiunt Fures, Stoam recludite, Eusco
 Patriciis aliquot torquib. hîc opus est.

LXIX. *In eundem.*

Roma, tuū ciuē Scoppius crepat: Vibe q̄s illa
 Villicus, in qua sunt marmorei Agricolæ?

LXX. *De Vrintio.* (morē

VRinti⁹ ad Magnum scribēs, quē gestet, A-
 Equare ingentē posse Giganta, canit.
 Dii Superi, qualem fecistis corpore vatem,
 Cui iecur est Cæi aut Enceladi hospitium!

LXXI. *De Scioppo Poeta.*

Qui pauca pauxit posse genere de cuncto
 Patrare numeros Scoppium meū, credo.
 Imitatur ille sic suos Patres, quorum
 Inire numerum potuit hactenus nemo.

LXXII. *De*

LXXII. *De Catharmatis.*

Cum Scoppium videmus esse prægnantē;
 Et Nixios vocare Barbarum Clarum,
 Bauum incientem nescio quibus ronchis
 Subtus crepare: Spiritus magistrales
 Ad vnum habere partui subhastatos
 Orbilium; & illud monstra quæ super cuncta est
 Peperisse Sangam; quid moramur, aut porro
 Tricamur, illis summa quin Deum cedat
 Plus homine qui se iactitant suo posse?

LXXIII. *Ad Scioppium.*

Tv cum te nihili esse confiteris
 In rerum numero incipis quid esse.

LXXIV. *In eundem.*

Quod Cardinali Stoicus Choro noster
 Præcepta docta scribit, hoc sibi impedit.
 Nam somniando Cardinalis est dudum.
 Et ille sensus vnicus super Stoo est.

LXXV. *In eundem.*

Cur benè sit Scoppo dum Stoica repit in arma
 Queritis? huic nunquam, turba iocosa, male
 (est.

LXXVI. *In Iesuitas.*

Flagra Dei, Mundo stirps Loiola facta no-
 cendo est,
 Illa vret, versa cum Impietate, Deus.

LXXVII. *Ad*

LXXVII. *Ad Scoppium.*

Corpore q̄ molli Gall^o queat esse Cybelles,
 Hellepontiaco durus in, ille, libro, est.
 Prodigio simile hoc: betâ qui mollior omni,
 Marmoreum penem Stoicus auctor habet.

LXXVIII. *De Jano Dusâ.*

DVsi^o est priscis mera nox: q̄ d Dusâ? mer^o Sol.
 Heic veterû vincunt nomina, fata noua.

LXXIX. *In Nasum Orbili.*

QVæritis vnde putē Napelli nomen oriri?
 Pellis de naso est, Orbiliane, tuo.

LXXX. *In Loiolas.*

VOsne Nouatorû Criticos, vos dicere, quo-
 Est veteratorum nomine nota cohors? (r̄)

LXXXI. *In Bonarscum.*

QVis te, luride, quis iubet, Bonarsce,
 Illoto pede ventitare casta
 Spurcatum iuga candidæ Thalix?
 Vt libro horribilique, tetricoque,
 Infecire velis ligata verba?
 O pestis mala narium piarum
 Fosse è stercore: Te, fimi inquilinum
 Murtham prodigium est olere velle!
 Quin istuc apage ad suum cohortem

Qui grunnire modo ordiuntur aptè
 Cum te præside pessimo carandum est.
 O Scribane, facete dum latebas,
 Quam Clarus modo factus, inter omnes
 Obscurissimus es tuos: habesne
 Quod possis mihi, vela iam explicanti
 In laudum pelagus tuarum amarum,
 Fax oppedere Loiolæ latrinæ?
 Infandissime quotquot exstiterunt,
 Quotquot post aliis erunt in annis,
 Quotque adsunt modo; quos obire cunctos
 Secti regula Loiolæ iubebit,
 Ut possint Socii cluere soli.
 Afram ceu Basiliscus ad Cyrenem
 In campo dominatur vnus amplo.
 Liuentem procul, & procul nocentem,
 Quem sæuæ quæq; belluæ tremiscunt.
 Sicte Scorpius, & Ferinus Vrsus,
 Linquent postidea, tui veneni
 Non iam dira pati arma sustinenteis.
 Quamquam Scorpius iste, quò priorem
 Vix te ipsum modo nominare quiui,
 Nil iam cedere, sed tuo velit se
 Multum participare de Triumpho.
 O stirps horrida Ditis & Megaræ
 Gens Cyclopica, nata de Chimæris,

24 TARRÆI HEBI
Fax mundi, opprobrium & luela rerum.
Quo vos sine dabit perire tandem
Quam nunc nomine luditis, professo
Omneis nequitias, scelusq; totum,
Maiestas Domini Deique JESU?

LXXXII. *Priapus loquitur.*

FVi Priapus ante, nunc rudis stipes:
Nihil iocive virium vel languenti
Mihi reliquit, haud puella flauentem
Comam reuincta flore mille fulgorum.
Nec aut salax puellus, aut tener pullus.
Silere posse me videbar, hoc factum
Patrasset vlla si puella, vel florens
Ephebus ore, vel timens nucum pullus.
Sed illud, heu, mihi illud intulit damnum,
Senilis ille, Stoico rigens mento,
Cyniscus ater, Ambulusq; nocturnus,
Tacere quujus horridum volo nomen.
Quod ipse nuper Italo dedit venum
In orbe; quod redemit vnicâ cenâ
Madrucii coquina, floris extincti.
Quod ipsus ille more si mihi sueto
Perire panticem iuberet, orienti
Dolore temperare maximo quibam.
Sed ille, væ me, & horridum & nouum planè,
Inusi-

Inusitatum, & omnibus modis dirum
 Scelus patrauit, atque me mihi exsuxit!
 Quod ora si petulca sensero porrò
 In istud aduenire crimen expansa,
 Sedet natem deinde vertere in buccam,
 Vt ipse doctus ille, quem loquor, Cleptes,
 Loquace cum semel repletus est buccâ,
 Natem resoluit in trecenta dictata.
 Medela si qua lautior meo morbo
 Cui videtur, indicet rogo: Gratum
 Habebit ille sentietque, cum optabit.

LXXXIII. *De eodem.*

EXsuccum Scoppi quod Cômentatio fecit
 Hellepontiaco est vna medela Deo.
 Pro pene exsucto nasus statuatur hiantis
 Ad bis dena malum iugera, Scoppiada.

LXXXIV. *In Sangam.*

TEnebrose Sanga, siue pestilens anguis,
 Isto latere nomine autumas dignus.
 Tibi vt Bonarscus antefixit exemplum,
 Dole, dolere si potes, rogo, tandem.
 Scena est aperta iam libidinum, densâ
 Quas Noctè Loto ca nectit in Lucis
 Sacros profetas: An tibi haud satis clarè
 Clarus perisse visus iste crabronus?

B

Dole,

Dole, dolere si potes, rogo tandem.
 Conuicte Sanga: Nomen effuge obscœnum,
 Tuoque prodi, teq; prorsus expurga.
 Errasse confitendo. Nam nisi prorsus
 Vt hoc videre contigit tibi Carmen,
 Resipiscis illicò atq; Loiolam eiuras,
 Periisse tempus arbitror tuæ vitæ
 Puluisculo ipso, verba sed cadunt ventis.
 Imaginor videre iam tuas cristas.
 Scioppii Furoris vt dolor splendet,
 Qui Stoicorum fata dum libro infercit,
 Ad incitas redactus exfulat mensis,
 Vertit culinas Italum, fugit fumos
 Quos ipse fecit, vendidit, bibit, mandit,
 Comedo, Biboque, Venditorque fumorum.

LXXXV. *In Scoppium. Ad OWenum.*

INgluuièi quantæ nostrum Zenona putabis?
 Vno Equitè & Comitè cœnat, OWene, die.

LXXXVI. *Ad Sangam.*

DE variis vitiis eadem quod dicta coloris
 Eiusedè vobis, Sanga, canā, quereris? (armos
 Dic mihi cū Scoppo modo nigra modo alba p
 Exultèt, cur dant lorā rubram induuicem?

LXXXVII. *De Castratoribus.*

DVM nolunt fratres mollem retinere Poetā
 Loiola

Loiola, ipsius facti sunt sepe sonoreis.

LXXXVIII. *In Ribadenciram. Pietas loquitur.*

Uferunt mecum vecors Ignatius, et qui
 Igni atraque ferum bile sequuntur auum.
 Uferunt dico: voluerunt nempe nocere.
 In libro perii, Ribadencira, tuo.

LXXXIX. *In Monachos.*

Ignipedes asini, pullo tecti ora cu cullo,
 Fustibus in capite est, nō opus in pedibus!

XC. *Ad Aquicum.*

Manduci pueros si vis adsuescere formæ
 Scoppitici profer solam, Aquice, effigiem.
 Utro ad Terriculi decurrent ipsius ora
 Cum saltim limis hanc faciem adspicient.

XCi. *In Orbilium.*

Horrida in Orbilii fateor me scribere nomē,
 Idque adeo præ me carmine quoq, fero.
 Ignoscent, scio, Lectoreis, Criticique seueri,
 Talem hominem tali se gladio iugulo.

XCII. *In Monachos.*

Delicias vbi nunc rerum, Mariane requiras?
 In claustra has rapiūt vētrisequi Monachi.
 Ut mundum eiurant lepidè, qui mundi^o omne
 E mundo secum in fæda sepulcra trahunt!

XCIII. ROMA.

Roma Amor. inuersa est: quid mirum? in-
uersum ob amorem

Omnia quæ inuertit, vertitur in scelera.

XCIV. *De eadem verus dictum.*

Primo qui bitet impetu peregrè
Romam, nequitias videbit illic.
Cognoscet vice vectus huc secundâ,
Patrabit quoque, tertio si adibit.

XCV. *In Scoppium Censorem.*

Scoppi impudice, Censione Verderi
Hoc impetras, te nemo vti tibi ignoscat.

XCVI. *In Sangam.*

Stramineus lixa est & Scaligeri arma veret,
Fortior est, virtus quâ tua, Sanga, Timor

XCVII. *Eidem.*

Pendendum tibi, Sanga, cum semel sit,
Factamdem officium virile, ne te
Truncet Scoppiades, cauere possis.

XCVIII. *In Scoppium.*

Iretum tollit dum suppressere audet, ô iste
Laudator ne me Scoppius attigerit.

XCIX. *In Cottam.*

Vsque ad Delicias Catullianas

Infregit numeros Catellianus.

Qui sic latrat, eum breui putamus

Tractis per triuia illis iturum.

C. *De Scioppio.*

Concipilat magni q̄ scrinia docta Gifani,

In Scoppi libris, Cæciliane, sapit.

Cætera sunt folia & fructu stramenta reciso.

Loiolæ tamen his pascere Secta queat.

CI. *In Banilianum.*

Quæ laudas tamdē, dicis, tot Nomina culpās,

Hoc cedo Satiris, Buuiliane, tuis.

CII. *In Scaligerum.*

MVndi agrū ingentis, Naturæ diuitis hortū,

Harmoniæ pratū, Mnemosynesq; nem⁹.

Cum cecini, nondū satis est tibi, Scaliger: ergo

Quare tibi vatem: Nil scio Scaligerum.

CIII. *In Stoicos.*

Quid me ad Stoicidę poscis spectacula sectę?

Sæpè hircos vidi, Pannice, marmoreos.

CIV. *De Scoppio Grammat.*

SCribere de Latîa volt Commentaria voce

Scoppius, vt possit vincere Gifanium.

Stoicidæ columē sectæ, tibi num excidit illud?

Stulticiâ est doctâ nil inamabilius.

30. TARRÆI HEBI

CV. *In Laudem I. Lipsi.*

VBi litteræque litterisque credita
Doctrina floret, Lipsius nequit mori.
Pro in sepulcrum litteras Lipsi puta,
Antiquitatis ille Conditorium est.

CVI. *In nomen Sanga.*

NOmen Sanga sibi dedit, profecto.
Angit se cruce sanguinante Sanga.

CVII. *In Scioppium.*

Ridendo vetulam sibi pre pictam
Prodit Verrius interisse Zeuxin.
Plorando sibi Stoicum, Scioppus,
Instructum sine vindice interibit.

CVIII. *In Orbilium.*

NOest punice rarus exoleto,
Hinc nasum Orbilii timet iocantis.
Tarræi iuuenis liber iocosus.

CIX. *De Carminibus Bonarsci.*

CArmina cum clari capio cense da Bonarsci,
Nil deleturio, cuncta cacaturio.

CX. *De Orbilio.*

TAX^o pro calamo est. pro succo sepiæ, ormasu
Harpyiæ. Orbilio magnificum ingeniū est.

CXI. *Ad Ioan. Senffium.*

PVtschiadæ tumulū beneolēti tingere odor
Ad

Ad stacten myrrham est addere, Seuffiade.

CXII. *Ad OWenium.*

SI quid falsior es tu, OWene fungo,
Igitrosces salibus iocantis: At tu
Scir' qua conditione? vindicando.

CXIII. *De Scaligero.* (reis,

TEMPORA restituit, diuorū illustret Hono-
Scaligerum sua nū tempora destituant.

CXIV. *In Vrintium.*

OMnino est aliquid perdēdū è mole libelli,
Vrintius est cautus, nil necat insubidum.

CXV. *Epitaphium Duse Filii.*

SCRibendo pueros iō, deterrete parentes,
Non annos numerat, sed fera Parca, libros,
Dusa puer perit viuendo: Parca recēdit
Scribendo libros, dum videt esse senem.

CXVI. *Ad Goldastum.*

MVlta tuas laudeis cantaret pagina nobis,
Præ cunctis vna est. Loiolis odio es.

CXVII. *Ad eundem.*

OGermanæ Anima indocilis Virtutis ab vllō
Æquiperari acri iudicio, Melior.
Tene etiam infelix tentare Scioppius audet
Et pater impuri Cratserus Eloqui?

Siste aciē Victor; dū contrā hęc mōstra tueris,
In propriā Scabie deseruēre animam.

CXVIII. *Adrianus Turnebus.*

EVropæ lumen, Gallorum Gloria, cuius
Ingenio veteris despiciamus Criticos.
Sol Antiquorum Scriptorū, Luna recentum,
Namque vnum tibi, te præferimus reliquis.
Innumeras animas in te migrasse priorum
Omnia concedent secula Pythagoræ.

CXIX. *B. Brissonus.*

SCaligerum iuris si te Prudentia dicat,
An cupias aliquid maius, amice Deūm?

CXX. *Jf. Casaubono.*

INGenii Phœnix, si quis te dicere tentet,
Hoc tentet, numquā quod pote perficere.
Causa canēdarū Laudū tibi Laus noua sēper,
Omnes te pleni sunt, Isaace, libri.
Omnia qui in libris abscondita condita seruas,
Vnus librorum tu omnium es ingenium.

CXXI. *Decodem.*

IMmense mundi Spiritus, Poli Vector
Cœlique Motor, Siderum atque seclorum
Anima æiterna, cum Casaubono certa
Quis plura norit. Hominis hunc citra votū est.

CXXII. *Et*

CXXII. *Eidem.*

Nec eloquens nec eruditus aucupor
 Tibi vocarier; Pium
 Casaubonus putato. Nos tuum decus
 Deorum honore ducimus.

CXXIII. *In Sophistas.*

Nemo stultior est Sophos professis,
 Inuiti siquidem, quod est necesse
 Factu, isti faciunt, furore duplo!
 Errent ut homines, quibus necesse est,
 Divos vivere, vivere est Deorum.
 Mortaleis decet à Diis moneri
 Nec se dissimulare: cum sinistra
 Quiddam contigerit. Medela prompta est.
 Exemplis homines suis volentes
 Ignoscent, nisi sint mali, aut Sophistæ.

CXXIV. *Ad Sciopium.*

O Scippi, pater esuritionum,
 Isthic fercula nulla cum supersint,
 An porro venies & has in oras?
 Quod te per superos, tuosq; manes
 Quos tu perpeteris, sed vsq; ad ipsum
 Magnæ Relligionis Umbilicum,
 Oramus vice Patriæ, venito.
 Dudum Francia nil dedit Barathro.

CXXV. *Ad Theod. Siberum.*

Rhetor verbipotens, Sibere culte,
 Rhetor mentipotens, Sibere docte,
 Laudeis ire per arduastuorum
 Imbelli pede carminum volebam.
 Moles mollem Operis quatit Poetam.
 Tu succurre tibi, precor, canendo.

CXXVI. *Ad Weinrichium.*

Quidam dicere, Weinrichi, professus
 De te friuola, dicitur Poetam,
 Solam Grammaticen cluere doctum.
 Hinc possis hominis notare captum,
 Præter Grammaticam potesse quemquam
 Qui quid scire putat, nec omne in illâ.

CXXVII. *In Scioppum.*

AVrea sunt Scoppo data iam calcaria, vt aiūt:
 Ante aurū manibus, nunc rapit & pedib⁹.

CXXVIII. *In Stoicos.*

FÆces Stoicidæ bibunt dierum,
 Imo ipsas faciunt olere fæces.
 Nardus nautea, bilis hisce mel est.
 Sic semper sapiant, & hâcce Poenâ.
 Viuant Nestoream quater senectam.

CXXIX. *De Orbili sepulchro.*

AGnato intumulo potest iacere

Post

Post mortem Orbilius quotidianam,
 Nasus cui camuram dabit sepulcrum
 Rufis marmoris arcubus cauatus.
 Atque istis puto iam sepulta dudum
 Stirpis nomina Nobilis teneri.
 Illic Clunituus iacet Magistri
 Prælongâ serie parens parentis.
 Illuc & Quaticulius recessit,
 Illuc & Natitundius subiuit.
 Et Trux Flagrio cum Laboriplago,
 Et Lotaria Pleias horridorum
 Usque istum Natipurgium ad Nepotem.

CXXX. *In Parricidam Regis Gallie.* (trè-

TEr patrè occidit Patriæ qui in principe Pa,
 Imo ille occidit, quam potuit, Patriam.
 Per Patrem occidit Patriam: Per viscera Patriæ
 Occidit Patriæ. proh scelus! et moritur!

CXXXI. *De Henrico Rege.*

Mortiferum ferri frigus dum sentit, in isthac
 Maximus erupit carmina Borbonius.
 Pro te quod voluit tam sapè, ô Patria, per te
 Quâdo ira volt Francus degener; inteream.
 Te stantem adspiciens cecidi, te stare cadentè
 Qui potui. Quanto Sors mea prosperior!

CXXXII. *De eiusdem. et Henrici III. Obitu.*

Diis

BArbaries fando q̄, nulla audiuerat v̄mquã,
Francia bis factum vidit, & intremuit.

CXXXIII. *Ad Parlamentum.*

Dis æqui Patres, clemens sentētia vestra est,
Henrici occisi quæ sequitur facinus.
Qui patrē occidit, Patriamq; in funere Patris,
O Patreis, plus quam debuit ille mori!

CXXXIV. *De Henrico Rege.*

Hic Fortitudo cum Sorore defuncta
Clementiã est sepulta. **QUART^o HENRIC^o.**

CXXXV. *De eodem.*

DVcere cum fatis si tu velles rationem,
Debebant, Regum maxime, multa tibi.
Hoc timuere Dii: quare, sine iudice, mortem.
Rex, improuisam deproperare tibi.

CXXXVI. *De Scaligero.*

OMnia qui docuit, se nō doctū esse putabat.
Scaliger, excipias; quando mori didicit.

CXXXVII. *In Orbiliū.*

ORbilii nasus sit regula Grammaticorum,
Stultius hoc nihil est & Sapidiputius.

CXXXVIII. *Ad Scioppum.* (di,

Quid te tā multis velim ego modo versib. au-
Disperere volo: id est, vt semel erubeas.

CXXXIX

CXXXIX. *In Grammaticum.*

Vivere cui legere est, comedēdo, larua, bibē-
Vsq; Solæcisinos, Orbiliane, facis. (doq;)

CXL. *In Scioppum.*

DVM fabulas corrumpit aureas Phædri,
Magnum Scioppus se facit; leuat cristas,
Et Pabepergum somniat Ioachimū,
Burghulioque vendit arduum palpum.
Virtute sese plurimos suâ fingens
Eosq; Capitales sibi inuenire hosteis.
O inuidendum specular, in sinu cuius
Tragœdiam saltaret horridam Thespis,
Inunctus ora fæcibus quidem nullis,
Sed gloriationum inaniis ventrem.
Distentus, vnde pariat asinum, equi Patrem.

CXLI. *Ex eiusdem verbis.*

INiquitatem, matris incestum suæ,
Vocat Scioppus fati, iō. Sanctum virum
Lupæ ille Prouidentiam includit locis.

CXLII. *Ex iisdem.*

ET genus & Nomen sibi inutilia esse fatetur,
Nomine qui nullo est utilis & genere.

CXLIII. *Ex iisdem.*

Vivere dum viuit, minitatur velle Piofcus,
Credere nemo velit. Larua malæ fidei est.

CXLIV. *In Stoicos.*

Stare diē totū mala porticus imperat: hui quā
 Sit bellum penis quod pedis officium est.

CXLV. *Ad Frid. Taubmanum.*

TVne etiam lento dabis otia pigra veterino,
 Nec Famæ poteris euigilare tubā?
 Post alapas Plauti, Latix post pilea Lingua,
 Et Maro Taubmanno circumagendus erit.
 Si torpere tibi lento pēdore placebat,
 Hoc poteris vulgi demeruisse Notas.
 Inter Sole fatas Aquilam torpere volucres
 Duplex in mediā est ambitione nefas.

CXLVI. *Ad Scioppum.*

(bis,

Rigida sūt, fateor, qđā heic Epigrāmata no-
 Mentiris calidē tu tamen, ista putans.

CXLVII. CLARVS BONARSCIVS.

BONASVS, LAR CRVCIS. (tro

LAr Crucis est Bonas⁹ qđ Clar⁹ in Amphithea-
 Voce nothā, Lemurū pōpa, Bonarsc⁹ erat.
 Ne genius FVR CIS, Gabalis ne desit, in vno
 Et genius Furcæ est et Gabali, Bonasō.

CXLVIII. *De Catharmatis.*

IN me si ludent Scoppus, Bauo, Sāga, vicissim
 Plurima, quos nobis falsū Epigramma notat.
 Lude

Indere, nil ultra, poterunt, sed lusibus istis
 Vlciscor terræ queis ego prodigia.
 Ipsorum è meritis non mollis aculeus instat,
 Hunc contrà lambant, si bene quid sapiunt.

CXLIX. *De Scaligero.*

Tempora dum mēdosa suo dat Scaliger evo
 Et conuulsa zui vortice, restituit.
 Destituit vitam, sed gratus Temporis ordo
 Æterno florem dat Medico proprium.

CL. *Eiusdem Epitaph.*

Scaliger heic Iosephus habet: mirare iacentē
 In tumulo, Lector, qui cadere haud potuit.

CLI. *Ad Mel. Goldastum.*

Melior beate, profatum diis genus,
 Heluetiorum Sanguis Heroum potens.

Deliriorum Cratseri ferociam,
 Scioppiique venditum sceleri Caput,

In te furentis insilire machinæ
 Scis Conditores. Illa Laudum maxima est,

Ne tibi Poetæ garriant præconia
 Stipata densis Eloquentiæ iubis.

Laus ista meritis cesserit dudum tuis
 Cum Veritate nixus antiqui puer

Candoris, in te litterata Numina
 Micante convertisti amicus indole.

Nunc

Nunc alia res est. Publici vindex sacri
 Cæsarea decora cum situ veteri eruas,
 Tuba digna meritis nulla responderet tuis
 Calumniantis præter insulsum gregis,
 Collegiique Loiolitici hosticas
 Minationes, impudentiâ ebrias.
 Hæc illa Laus est summa quæ sequi solet
 Ingenia rerum, pessimo cuique optimè
 Quem displicere. Nescit exire altius
 Suprema Virtus. Conscientiam tene
 Intra penateis pectoris saluam tui,
 Et opere monstra, quæ colas Numen viâ.
 Quod superat, vltro dispareis mores videns:
 In siliet anguis inuidæ Inporentiæ.
 Et claritatem Mentis excibit tuæ,
 Ut scripta condat quæ Perennitas sinu
 Adoptet almo, nec nouerca postmodo:
 Adedat ruina Temporis, longâ fugâ.
 Intra te habeto Testimonium tuæ
 Virtutis altum. Fama te probet viris
 Exterior à te: Maximus Iudex domi
 Aulæa nulla patitur obtendi sibi.
 Examiner omnium exactissimus
 In pectore operis admonet quem vis suis:
 Probitas subacta Conscientiæ fide,
 Vltro probanda Laudis ambitur tubâ.

Latere si quem vitia non sinunt malæ
Cohortis, omnis imminentis momini
Occasionis, vt negocium piis
Facessat extrâ, lædere intus quos nequit,
Is pro Poetâ carminum argutissimo
Censet ferocis impetum Lasciuia.
Vt quisque doleat esse tam malum genus,
At ipse tetros ridibundus alites
Fundamine imo non mouendus, excutit.
Vt miles acer, inque procinctu gradum
Teneas potentem, rauca stridentes tubas
Immotus audit, & premit fixum pedem.
At leuis, & albo tegmini in parmâ timens,
Veles, sonantis sequitur adfectu impetum
Litui per arma, iam periculum exiit
Cum pallor ora signat infueto tamen
Furore captus, & negat virum sibi.
Sta fortiter, Goldaste, quis turbo tibi
Inusitata dona Numinis queat
Excutere, corde queis triumphas intimo?
Nec ista dico nescius velut tuæ
Virtutis, auctor carminis falsi nimis.
Sed tua profundo mihi recepta pectore
Amore flamma mutuô egregium calens,
Sollicita pro te pectora in numeros agit.
Te dignitate nobilissimâ Sacrum

Constan.

Constantiæ perennis, et Letho inuix
 Honoris alta iam quadriga subleuat
 Ultra furentis impetus Vecordia.
 Nec est timendum posse percelli retro,
 Ambitio quem non eleuauit feruida,
 Sed ipsa Virtus manibus extulit suis
 Ad arcis alta maximæ cacumina,
 Sapientiæ queis Summa perpetua insidet.
 Beatitate Nara, genitricis suæ
 Parens vicissim maxima et sanctissima.
 Nos facta dictu nomina occulto sale
 Noramus, atque sapere non fuerat viâ
 Docemus, vt ludente subrepens ioco
 Epigramma cultum vitia rimetur mala,
 Excuiat antris, et diei proferat,
 Pudore victa vt Conscientiæ suæ
 Desistat olim Inuidia luridis sonis
 Gentem allatrare iam receptam sedibus
 Patriis deorum. Non quod in mores cadat
 Lasciuitia istos, quos colo sanctissimos,
 Sed seriarum nulla pugnarum quia
 Pretia est videre, dum iocamur seriis
 Paullum remotis, vitia gentis impix
 Calamo notamus ingerente carmina.
 Loliginis nil est, sed omnia arbitror
 Deducta factæ Conscientiæ ad fidem.

Tu-

Tu mihi meorum testis accedes, vicem
 Mille alterorum nobilis morum, cui
 Nota ipse cuncta cordis arcana extuli.
 Et Posterorum si merebitur mei
 Quid Operis oculos gloriabor unice
 Tuo me amore quod Tuum impertueris.
 Nec ingruente is hosticâ contrâ manu
 Timeam latrones. Adsit infelix Coquus
 Opere alieno comtus, & fumo ebrius,*
 Goldastiumque nomen inuolet strepens.*

CLII. *Ad librum.* **

I liber, ad Socios, & longum theta merere,
 Hoc erit arguto pro Colofone tibi.
 Cætera gens variâ, dum laudat. imagine ludic,
 Nulla vituperio Laus prior est Socium.

CLIII. *Parodia fufeli in Sangam.*

Ferinus iste, palma vestra, Cantabri,
 Boat venire quadrupes ferissimus,
 Nec ullius furentis impetum Lupi
 Nequire præualere. seu sit vnguibus
 Paranda ei rapina, siue faucibus.
 Et hoc putat superba Patriæ Patrum
 Fugare se arma, & insulas Batauicas
 Frisumque nobilem, inclutamque Geldriam,
 Selandiam, potens & Angliæ iubar.

Cui

Cui iste, nunc-Ferinus, antea fuit
 Iners asellus; inde Flandrico in iugo
 Rogante sæpe bucculam petIt sono.
 Læyda docta, Belgiumque nobile,
 Tibi hæc beata visa perfidissimus
 Boat Ferinus, exque Celtriberia
 Tuum inuolare nomen autumat scelus,
 Tua erudisse se negat scientiã,
 Nec inde tot per impiissimas minas
 Canem redire; Larua siue noctua
 Dedisset omen, aut vtrumque fuscifer
 Simul secutus esset alitem improbè.
 Nec vlla vota Numini Nouensili
 Data esse peius, atque quæ dat hic scholis.
 Nouissimam hancce laruam adusque Loiolæ.
 Sed hæc prius luenda, dein malum suum
 Sequatur ipse, seque dedicet tibi,
 Priapus Atty, & Priapus Attyos.

TARRÆI

TARRÆI HEBI
EPIGRAMMATUM
LIBER II.

I. *Ad Ianum Gruterum.*

Historiæ noua lux Latiaë; Gruytere,
quid ad te
Carminis incomiti blanda Ca-
mæna ferat,
Disce, nec inuitum te publica cõmoda paulũ
Subtrahere à magni Temporis orbe sinent.
Inuidiam suprà tua dum te fata locarunt,
Nos contrà hostilis machina fraudis agit.
Scaligeri manes & diis æquæua propago,
Nũc quoq; sub tumulo nõ sua bella mouët.
Quà malus, & ppriã nequiës clarescere famâ,
Infilit in cinereis Liuor, & ossa premit.
Nos contrà numerosa iocis opponimus orsa,
Vt pereat, ridet dum Cytherea, Furor.
Te quoq; te in partem casti deposcimus ausus,
Scaligero propior quo sene Nemo fuit.
Siue opus antiquos cartis excindere næuos,
Seu foret obscuris reddere sensa Locis.

Eia

Eia agedum blandæ Sciren germana loquelæ
 Iunge meis Laudeis, mens generosa, tuas.
 Quidquid in alterius magnū mirabere famâ,
 Particulam laudis quibus habere tuæ.

II. *Ad Is. Casaubonium.*

Altera lux dii quondam senis, inclyte Graio,
 Inclute Romano, Casauboni, eloquio.
 Cuius ab innumeris animæ vis lecta Poetis
 Pro Lare germano pectora dia colit. (rem,
 Hunc quoq; qui studio sollerte meretur amo-
 Quamlibet à meritis sit rudis auctor, ama.
 Quiq; Deūm calamo, quo nil generosi⁹ exstat,
 Prosequeris maneis vindice Scaligeri.
 Has quoq; ceu Numē, cape, Tutelare, tuēdas
 Inuidiæ cartas, quas face terret Agon.
 Scilicet in cinereis sancti senis, inque sepultas
 Reliquias etiam nubila Liuor agit.
 Nos Radium Phæbi vestrâ de fronte micantē
 In numquam arsurum sollicitamus Opus.
 Vt procul infelix, solâque libidine pugnax,
 Brachia proiecto Scorpius ense rotet.

III. *Ad C. Ritterhusum.*

Ridebis, Ritterhuside, an dolebis?
 Hostem Scorpius Hebii fatetur,
 Et nolit velit, illico fatendum est,

Nam

Nam veſtrūm Hebius omnium (quot eſtis
 Hoſtes Loioliticae cateruæ,
 Per quam nemo pius, nec eruditus
 Saluo Nomine quiſquam probatur.)
 Ultrò clamat eſſe ſeſe amicum.
 Ridendum, Riterhuſide, & dolendum eſt.
 Iam reſtem ſibi Sanga fabricatur,
 Iam delet tabulas luto Bonarſcus.
 Pleno Socrate iam bibit cicutam
 Stoæ Scorpius ille Reſtitutor.
 Quorum de gabaliſq; cruribuſq;
 Obſcœna ingluvie, atque olente omaſo,
 Tot proſerpere beſtias videbis,
 Quot mendacia computare neſcit,
 Qui pectus gerit omnium Tabernam.

IV. *In Lojolitas.*

EVerſiones machinata regnorum
 Quacunq; diro Secta conſtitit grefſu,
 Baſiliſcus olim, qualis in ſolo ſolo
 Dominatur Afer, ſubditosq; arenarum
 Campos veneni torret ardidi tabo.
 Etiamne regnum litterarium obſcœnis
 Tentatis armis, & cruore roranteis
 Regum lacertos, Principumque ſanctorum,
 Sacraria in ſerena ſiſtitis diuūm?

Exite

48 TARRÆI HEBI

Exite perfidi, impiique Latrones,
 In sola regna Pestilentiaë vestraë.
 Fucosque vanæ Sanctitatis imbelleis
 Probate vestris anguibus: vicem Scalæ
 Europa tandem surget in libros, quorum
 Vel copia ipsa Spiritum impium elidet,
 Quem contra Iesu nomen, & Dei Cœtus
 Invisa turba geritis in scelus vestrum.

V. *Ad Regem Angliæ.*

EXtrude regno, proiice impiam sectam,
 Ver illa sacrum est Angliæ; Sacer Princeps,
 Europa cuius Laudibus stylum vibrat.
 Pietas Parens est stabilis à Deo Regni,
 Ruina Loiolitici Patres cœtus.

VI. *Ad R. Galliaë.*

HANC tibi Columnam Fata Gallici Regis,
 O Posterorum magna Domina Seclorum
 Posuere rursus. Antea quidem erectâ
 Stetisse visa est Francici Salus regni,
 Nunc restitutâ surget illa cum pilâ.
 O Francici Borbonia Nominis Fata
 Cauete diras Loiolitici Cœtus
 Habitationes, vt valere vos vultis.
 Exsilia cuius sunt piacla Regnorum.

VII. *Epis*

VII. *Epitaphium Henrici IV.*

Clementiam Crudelitas fera occidit,
 Prudentiam deposuit Error incautus,
 Victoriâ Fuga exsultat Triumphantem.
 Iusticia Lancem Iniuriæ dedit Sanctam.
 Magnanima Virtus à Timore concisa est.
 A Scelere Pietas impio trucidata est.
 Hic ille tumulum Patriæ Parens, Quartus
 Henricus, habitat; Dextra Parricidalis
 Virtutum in vno nomen omne confodit.

VIII. *In Scorpium.*

Nomina si tot sint quot sūt tibi, Scorpio, Pa-
 concedant vestris Scaligeri titulis. (tres,

IX. *In eundem.*

Perfidia si quid vis cernere vanius, audi
 Quod sumè verū est Scoppiadæ in titulis.

X. *In eundem.*

Antistare hominē tibi libertate negandū est,
 Quotidiè pateris tu quia mille alapas.

XI. *In Monachos.*

Est quoddam genus horridum atq; tetrum,
 Nigrum, terrificum, impium, inquinatum,
 Crassis panticibus, sed ore nullo,
 Arenti pede, mentulis Priapi,

Lasciui, sine fine prurienteis,
 Clamosi, streperique, turgidique,
 Latis clunibus, hispidi, vniuesteis,
 Spinis mobilibusque, languidisque,
 Pallenti facie, loquace lingua,
 Confossis oculis, Cupido quorum
 Orbeis sursum agit & rapit deorsum,
 Longis auribus, & sagace tactu,
 Vultu compositoque, tetricoque,
 Lasciuo quoque, turbido atque miti,
 Vt res poscere vel Cypris videtur.
 Cum binis manibus, sinistra vtrâque,
 Quicquid collibuit carè harpaganteis.
 Illustreis face Sanctimoniarum,
 Quovis momine quas sciunt celebri
 Pompâ vendere carminis sonori.

Solos hos caue, vel caue vt sodales
 Loiôlas pote, qui cupis quietam
 Vitam degere: Solitariorum
 Vendunt nomine turbidos fragores,
 Quois intrinsecus aestuant crepantque.
 Mundum se profitentur hi cauere
 Vt possint sine testibus fruisi.
 Non victu minus ac libidinando.
 Quin quicquid sapit elegans, o maso
 Furtum intrudere profus eruditi,

Ni prodant vomitu deinde bilem.
 Infani, rabidi, atque Lunitacti,
 Quorum ars artibus omnibus minatur,
 Nil credunt, sapiuntve, sentiuntve,
 Ni vel pantiæ, pene, vel palato.
 Quæ mutant via cum lubet, sibique
 Prorsus substituant ut æqua iuris.
 Vanis Relligionibus tumentis,
 Mundum crimine fascinant doloso,
 Nati de pueris, & educati,
 Technas instruere, & negare visas.
 Nil periuria, nil putare fraudeis,
 Ad se congerere omnia, omnia in se.
 Arcanæ Impietatis inquilini.
 Qui mandant populis malum vetando,
 Defendunt populis bonum iubendo,
 Exemplis quia propriis trucidant
 Quicquid carmine condidit sancto.
 Fædi, lignipedes, Diambulones,
 Laruis noctigradis nocentiores,
 Hæredes Lemurum atque Dufiorum;
 Faunorum, Fatuarum, & hircicorum
 Panum progenies; Sepulcra qualis
 Strigum dira habitat Cæterua, quorum
 Sparsis ossibus albicant tenebræ.
 Hi cum cuncta gerant malè, & loquantur,

Vnam rem mihi factitare visi
 Sunt rectè tamen, & benè ominatè.
 Longis funibus vndiquaque cincti,
 Quicquid quottidiè palam merentur,
 Argumento homines docent profundo.

XII. *In Catonas.*

MVlti victuriunt Catonianè,
 Qui quid sit Cato tam catè sciunt, quam
 Non sese malè Porcios vocari.
 Natum secula viderint Catonem
 Vnum inter decies decem vna; factum
 Nec Sol haectenus aut Diana vidit.

XIII. *In Philosophos.*

Philosophi quondã quid profecère, Valent
 Hos homines dicunt Misosophos hodie

XIV. *Ad Dauphinum Gallia.*

Magnanime princeps, tela Sortis infestæ
 Putare noli. Meritus illa deploret:
 Per dura Genitor intulit tuus cœlo
 Borbonia Fata. Tu, secutus auctorem,
 Aduorsa frange, ignosce, ceu Leo, fractis.
 Stabile reliquit Filio Pater Regnum,
 Si simul vt alta Sceptra, Patria virtutum
 Capessit ille Regna. Proiicit sese
 Qui in otio senescit atque cessando.

Tibi Christianus Orbis alterum semper
 Oculum ministrat; quicquid efficis, cessas,
 Europa iudex Francico venit Regi.
 Abs te, excitatus per paterna Virtutum
 Exempla, maius aliquid Orbis expectat.
 Superavit ille ceu priora, sic Patris
 Superanda gesta dedicat tibi Virtus.
 Ludouice, nulli credidit Deus tantum,
 Vincenda tibi qui Patria gesta proponit,
 Quæ cuncta deuicere: Tu Patrem vince,
 Respectat ille sæpè te, Deum visu
 Consilia linquens vt, cui ordium fecit,
 Paci supremam Filius manum imponas.

XV. *Ad Scoppium.*

TAm bellè expositis tibi vetustis
 Condis Lampfacios novos, Scioppe,
 Priscis versiculis nihil minoreis:
 Ingenti trabe quamlibet peribis.

XVI. *In Loiolas.*

Obscæna dicta qui libris vetustorum
 Euulsa vatum infarciunt suæ vitæ,
 Castos putare Loiolas, furor magnus.
 Testes, suarum queis libidinum scenæ
 Populo occinuntur, ferre non queunt Laræ.
 Proinde, vatem si quis, oblitus ficto

Squallore, porro emasculabit in fontem,
 Emasculatus ipse iure, vel verâ
 Effœminatus voce, iubeo, credatur.

Quantquam interesse nil putes, vtrum dicas,
 Effœminando quippe masculum eiurant,
 Emasculando non ferunt secus molle.

XVII. *In eosdem.*

NOſ fœmina nō masculus est furēs Sophista,
 Sed fœmin⁹ & mascula: Proh crimina dira,
 Nemo Oceanus his sufficit vsquam expiandis!

XVIII. *Ad C. Rittershusium.*

OMnia cū rodat cur Scorpius, optime, nō &
 In te laxatis præcipitavit equis?
 Vafriçiē mōstri! demū heic catus esse laborat.
 Suspectum doctis scilicet vt faciat! (est)
 Sed tua quę Probitas cunctis notissima dudū
 Laudem & contemptū Scoppii, habet paria.

XIX. *Ad Orbilium.*

CLunicernituū Orbilium saluere iubemus.
 Palladio tali, quali opus est oleo?

XX. *In Cynicos.*

REGes sese hominum canunt Cyni,
 Credunt hoc lepores, negant Leones.

XXI. *In Stoicum.*

Marmo

MArmora cū animā detrīto pectoris antro,
Putrescens tandem non erit ille lapis.

XXII. *In eosdem.*

Vivere queis plorare merū est, hi risib. omnē
Mactabunt orbem, si lacrymis pereant.

XXIII. *Epitaphium Bonarsci.*

Quidudū, sine morte, suo de poste pependit
Quo fulcit fœdis structa theatra lupis.
Vncum vltro petiit, fessus pendere, Bonarscus.
Et homini obscæno est mors fera sepè lucrū.

XXIV. *Epitaph. Scoppi.* (brā.

Hic miser exsuccā Scopp^o sitit & famet vni-
uiuisequuntur inuidam Manes necem.

XXV. *Clericus.*

Pro populo precor, at p me mihi pecco, Bea-
Efficio multos solus vt inteream. (tos

XXVI. *Monialis.* (re

Quod nequeo seruare vt possim sæpè patra-
Eiuo; dolus est ex pereunte dolo.

XXVII. *Pœnitentiarius.*

Impono multas populo, sed me ipse referuo,
M lctarū populo maxima mulcta ego sū.

XXVIII. *In Spongiam Foriarum.*

Afra vorant Socii pro pastu quottidiano,

Cum lautè viuunt Stercora tū Batauūm.

XXIX. *In Scoppium Hæredipetam.*

VEstigal quia publicum ScioppI

Auertit Pater, ille nescit hæres.

Præfecti fieri sui Nouerci.

Quam cautè pater vltus est suis met.

Natum moribus! ô facete Calo!

XXX. *In eundem.*

SVductâ Ratione cum ScioppI

Sentiret pater esse ditiozem

Se vno fune: peculium inuolauit,

Præfectus cui publicè cluebat.

Exhæres ita funis est Scioppus.

Illum iure alio sibi parabit

Materno bona iure vindicando.

XXXI. *In eundem.*

EXhæredauit furem fur iure clependo;

Furari iustum sic semel exstiterit.

XXXII. *Ad Scoppium.*

ALtâ adeo serie maiorum iure superbis,

Excelsis omnes quos petis à crucibus.

XXXIII. *In Loiolas.*

COière quondam cum Societatem impii

Cælo minari, milites.

Vnum Ossa quorum, Olympus alterum, manu
 Armavit, vt telum, volans.
 Sensit rebelles Iuppiter statim minas,
 Et fulmine aduerso obruit.
 Nex cautiores fecit horum posteros,
 Dolis modo impetunt Deos.
 Nam ne trinode fulmen extemplo Iouis
 Finem duellis inferat.
 Manum illi adire moliuntur subdoli,
 Iesu latentis Nomine.
 Conniuet alma Veritatis Regula,
 Iusticia mox acuet malum.

XXXIV. *In Criticum Priape.*

SPectabat populus, Priape, vestras
 Quondam diuitias ineruditè.
 Vnus de populo docet tributim
 Nunc comprehendere coleos apertos,
 Istunc cadere tu deinde nolis,
 Poenarum hæc Critico futura summa est.

XXXV. *De Orbilio.* (cūt,

ORBilii in naso Lemures noua carmina dis-
 Cū ronchos facit, hi Grammaticā recitāt.

XXXVI. *Ad Orbilium.*

CVm naso tibi quid meo negoci est?

C 5

Pallens,

58 TARRÆI HEBI
Pallens, Orbile, dicis, atque candens,
Despumansq; tonansq; fulminansque.
Irarum, Orbile, fac premas habenas,
Cum naso mihi nil tuo negotii est:
Hoc cedo natibus Bonarscianis.

XXXVII. *In eundem.*

Nemo adeo infandū scelus, horrendum, ex-
que piandum,
Tetrum, funestumq; audiit, atq; sacrum.
Quā tua quotidiē Schola q; facit, Orbilii pus-
Dum emendat naso stercorea orsa tuo.

XXXVIII. *In Sanga librum.*

Peniculum dicis, Penem, Culumq; decebat;
Mundior est libris hic sed vterq; tuis.

XXXIX. *In eiusdem PENICULUM.*

N modo si mediū titulo inseris octopedalis
Scribis, quotidiē quod facis, ô Liberi.

XL. *In eundem.*

Noli quærere, Sanga quis sit iste?
Nil est Sanga nisi, nisi, nihilque.

XLI. *Scoppus Sanga.*

Scoppus fur tibi, Sanga, sic minatur;
Personam foris tuam dedisti
Purgandis, Ego detraham BonarSCO

Istam

Istam terribilem tuam figuram,
Vt frater meus esse sentiaris.

XLII. *De libro Sanga.*

IN foriis si quid latuit triste atq; pudendum,
Ebibit hoc hic cum puluere peniculus.

XLIII. *De Scoppi verbis.*

SE ludo esse malum autumat Scioppus,
Scimus, Autolyçi solent iocari.

XLIV. *Ios. Scaligero.*

Nate Deo nemo sine te pote amare parentē;
Sic quouis libro laus tua se cumulat.

XLV. *Ad Scoppum.*

SCoppi candidule, & facete Scoppi,
Germanam modo te redire terram

Saluum, laticia exsilimus omneis,

Quotquot te volumus perire ritē.

Porrò non eris ille, nescio quis,

Cis Alpes inamabilis Scioppus,

Sed Scopp I repetes vetustioris

Personam, patre nobili profectam.

Qui clarissimus omnium Virorum,

Rosæ pro vice vitis inter alta.

Vinum cornua iam tibi minatur.

XLVI. *In eundem.*

Scoppi, me vobis mala dicere gloria nulla est,

Dicam ergo, modo si quiuero, pauca bona.
Mortaleis omneis scelerosis rabula transit
Criminibus; qui cū cūcta facit, fame obit.

XLVII. *In Monachos.*

Peccata mundi Monacha factio glutit,
Miramur illam nil olere, nī obicamum?

XLVIII. *In eosdem.* (sanctos,

QVod fastum calcant, Monachos ne credite:
Hoc alio fastu, bis miseri, faciunt.

XLIX. *In Loiolas.* (las,

DIstrabe dat Monachos, posticā parte Logo:
Et mirum est illos feruere discidiis?

L. *In Raderum.*

RAdere, non est expiabile hoc factum,
Exscindis isti quod viro bono fratres,
Cultris iis, quibus vorasse te cuncti
Fratres fatentur antea Priapiscos.

LI. *Ad D. Heinsium.*

POrrò non opus Hercule est vocato:
Scoppus, Sanga, Bonarscus, & Dolirus,
Non cessant furere & latrare porrò?
Heinsi vostra Fides! repentē cessant.

LII. *In Poetam.*

SEu sis seu non sis, tamen esse Poeta fatere,

Ne

Ne tangat tandem Laurea te Blouii.

LIII. *De Vespillone.*

Virgula Vespillo est, Heinsi, tibi factus, at illā
Diuinam nolim dicere, quæ Strygia est.

LIV. *De Scoppio.*

Præterit natum Scoppus pater instituendo,
Cum monstrum fecit non fuit ille suus.

LV. *Scoppio.*

Pendere cui legauit vltimā, Scoppe;
Vespillo nuper occidens, voluntate,
Agnoscis illic, credo, non tuum Patrem.
Namque ille, lucrucupidus vt fuit miles,
Natum inuidere non potest sepulturæ.
Proinde matris, antea Sequestratæ,
Crimen professus, Munsteros crepans patres,
Nunc quoq; paternum, fur, fateberis crimen:
O Vlmtriba, Tergiuirgimendice,
Quo nomine es locandus in crucem porro?

LVI. *In Sangam, ad Scoppum.*

Sangæ dicimus has, Scioppe, laudeis,
Nil tecum mihi carmine hoc futurum est,
Interpres nisi tu vt tuo Ferino
Enarres graue carmen; hoc rogaris.
Sanga est bestia magna bestiarum,

Sanga est prostibulum & ruina morum.
 Dirorum pater impudens librorum,
 Sæuorum focer et gener luporum,
 Persona & clypeus sui Bonarsci,
 Sed quem perforet ille, cum lübebit.
 Sanga est sanguine, lactis instar, altus,
 Quod hunc sanguineis docet papyris.
 Sanga est stercore, ceu cibo, educatus.
 Quod nunc peniculo docet Cloacæ.
 Sanga est Furor et Canis Bonorum,
 Tot conuicia quod docent Theatri.
 Sanga est Zoilus omnium Proborum.
 Id quod nequitiâ docet latrandi.
 Sanga est Dæmonis arrogans minister,
 Quod tot fastibus haud potest latere.
 Sanga est tres Furia, Chimæra duplex.
 Flammatum os docet hoc, docent Cerastræ.
 Sanga est Noctis amasium profundæ.
 Libro nocticolore quod fatetur.
 Sanga est vulturis esca viua diri.
 Id quod se vomitu docet suopte.
 Sanga est delictum sacrum Lauernæ.
 Mëndico docet hoc probatque libro.
 Sanga est mancipium sacrum Latrinæ.
 Quod de tot foriis scit exfututis.
 Sanga est peniculus sacer Patrocló.

Nemo

Nemo hoc carminibus feri negabit.
 Sanga est omnia facta, nil pudicum.
 Inter quod titulos putat supremum.
 Sanga est tristitia omnium Bonorum.
 Viso nomine quod fatentur omnes.
 Sanga est laticia omnium Malorum.
 Centum plausibus hoc probant Sophistæ.
 Sanga est nil nisi pestilens Erynnis.
 Adflatu docet hoc nocente cunctos.

Istos si per titulos suos Ferinus
 Non intelligit, explica Scioppe.

L VII. *De Iacobo Rege Angliæ.*

Q Vantus erat bello Gallorū Gloria Quartus
 Henricus, ferro quem patricida necat.
 Tantus pacificis Iacobus honoribus ardet
 Sextus, eum molli fata quiete manent.

L VIII. *Ad I. OWenum.*

Virtutem scio Pallados difertæ,
 Iunonis quoque suspicor, sed illa
 Quam dicis, Veneri, est, Oëne, qualis ?

L IX. *In Opuntium.*

ARBoreus pater est, genitrix tibi Libria, Opuntis,
 Quid mirum tu si sis quoque corticeus ?

L X. *Ad OWenum.*

Omnia

Omnia si laudem, stultum, tua, dicis OWeni,
 Vt sapiens dicar, pauca probare sine.

LXI. *De eodem.*

IN scribit vafer Audenus libellos
 Lectori: sibi virginem, vel illi
 Sese dedicat. Hanc dicer legenti,
 Vt multos liber impetret Patronos!

LXII. *Ad Priscam.*

TE vacuam dicis spatiari, Prisca, sub umbrâ;
 Nimirum ad matrem plena redire cupis.

LXIII. *In OWenum.*

Virtutē à formâ prorsus disiungis, OWene,
 Cum dicis: Virtus aut tua Forma capit.
 Si laudare cupis, rigidum te dico Poetam,
 Si culpare isthîc, Oêne, nimis calidum.

LXIV. *In Orbilianum.*

SÆpè super nasum cecidit caper Orbilianus;
 Nūquam a deo crassè vt surgere crediderit.

LXV. *De Iulio Scaligero.*

SCazonta diū Cæsar's legas Scalæ
 Quisquis recentes pernegas Poetarum.
 Adoreas mererier vetustorum.
 Ingenua seclis sæpè nostra sunt priscis
 Equanda prorsus, quæ Minerua respexit.

Iugula.

Iugulare versum Blouii negat mucro,
Hoc ille semper in sua sedet lauru.

LXVI. *In Orbilium.*

Horresco referens tuum, Magister
Tantum prodigium Orbili, cacaſti
In nasum nate te tibi tuopre.

LXVII. *In Scoppum.*

Cviscobs sanguinis est vicem Scioppe,
Cui pro falsa anima est nate e Catonis.
Immanis crepitus, cui cerebrum
Stercus vulturis arbitramur esse,
Fungum in pectore cui cor esse notum est,
Dic qua sis ratione rex furentum?

LXVIII. *Ad Lectorem.*

Displiceat forsã tibi ne mea carmina, Lector,
Auctori noris displicuisse suo.

LXIX. *In Stoicos.*

Flammis minantur vniuersa casura,
Incendarios cauete, mortales.

LXX. *In Dolium.*

Ridentem quoties vides Dolium,
Phœnicem cane mortuum, Sabine.

LXXI. *In Sangam.*

Pistrinum, Fere, nominari & esse

Conce-

66 TARRÆI HEBE
Concedis Socium tuum Cohortem.
O. collegia quanta Morionum!

LXXII. *In eundem.*

SANÈ sunt Asini, Ferine, quod tu
Concedis, Socii. Molam sed illos.
Non est vertere, nī simul vigenteis.
Evertant populōsue Principēsue.

LXXIII. *In Clarum.*

FROS vbi, Clare, tua est? cui tātā mole laboras?
Imo vbitu, Clare, es? neutrum ego cōspicio.

LXXIV. *In Theologo.*

QVOS docuisse decebat, eos seducitis in vos,
Estis, Theologi, nempè Mathæologi.

LXXV. *In Grammaticos.*

VNŪ adeò verbum noui, quod nesciat inter
Innumera, includi Grammatico Canone.
Quæris id? est SAPIENS. qui declinauerit illud,
Audiet hoc ipso nomine Grammaticus.

LXXVI. *Ad Patillum.*

TV, qui nomine te notas Patilli,
Tantum Scaligeris nocere credis.
Contemnas volo nos. Meridiamur.
Cum quid Loiolis ioci facramus.
Instat tempus, habere cum libellos.

Possicis

Possis, grauido furore dignos.
 Nunc præludimus in ioco & lepore,
 Teque istuc lepidè nimis monemus:
 Inter nos fuit hæctenus iocatum,
 Si conaberis inde belluari,
 Hoc præcone tibi renunciamus:
 Inter dissimileis malos Ancores.

LXXVII. *Ad Casaubonum.*

Vela quid in laudes vestras compescat eunti
 Queris, ò eximiorum Optime, Casauboni?
 Cum Superis benè qui faciendo certat, habere
 Immortalè Operù testem op^o, Auctor, habet.

LXXVIII. *In nasum Orbili.*

INiuriosius nihil tuo quisquam
 Reperire naso quit, Magister argute;
 Qui clamat vsque, & auribus caret semper.

LXXIX. *Ad D. Baudium.*

[Ambi Poeta, quale vix Flacci melos
 Lyra dèdicauit ad Patrimam Virginem.
 Cadauerofam quod Scioppii cutem
 Numeris venustis, tortilique carmine,
 Deùm propago sola quod meret, quatis.
 Eo hercle, Baudi, nomine adsurgat tibi
 Modimperator altus Ausoniæ lyra.

Nam

Nam scire se demittere, atque in tempore
 Malos sagaci fulminis vi vlciscier,
 Suprà Poetam est, si quis attonitâ manu
 Phœbæa pulsar eborâ diuinæ fidis.
 Sic fulmen acre torserit quibus Deus
 Et Diua quæque, Iuppiter solus potest
 Nemesin nocentium expiare sanguine.

LXXX. *De Dusa Filio.*

DVm laudat vmbra Dusa Filius, vatum
 Ingenia obumbrat maxima, ipse fulgescit.

LXXXI. *In effigiem Grotii.*

QValè istû in tabulâ Grotiû depinxit ahenâ
 Pictor, in inuesti corpore talis homo est.
 Ingeniû atq; animû cultos Sofie omnib. armis,
 Pingere si lubitum est dic: Deus hîc habitat.

LXXXII. *Ad Scaligerum.*

IIngenuè natum Sangam, Iosefe, fateris
 Marrano genitum dum genitore canis.

LXXXIII. *Verisimilia Scoppi.*

Vera negat pectus, Falsû nondû audet in illis
 Scoppius ætatis deliciis teneræ.
 Hinc similes veris describit ab indole libros,
 Vana putes, falsis proxima, Vera neges.

LXXXIV. *In Ios. Castalionem.*

Quo

QVO feruus ore sit locutus Annæi,
 Hoc se Latinè posse qui loqui exoptat
 Castalio, factum quod habet, illud exoptat.
 Mancipia habebat barbara, vt puto, Annæus.

LXXXV. *Ad Scioppum.*

Nihil est, Scioppe, quod deinde triceris,
 Quæsitæ libris, crux tibi libro parta est.

LXXXVI. *In Gnifonem.*

INuidiam nasi maioris in Orbiliano
 Non potuit Gnifon ferre, ideò interiit.

LXXXVII. *De Vestitu Orbili.*

GRāmatico quicquid Clotho depectit ab hir-
 Inde coli ducūt stamina Tisiphonæ: (co
 Netq; politq; Harpya, & vestē è stamine ducit,
 GRāmaticè ornatū hâc quis neget Orbiliū?

LXXXVIII. *In Delrio.*

HISpanum nomē, proles Saracenicæ, Delrio,
 Deliro si te posse bonum esse puto.

LXXXIX. *In Scorpiscum.* (lo,

TRaductū in nostro nego te, Scorpisce, libel
 Hoc mecum caueæ & tota theatra negât.
 Nam nebulis tantū tectus crassisq; sacrisq; es,
 Ipsi vt te nequeant cernere Lynciadæ.

XC. *In Bonarscum.*

Non

Non sum diuitiis sacer parandis,
 Nec damnabilis in Scholæ metalla,
 Infortunia quæ puto esse summa,
 Vna sed fateor premi, atque magno
 Sed desiderio parabili, quod
 Possit Romulus & Dii parare,
 Ad feruentia Rapa qui Quirino
 Sunt fidi penitus benè helluones.
 Bonarfcigenium volo cacare s.

XCI. *In Stoicum.*

Q Vi lapis ante fuit ieiuno, Stoicus, cæstro,
 Est pergræcator quid, nisi Sarcofagus?

XCII. *De Casparo Barthio ad Posteritatem.*

Virgine qui metro ludit tibi Barthius auctor,
 Nobilibus seru at Virginis ora sonis.
 Hæc nisi quod Phæbo vis⁹ temerare, quæ inter
 Pierides iuuenis vel sine veste sedet.

XCIII. *Ad eundem Barthium.*

Tantus inest on tantus tibi moribus auctor,
 Et non vis versus scribere? bis legeris.

XCIV. *In Sangam.*

Non solum Spado Thlibiasue, Sanga, es.
 Sed Turco tibi more nil relictum est,
 Quod possis modo mentulæ vocare

Curtas reliquias. Fuere quondam:
Sed nunc peniculus reliquit omnes
In Scalæ foris, tibi exfututis.

XCIV. *In Orbilium.*

TRes vbi fit cæli spacium, non ampli⁹, vlnas
Ne quæras, camurum nasum habet Orbili⁹.

XCVI. *De Ios. Scaligero.*

S Caligeti Italiam ferrô vicere. Nepote
Vno omnes victi procubuere solo.
Bella putas, Lector, Ciuilia? nulla fuerunt.
Ingenio arma premit viuidiore Nepos.

XCVII. *In Stoicos.*

Alia quæ Orbilii naso nascuntur in imo
Pro quo sint quæris? Lumine Stoicidum.

XCVIII. *De Scoppio.*

Perlepidè dixit qui dixit Scoppiadem esse
Vt non sit. Pereat cras, hodie ille vt edat.

XCIX. *De eodem.*

Scazonta fregit impudens procus Furcæ,
Vult duci ad illam népe, ne pedem offēdat.

C. *In Orbilium.*

Cympueri ingeniū rimatur, ab ore Magister
Orbilius nullas sumit, Owene, Notas.
Sed nate dispansâ speculatur in intima cordis,

Atque illinc moreis ingeniumque bibit.
Et mirum hoc adeo est: vesicâ iudice certe
Sic cernunt morbos Hippocratis pueri.

CI. *Ad miserum.*

QVid, miser, instabili dicis conuicia Sorti,
Quando redibit, erit hî, miser, instabilis?

CII. *De Stoico.*

SToicus, ut purget cerebrû, non supplicet vlli
Anticyræ. Cælo huic est opus, aut dolabrâ.

CIII. *In Fortunam.*

Circulus in vitâ vaga vota voratque vomitq;
Ebrietas Sortis pōpa malorû hominû est.

CIV. *In Sangam.* (tebor,

QVod te asinû dixi falsum est: hoc, Sanga, fa-
Cerberipor sed tu latra alibi melius.

CV. *Epitaphium Scioppi.* (istâ

Mōstrosus dictis factisq; homo subter humû
Defossus sæuisvnguibus Eumenidû est.

Bis periit, primo cum natus. Deinde, receptus
In Stygias quâdo est ex Acherunte domûs.
Nec vixit viuus, nec vidit visus, in vnâ
Contriuit Stoâ marmoream qui animam.

CVI. *Ad Orbilium.*

CVm Bauio Scoppus, cû Sanga Clarus a fello
Pens-

Pensibilis naso tota quadriga tuo est.

CVII. *De Epigrammat is.* (sum

SCRIBERE me verū est, Epigrammat a cōdere fal-
Hoc est Lectoris, qui bonus, officium.

CVIII. *Ad Strabum.*

EXspectamus idem à sumō minimoq; Poetā,
De celsā frustrā, Strabe, canis cathedrā.

CIX. *In Orbilium.* (nos

GRandē vterū gerit Orbili^o, post quattuor an
Quę tria sunt faciet quattuor hic genera.

CX. *De Scoppo.*

CVr tot Scoppius edidit libellos?
Hic solus dolus vt edat Catoni est.

CXI. JOSEFUS SCALIGER.

REGIUS FLOS CAESI.

SCaligerū ferro frustrā genus Adria pugnax,
Prosequeris, semper flos nouus inde orif.

REGI^o vt CAESI FLOS hic modo germinis exstat,
Mundum omnem amissā qui tenet Italiā.

CXII. *In Grammaticos.* (tur,

TRans cancrū loca Sole mero tosta esse ferū-
In queis nat^o homo nemo habitare queat.

Grande operæ pretiū sit eo exegisse cohorteis
Grammaticūm. Gens est frigore tuta suo.

D

CXIII.

CXIII. *In Orbiliū nasum.* (dico

HERcle virilē aliquē nasum tuū ego, Orbile,
Vir certē in cœlo talem Ophiuchus habet.

CXIV. *In Vrintium.*

CVM Vrintius Lernutio feret palpum
Gemmam esse dicet è luto relucentem.
Verum, hercle, dicit; ipsius lutum versus
Lernutius Smaragdus est Poëtarum.

CXV. *De Orbiliū Scholâ.*

QVI Scholam in Orbiliū venit, & qui atra an-
tra TrophonI,
Post idem ei, quamuis ante cati, sapiunt.

CXVI. *In Scepticum.*

OMnia qui carpis, nulli placiture, quid inter
Sceptice, te atq; omnes sit, tua vota docēt.

CXVII. *De Orbilo.*

BARbata capra vexat Orbilum; morbi
Quid hoc rogatis Clinici? vxor est, credo.

CXVIII. *In Scoppium.* (gas,

CVM simplex comedo patrimonia nō tua frā-
Rem facies cunctis, cum sale si esuries.

CXIX. *Ad Scaligerum.*

QVæris quis meus est, Patrone, Sanga?
Quæro quis suus est, Patrone, Sanga?

CXX. *Ad Lectorem.*

Sangz

Sangæ, Scoppiadisq; Delriiq;,
 Clariq;, Orbiliiq;, Bauviliq;,
 Mi sunt nomina, syllabis supinis
 Hôc prælonga, aliô Lepore, curta,
 Non est, Lector amice, quod Poëtæ
 Istuc nobilis imputes Camœnæ.
 Hoc mores faciunt tenebrionum.

CXXI. *Ad D. Heinsium.*

HEinsi, Heinsi, facinus nouum atq; magnū,
 Quantumcumq; potest graue, & superbū.
 Dignumq; Hercule non nimis iocoso.
 Audi, audi, cito: Stoicus Scioppus
 Fellando Orbilium parit libellos.
 Mulgeri quibus addocentur Hirci.

CXXII. *In Maledicos.*

QVi latus amici læsit impio versu
 Sannisq; parricida turpibus fregit
 Sodalitatis iura, moribus sanctis
 Viri innocentis inficetus arrosor,
 Huic pro sodale solo Hyæna contingat,
 Nudumq; Tigris orba prenda in siluâ.
 Hicin senili denuo Puer barbâ
 Grammatica cum præcepta, prorsus edocta,
 Lassarit vno spiritu, improbè forti.
 Vt nec mereri quiuerint magis mira

76 TARRÆI HEBI
Supplicia dirus cum Scioppio Sanga:
Bonarsciani pompa Muneris prima,
Catullienteis clune pascat arroso
Socium maniplos: ista summa Pœnarum est.

CXXIII. *De Orbilio.*

FEbri aras posuit quondã Mauortia Roma,
Sacrifico hoc fuit huic Musę op^o Orbilio.

CXXIV. *In Vrintium.*

Cym Batauã auriculã Flãdro sale Vrinti^o vrit,
Nõ iam Belga mihi, regulus è Phrygiã est.

CXXV. *In Cassiodorum.*

FORMosam Sponsæ Sapienti prætulit, Aucti,
Pellem non hominem Cassiodorus amat.

CXXVI. *In nomen Scoppii.*

SCoppi, de scopis vt sint tibi nomina: restat
Vnum n: de quo te face pensibilem.

CXXVII. *In nomen Orbilii.*

ORE olido bilẽ semper vomiture magister,
Syllaba peccabit quando eris Orbilius.

CXXVIII. *In Sangam.*

NEcbenè nec malè olèt Sãgæ deliria: Ius est,
Pro cerebro in capite est sterẽ^o ei accipitris.

CXXIX. *In Orbilium.*

Orbi-

ORBiliū esse bono, qđ mirū est, Pōtice, naso,
Patricio natus qui fuerit Bonaso?

CXXX. *Ad Scoppium.*

QVod nos ludimus in ioco atque vino,
Istud, Stoice, si improbas, Scioppi,
Tuludas licet in coco atque fumo.

CXXXI. *De OWeno.*

NON canit, argutis sed coniectāda propinat,
Est ænigma OwenI, nō Epigrāma, liber.

CXXXII. *De Scioppiū libro.*

THEssala ne Luñæ deducat ab ore saliuam,
Colchica nec spumis Stryx mala athena co
Omnia de Scoppi manāt liuore venena, (quat,
Queis opus est seu Strix, siue uouerca, tibi.
Hinc quoties rigido sederunt corpore venæ,
Ipse sui sceleris pabula dira legit.

CXXXIII. *In Scaligerum.*

INDigetū princeps dū Terras, Scala, colebas,
Defunctus, summis proximus esto Diis.

CXXXIV: *Eiusdem Epitaph.*

PERseus hoc posuit tumulo nō Scaliger, ossa,
Fiebant viso hoc Loiolæ lapides.

CXXXV: *De Sangā.*

INuenit Sanges VIVICOMBURIUM, ut illi
D 3 Inuen-

Inuentis possit, nempe, benè esse suis.

CXXXVI. *De Orbilio.*

Sine cruce numquam scribit Orbilus carmen
Opus huic Scioppii parente lectore est.

CXXXVII. *In eundem.*

Pvlcer discipulus tuus, Magister,
Longo crimine me rogare numquam
Cessat, gratificem tuo sepulcro

Quiddam carminis illius venusti.

Non est, Orbile, me negare bello

Quicquam huius generis homuncioni.

Quare istuc tibi habe, & boni æstimator:

Oranti Catamito in hoc sepulcrum
Donat Hebius hanc breuem lucernam.

Vt possint Catulique Vultureisq;.

Defuncti reperire buslicetam.

CXXXVIII. *Ad Scoppium.*

NON volumus, Scoppi, suspensū cernere te.

Lictori inferias sic decet ire Patri. (que

Nō volumus tantū, quantū postinde voles tu

Cū sapere occipies, hoc modo præuolum.

CXXXIX. *De Orbilio.*

ORBILIO enatæ toto de corpore virgæ

Histricem prisce prodigiū adsimilant.

Cluni-

Cluibus ast nudis hæc bellua decipienda est,
Venatum ingenteis ite, age, discipuli.

CXL. *Ad Stoicum.*

EXi Stoice, quid moraris? exi,
Istic sunt homines, Caper petulce,
Exi marmoræ vsque ad vmbilicum.
Quid moraris, inepte, dum moraris?
Exi Stoice, quid moraris? exi.

CXLI. *Orbilius.*

PVs scabiæ, scuticas, Laruas, Deliria, Sordeis,
Vno & eodẽ omnes nōmine da: Orbilius.

CXLII. *In eundem.*

QVod vos, Orbile, dixerim herniosos
Te cum Stoicidum cohorte totã,
Frustra irascaris; est periculosa
Clunes hernia proprios videre.

CXLIII. *In eiusdem filium.*

NA siturit pater Orbilius, sed filius Orrus
Culiturit semper. Mutua Grammatici.

CXLIV. *In Clarum.*

POmpeiana ferunt traxisse theatra ruinam
Sæpè, Venus donec proxima tẽpla habuit.
Sæpè cadit Clari, pōpæ breuis, Amphitheatrũ
Constituet pendens auctor id à foribus.

CXLV. *Ad Scoppium.*

DVdum est ædepol, ô Comes Scioppi,
 Quod, pro mutuo amore negligenter,
 Te non alloquor: at roganti amico
 Hoc ignoscere posse te putamus.
 Spes nostras, hominumq; in vniuersum
 Lufisti omnium, ab vsq; de Batauo
 Romam littore, Græciamq; Stiram.
 Tanto tempore tot cruceis tulisti
 Tollinec potes vnicâ vicissim!

CXLVI. *In lasciuum Poema Bembi.*

DElius in versu faciat quid, Bembe, falaci?
 Dignior hoc auctor sit tibi Deliacus.

CXLVII. *Ad Sargam.*

QUod Vilipendi te vocabulum, Sanga,
 Finxisse glories, est palam falsum.
 Furax Scioppus antea hoc meret longè.

CXLVIII. *In Scoppium.*

Ordine Arithmetico mēdacia Scoppi⁹ auctor
 Subducens, pendet ordine Græometro.

CXLIX. *Ad Clarum.*

Placatâ pariens, Clarus, Genetyllide, versus,
 Coliadæ iratum numen habet Veneris.

CL. *In Sargam.*

Subti-

SVbtilitates assequi catas Scalæ
 Nequire dicit Sanga, bombobellator.
 Quis credet, vnum peditum libro tanto
 Qui captat, esse naris vsque eò brutæ?

CLI. *In eundem.*

DEMOCRITI puteos quid lambis, Sága Ferine?
 Cantaber Isiacus non sirit hos asinus.

CLII. *Ex verbis eiusdem.*

LYNCEUS est Criticus, tu Talpá. Sága, fateris,
 Conuenit hic libris auctor vterq; suis.

CLIII. *Ad Joan. Owenum.*

OWENE noster, hoc rogare Germanos
 Omnes ad vnum te putato; cum porro
 Epigramma condas Teutonum graue in moreis,
 Id cautiore nare fabrices paullò.
 Negligere enim videris, vt fluunt versus,
 Olfacere bellè quam queat merum Tento.

CLIV. *De Petronio.*

PETRONIANA scripta cur Sophi damnant
 Mori sophi illi? (vah meri Sophi dictum
 Ego volebam, calamus errat indoctè)
 Quia non legenda? lectitata verum ipsis
 Testatur hæc damnatio, oppidò vafra.
 An lecta numquam? Cæcitas precl est cuius

D 5

In

In iudicando? Sed perinde pellecta:
 Sophis putemus, vt queant refutare:
 Cur ergo non refutat, alit premit, Censor?
 Vomitu fatetur ergo Criticus incauto
 Glutita dicta tam faceta, non posse
 Concoquere rectè. Ergo error omnis in vestro
 Stomacho est seuera iudicum cohors, istud
 Paucis docebo. Scripta sunt eum in finem
 Non vt sequare, nec legendo te pascas,
 Sed quo caueri possient modo, discas;
 Vt Saturamulto crimina ambitu expingit
 Scrutatur ima, dein cauenda proponit.
 Vt vitia Prætor quæ vocat, iubet claris
 Proposita dictis omnium ingeri à plano
 Oculis, negare ne scientiam vulgus
 Errore possit inscio noui iuris.
 Quo nudiore ducta imago corpusclo est
 Apparet illò scitius. Pari prorsus
 Modo, eruenda vitia nullus exscindes.
 Nisi ante noris. Ante nosse quei possis
 Nisi doceare quæ cauenda, laudanda:
 Sunt exsecranda cuncta. Tu ergo præfige
 Animo cauenda. Tenera vis nimis vanæ
 Inscitiæ illa est, Nomina ipsa vitando
 Censere te vitasse crimina infanda.
 Penitus medullis imprimenda Virtus est.

Vitiorum:

Vitiū imago volitat omnibus circum
 Sursum & deorsum Temporis tibi punctis,
 Ad spectus horum si potest Sacrum ardorem
 Eximere menti, nullus, umbra vel saltim
 Tibi fuit ante. Peccat hoc Catonum iste
 Insanus ordo, facere quæ sibi quisque
 Indulget, illa vitia non volunt culpam
 Pari Poetæ, nodus hic latet, credo.
 Non ita priorum sancta Natio Patrum.
 Nemo est repertus qui sacros Poetarum
 Castraret æstus, cum labore non magno
 A stirpe quissent eruisse pugnanteis.
 At nostra secla sola queis super prisca
 Constantiæ est imago, non ferunt Sillos
 Monumenta seclis tot vigentia, impunè
 Iners, ineptus, arrogantia turgens,
 Secors Sophista nocte damnat æternâ.
 Quid Bethlehemi cum teneret ad sanctum
 Præsepe, fecit Entheus Pater? Scripsit
 Acuta, Satiris scripta digna Romanis,
 Plautique, quin et Arbitri, palam versus
 Producit, vnde moribus dicam dicet.
 Eiusce si quis eruat Sophiscriptis
 Hausta è libellis dicta mollibus vatum,
 Multa peribunt, queis modo exserit Verum,
 Sententiæ, Sophista si quid oggannit.

Hoc

Hoc teste, quin & iudice, opprimi debet.
 De Christianitate, (sic loqui ius est)
 Sentire certè non queat suâ dignè
 Contaminari qui putat legis scitâ
 Ratione dictis: Vt coloribus Culpæ
 Suis notentur, verticem exferat Virtus.
 Non est amare scripta qui queat, causâ
 Eâ, quod ore non loquuntur vt puro:
 Sed quia notandis ingruunt malis doctè.
 Petroniana scripta pernego scripta
 Ideo, vt laci quis ad malum queat porrò.
 Sed scelera diri Principis palam facta
 Vt omnium execrationibus prostent.
 Nero ipse, primùm cum nefanda secreta
 Prostare vidit, noctium efferus Vindex,
 Vatis sceleribus morte sic parentauit,
 Vt ipse certò sciuerat futurum olim.
 Nec morte sic erubuit arduus Vates
 Satiras probare Posteris. Quod excessit
 Vt ridibundus, nec necem æstimans magni,
 Crudelitati regis impii illusit.

Vt nota malorum sit perennis auserum
 Constetq; Fama, scelera cum suis Pœnis
 Ignota non sint prisca. Quod Deus seclis
 Seruauit è tot stragibus, quis obscurus
 Damnare nebulo nocte possit inductâ?

Tot seculorum flamma queis, Dei nutu,
 Pepercit, ergo trux Sophista comburet?
 Em̄tā superbus sanctitate, quam vendit
 Vbi libido est. Vos, Sacri Catonistæ,
 Dei ad Tribunal Saturæ prisca confundet,
 Quod Ethnicis tot improbata, calcata,
 Abominata vos sequamini scriptis,
 Intus, sed extra non feratis auctorem
 Sapientiæ notare: Perperam cuius
 Mystas professi, iura cuncta miscetis.

CLV. *Ad M. Goldastum.*

CREbra tuas laudeis Cleio, Goldaste, sonaret
 Nostra, sed est meritis vilior illa tuis.
 Digna tuis meritis præconia Craterus addit,
 Loïolæ summum sunt maledicta decus.

CLVI. *De Scaligero.*

VT mentem à vitiis seruet pugnantib⁹, omnē
 Scaliger impēdit, stirps superiorum, operā.
 At dum cælestis fax occupat enthea sensus,
 Congestāq; Heros, mētem obit intra animā.
 Ne rude quo possit corpus maculare nitorem.
 Quam digne purgant Loïolæ forias!

CLVII. *Ad Scaligeros.*

DIs gēiti Heroes, magnorū maxima Diuūm

D 7

Poste-

Posteritas, saluete mihi, gens Martia mundi
 Sceptra manu ponens, vt dictatoribus almis
 Barbaries excisa, solo Capita horrida ponat.
 Scilicet in. vobras veniat fœdissima palmas
 Pests, & incestet Scalam Burdone nefando,
 Si scuticâ infelix rabiosam suscitât iram
 Orbiliï genus, aut, extincto Rege, Culinam
 Pantolabus fugit esuriens, conuitia ventri
 Pabula, constipans; conturbatorque libellum
 Patricio vendit Eluco, Sanga, Bonarisco?
 Altior est fati series, Aquilæque volanteis
 Diuinam portant, Sclarum nomina, gentem.
 Quâ Scarabæus iners, radios vt fulminis almi
 Ferre queat, ne dum premere infelicibus alis!
 Hunc sua contemptum prorsus conuicia calcet.

CLVIII. *Ad Sangam.*

FOedo in libello, quo nihil magis turpe
 Europa vidit, quamdiu libros vidit,
 Vna expatrata est pompa, mirior miris,
 Tibi Sanga noster, qui furoris extremi
 Coram omnibus probatus atque conuictus
 Vulgaritate vulgus omne debellas.
 Tribus tot infecta dicta. tot foeda,
 Tot inquinata. tot spuenda, pagellis
 Dicta intudisti plena barbara. mentis,

Vt

Ut nominare nemo, quamlibet promptus:
Ea mille possit paginis, licet longis.

CLVIII. *In Orbiliū discipulos.*

ORBILII scuticâ si quē semel ira cecidit. (cas.
Grāde habet ultra omnes ingeniu Sene-
Idque ad eò constans, ut nec feruente calore
Sole, Clæonæis sentiat in stabulis. (tus,
Quin umbram ad virgæ, quid de Virtute locu-
Clunem agitat cunctis Socraticis melius.

CLX. *Ad M. Vrintium.*

NON est equus, Lyæus, ebrio vati:
Sed esse equuleum potius arbitror, Vrinti:

CLXI. *De Scioppio.* (tor

EGregium exemplum Stoæ dedit Endupera-
Vnde suis Socios moribus inficiat,

Carnal postquam consumsit frustra BaronI,
Fecit oletum in id, & vertit humum Italiã.

CLXII. CASPER SCIOPIVS.

CRVCIS SIES POPA.

CONcõxti paullãq; fidẽ, minimũq; Pudorẽ,
Sectaris. fimos dum, Popa, Madrucios.

Nũc superest nilũ, nisi quod te nomine priuo.
Ipse iubes, Crucis ut sis Popa, Suppiade.

CLXIII. *De eodem.*

Velle-

Vellera cum Scoppo nerent fatalia Parcæ,
 Pullaque fatorum crimina ferret ouis.

Astitit Autolyçi genitor Caducifer, et sit
 Hic Viçtor nati, me cupiente, mei.

Neue suo artificio desint rata præmia, dixit,
 Perpetuus Crucis hic sit Popa Suppiades.

CLXIV. *Ad eundem.*

Dli sensum tibi dent tuum, Scioppi,
 Qui, quem pectore gestitas in alto,
 Quarendo gabalum, teris tot annos!

CLXV. CASPER SCIOPPIUS.

ASPIS CICVREPOPS.

DVm ferus iste fuit fuit Aspis, Scoppius, & nil
 Fauce nisi plenâ dira venena dedit.

Nunc cum exarmato vomuit de pectore virus,
 Stercoreo in libro nidificatur Epops.

CLXVI. *In eundem.*

Aspida qui linguâ nocuam liuente gerebat
 Exarmatus Epops fit modò, Suppiades.
 Mōstra hæc tota putas? Et Epops pallète vene-
 Nunc pro Stercoreis vescitur induuiis. (no

CLXVII. *De Orbilio.*

Orbili⁹ fecit mōstrum horribile atq; pudēdū
 Et scuticis quod vix omnibus excutias.

In

In nasum exstantem resupino clune cacauit,
Vnde orta est Scoppi regula carminibus.

CLXVIII. *De Scoppo Critico.*

QVi doctore potest Scoppo didicisse Poetas
In Lamie turri comi pote pectine Solis.

CLXIX. *In eundem.*

Postico Scoppum si quando, Prisce, salutas,
Dic salue ingenii prodige Nase tui.

CLXX. *In Orbilium.*

EX ANIMOREM STARE PUTO, NON
ANIMVM EX RE

Ausonii hunc versum legerat Orbilius,
Hunc ita discipulis, naso resupinus adunco,
Sapè supercilio mobilis, explicuit.
Vel fuit extinctis frigenti membra veterno,
Vel cū olim extinctà rē, Ausonius, habuit.
Vel versum in somnis scripsit, vel plen⁹ Iacchō
Versum adeō mirandi ingenii, Ausonius.
Nam potis ex animo quo res stare ordine rerū,
Aut ex re quo pro stare modo huic animus?
O Cor Zenodoti, iecur, Orbiliane, Cratetis,
Qua solus vateis tu legis atque facis!

CLXXI. *In eundem.*

Nestora qua dixit Varro, puto, Paccuuiusue,
Aufa

Aufavel Afrani hoc si toga prodigiū,
 Fronte triseclisēnem, te diceret, Orbili, eādem
 Ignosces verbo, fronte, Trinasisapum.

CLXXII. *In Orbilium et Sangam.*

ORBille, optime nase, tuque, Sanga,
 Culorum optime, quæ sacros libellos
 Instrumenta solent parere vobis,
 Hæc coniungite, deinde caritate,
 Sic punctum omne Palamoni feretis.

CLXXIII. *In Orbilium.*

ORBilii quoties caperato schemate Nasum,
 Adspicis, Antipodas crede videre Nateis.

CLXXIV. *Epiruram.* (res,

OMnia qui ex atomis Leucippi construit hæc
 Ex folis atomis viuere dignus homo est.

CLXXV. *Ad Aulum.*

SI vis, Aule, domum meam venire,
 Primo carmina ferculo Scioppi
 Propinabo tibi, dein Bonarsel.
 Conspectis quibus obsecrabis omneis
 Infernos, medioximosque diuos,
 Totum vt te faciant repente culum.
 Nil vt postideâ queas velisue,
 Quam solis natitergiis vacare.

CLXXVI.

CLXXVI. *Sophista.*

NOtidolostudius, mendicosamifusurrus,
 Verbo crepifatuus, Solisibi placius,
 Nil aliiprob^o, omnesibitribus, altroculorbus,
 Aurafinilongus, Nasifremocatulus.
 Blattimeriferuus. Tricocomedus, Bibinugus,
 Verborū hæc factis monstra, Sophista, premit.

CLXXVII. *In Scioppum. ex eius verbis.*

CVi sub conuicti cenetur lege senectus,
 Nondum desperat carnificem juvenis.

CLXXIX. *Ad Ictos de Scoppo.*

QVis suus, o verbis prudentes parcite, sit iam
 Hæres, exemplo Scoppius edocuit.

CLXXX. *De Stoico.*

CRas uti ne pereat hodie se Stoicus effert,
 Hic interuertit præmia Scoppipatri.

CLXXXI. *Ad Vrintum.*

CVi solos Elegos, Vrinti, te scribere dicam?
 Rite facis semper, ne facias, Elegos.

CLXXXII. *Ex eiusdem Verbis.*

VRinte, per æternos mādabis abire Nepotes,
 Si commendabis carmina Bakkerii?
 Illa per æternos, animal ceu stercus, abibunt?
 Dic vbi Consistent carmina tam lepida?

CLXXXIII:

CLXXXIII. *Ad eundem.*

A Vrem Vrintius impetit Batauam,
Nasum Vrintius exferit Batauum.

CLXXXIV. *In Castellionem.*

C Astalio Criticus Criticorū adfectat haberi.
O indocte puer, ductua Castra aliō.

CLXXXV. *Panegyricus Scioppi.*

C Leptes Patricius, Scioppe, salue.
Lictoris Soboles, Scioppe, salue.
Tortor Stoicidum, Scioppe, salue.
Mendacl columen, Scioppe, salue.
Sangæ prostibulum, Scioppe, salue.
Hircorum Orbilius, Scioppe, salue.
Successor Volusi, Scioppe, salue.
Furum nobilitas, Scioppe, salue.
Pernæ perniciēs, Scioppe, salue.
Fumi diuitiæ, Scioppe, salue.
Morum Transfugium, Scioppe, salue.
Scottum Carcereum, Scioppe, salue.
Fallendi Labeo, Scioppe, salue.
Librorum Hermogenes, Scioppe, salue.
Nasus Stercutii, Scioppe, salue.
Cantorum Bauius, Scioppe, salue.
Vertex stercoreus, Scioppe, salue.

Pectus

Pectus Stramineum, Scioppe, salue.

Pulmo puluereus, Scioppe, salue.

Lictorum titulus, Scioppe, salue.

Nidor Loiolæ, Scioppe, salue.

Pestis Symmachidæ, Scioppe, salue.

Varronis gabalus, Scioppe, salue.

Plauti tristicies, Scioppe, salue.

Phædri pigrities, Scioppe, salue.

Nepotis noua crux, Scioppe, salue.

Næuus Sulpiciæ, Scioppe, salue.

Nex Appulleidæ, Scioppe, salue.

Silli materies, Scioppe, salue.

Rifus Scaligeri, Scioppe, salue.

Ludus Causaboni, Scioppe, salue.

Baudi Ludibrium, Scioppe, salue.

HeinsI prostibulum, Scioppe, salue.

Germanorum odium, Scioppe, salue.

Orci mancipium, Scioppe, salue.

Europæ opprobrium, Scioppe salue.

Et saluere uti possies, Scioppe,

Despera illicò de salute cinctâ.

CLXXXVI *De Scioppio.*

Scoppus, Scoppius, & Scioppus, inde

Scopus, Scorpió, tum Scioppius, sunt

Vni nomina Belluæ, quis hanc pro

Osten-

Ostentis neget esse sex piandam?

CLXXXVII. *In eundem.* (ix,

MVlta modis multis deformi inolescere mal
Lucreti vt memorât dogmata, credibile est.

Nam cui Nobilitas Crux est natiua, Scioppo,
Vnde tot ingenteis proueniunt tituli?

CLXXXVIII. *In Sangam.*

VEL silicem in succû flammis, vel ferrea vertât
Robora, vel mutant rore Adamantâ leuîs,

Omnia tormento flammæ cogente liquefcât,
Et sterilem in guttam frigida massa fluat.

Omnia cû poterunt, non quibût omnia flâmæ,
Durior est ipsô res Adamante noua.

Hirci FRÔs Sangæ, quâ nullæ lege ruborem
Extorquere queas, sis licet Omnidomus.

CLXXXIX. *Epitaphium Scaligeri.* (est,

Siste gradû, Lector; iacet heïc què quærerere nō
Quippe cui Europa est, SCALIGER, hospitîû.

CXC. *Ad Scoppum.*

PERiuriorem, Scoppe, cum vidês Clarum.

Numquid moraris, aut deinde tricarîs,
Ambigua dum Victoria exserit neutrum,
Quin te à paterno, Scoppe, fune suspendas?

CXCI. *In OWenum.*

Iura

Iura trium poscas à Scoppo versicolorum,
Adfectus semper scribere, Ovvene, duos.

CXCII. *Ex verbis Sange.*

IVxtà stulticiam respondet Sanguis Elencho,
Causa domi libro est maxima, nēpe suam.

CXCIII. *Ad Scoppium de libro Heinsl.*

O Scippi, Pater esuritionum,
Vidistin' aliquid mage eruditum
Ad summam fatiem iocis politum,
Quam quā tu Satirā perire iussus,
Factus ludibrium ordi es vniuerso?
Oscippi, pater esuritionum,
Quem nunc denuo ad incitas redactum
Solatur malè fumus è culinā.
Quā gens Stoica porticum iacentem
Erexit, Maledictione doctā.
Si quid vis tibi lautius merenti
Extremum facere ante peditum, quò
Infelix anima ad Stygem redibit.
Hāc suspendere reste te memento.
Quæ prisco nitet vndiquaque ab auro.
Varronis Genio volente facta.
Multo sic pretiosiore pompā
Sangā Stoicus efferere porco.
Qui Clari, modo decidens, Cloacam

Naso

Naso prenderè cum nequiret vnco,
Est quâ parte solentior locutus,
Ebullire animam coactus illâ est.

CXCIV. *de Delrio.*

DElrio delirat: quid mirum? Nomina fatis
Respondere, Mago qui docet ipse libro.

CXCV. *Ad OWenum.* (lit?)

V Africies mira est OWeni: quis credere no-
Lectori libros dedicat: ollæ olera.

CXCVI. *In Orbilium.*

ORbilio nasus specula est, hinc cernere possis
Vsq; in Hyperboreas, Antipodûq; nateis.

CXCVII. *Ad Scioppium.*

TRes nisi litterulæ restarent, Scorpius esses.
At quia tres restant, hoc quoq; deterior.

CXCVIII. *In eundem.*

SCoppius ante fuit, q; deinde Scioppi⁹ audit:
Væt tibi si audierit hoc Pater opprobrium.
Nam Vespillo solês truncare cadauera longa,
Semipedem nati demeter à capite.

CXCIX. *πυγδοξον.*

NAta quid arboreo dat anas miracula fœtu?
Patre luto natos Roma habet alma equites.

CC. *In effigiem C. BaribI.*

Barthius hâc iuuenis tibi, Lector, imagine vi-
uit,

Totus dimidio qui minor esse nequit.

Tu nitidam effigiē ceu formę, ita moribuscius

Adsimila, si quæ pulcra videre cupis.

Spe sequitur Proauos. ei adhuc sua messis in
herbâ est.

Indicium ingenii dat tibi, POSTERITAS.

CCI. *In Scoppum.*

Iuridicum quod, Scoppe, crepas puto rem ef-
se ego veram,

Pandectarum Apicî Doctor es eximius.

Codice pellecto, pellincto dicere malim,

Scis vbi iure suo quæq; sedebit anus.

CCII. *Ad eundem.*

Vt cunque dextrè colligasq; ducasq;

Ratione numeros vndequâq; consultâ,

Nisi sinistrâ cautiore perpendes,

Cruce summa tandem, Scoppe vane, pēdebit.

CCIII. *De Batauo.*

Inuictum patriâ pro libertate Batauum

Vincere quo ritu possit Iberus amet.

CCIV. *Ad Frid. Taubmanum.*

Lingua fuit Phœbi Cæsar, post Cæsara Scalâ

Audiuit vocem quis, Friderice, Dei?

E CCV.

CCV. *De Serario.*

CLauigerū quia desperāt sibi credere Petrū,
Papicolæ huic fūgo officiū tribuere Serari.

CCVI. *Ad Monachum.*

INGressa est quoties tua claustra puella, vel
xor,

Siue aliqua omnino de grege fœmineo.
Omnia cum curâ conclauia verris, & eius
Hærenteis pedibus deluis illecebras. (dat
Dic mihi, Sâcte Ruperte, q̄s omni te vice mun-
Tu quoties nuptam siue solutam in eas?
Heic puto iam scopis Lictores non satis esse,
Scoppiadē quamuis omnem atauū reperas.

CCVII. *Epitaphium C. Barthi.*

FERuentē è medio rapuit mors puluere bigā,
Cum vincent alii, hunc excipe, Posteritas.

CCVIII. *De Scoppio.* (prē

PRodigiū imane est quo scādīt bis modo le-
Scoppo gradus; fecit patricos sibi auos!

CCIX. *In eundem.*

SCazonta fregit cur tener Furcæ procus?
Vult duci ad illam ne pedes lædat suos.

CCX. *Ad eundem Gracissantem.*

TAm lepidè Graios vertis, Scorpisce, libellos,
Vt

Ut vel de glubens nemo queat melius.

CCXI. *De Amillo.*

ORDINE quodq; suo scripsit medicamen A-
millo,

Atq; adeo omne suis viribus, Andragoras.
Interiit tamen ager; at hoc quâ deniq; causâ?
Scoppi carmina erant Antidotis tunicæ.

CCXII. *De Scoppico.*

SOL licet alta obeat duodenis signa figuris,
In Cancro tecum, Scoppice, semper agit.

CCXIII. *Tumulus Scaligeri.*

SCALIGER heic recubat: decurrite, Secu-
la, rite.

Ni facitis, iam nunc Scaliger euigilat.

CCXIV. *Tumulus Scoppi.*

NE calca hunc tumulum; pus est saniesque
sub illo,

Erumpunt, quoties quis bonus instat eum.
Pabula ab hoc æterna legunt coruiq; Lupiq;
Fons hinc bullit perpetuæ Inuidiæ.

CCXV. *De Morte Cætonis.*

Vixerūt multi, Cato mortuus ambitiosè est,
Vtri sunt, ô Plutarche, magis fatui?

TARRÆI HEBI
EPIGRAMMATUM
LIBER III.

I. *In Sophistas.*

QUOD non omnibus vniciſq; poſſim
Momentis leue dedolare carmen,
Aiunt ſpernere me Sophiſtanteis.
Nil reſpondeo: Sed ſcio hoc: Sophiſtis
Multo eſt vilius & minoris auſi,
Carmen putidulis ſcreare Rythmis,
Quovis tempore quos patrare poſſunt.
Quam, quod momine non queunt in omni,
Lorum ſtringere miſtui Petroni.

II. *Ad Lectorem.*

CLAUDE oculos, Lector, teq; aurib. exſere tã
Quot populo, Claro dicturiente, doler.
Tertius hic liber eſt Scoppi prænobile magni,
Delicium: magnis vtitur ille Viris.
Sic quoq; ius magnos homini ſacrare libellos,
Qui cum Stoicidis nil medio cre capit.

III. *In*

III. *In Effigiem H. Grotii.*

QValē istū in tabulā Grotiū depinxit ahenā
 Pictor, in inuesti corpore talis homo est.
 Ingeniū atq; animū plenos Sofiæ omnib. armis
 Pingere si lubitū est. Dic: Deus heic habitat.

IV. *In Orbiliū.*

TRes Furias vno confundas, Stoice, cinno,
 Non facient vnum tres Furiaꝝ, Orbiliū.

V. *In Sangam.*

IIngenue natum Sangam, tu, Scala, fateris,
 Marrano quoties Patre fatum esse putas.

VI. *In Scoppiū.*

FOemina si plorat, si mollis cantat Amator,
 Discipulus diri vapulat Orbili:
 Clinicus occidit, venundat verba Patronus,
 Theiologus rixas, pro pietate, mouet.
 Cum lectore suo Vates si litigat hærens,
 Et mille in ventos spicula Feruor agit.
 Ebrius est Bauius, stertit Veiento, laborat
 Stoicus, expediunt quisq; suum officium.
 Adde vnum, de quo Satiri lolligine turgent,
 Scoppius & Sanges si validè esuriunt.

VII. *In Sangam.*

QVod veritatis somniet sibi soli

102 TARRAI HEBI
Tutelam, inanis iste Sanga, deberi.
Eam ipse contra friuolo libro pedit.
Prateron per hylsteron solens agit Sanga.

VIII. *In eundem.*

SI, vt libros scribis, sic dormis Cataber Ocnep
Mirum sit, Pater est si tibi Loiola.

IX. *In Grammaticum.*

REGula queis certâ designat singula lance
Verba, quibus regnum vertilis vsus habet.
Nil agitis aliud, quam qui se ferculo in vno
Pascere pro vno omnes Scoppiadas fatagat.

X. *In Scoppum.*

NEscire quædam si eruditio quædam est,
Antiquiorum vt exputat Sophus quidam
Aliquando noster Varro Scoppus euadet.

XI. *De Delrio.*

VNO deductum dicunt te, Delrio, filo:
Nescio: ducendum fune puto gemino.

XII. *In Grammaticos pugnanteis.*

IN sese atroci concurrunt lege duelli:
Grammatici, Gnifon & Caper Orbilius.
Hoc faciūt, nauim quâ nec tuto ambo vehunt,
Alter in alterius perforat inuidiam.

XIII. *Al*

XIII. *Ad Sangam.*

PRorere Sanga, qui libro modo infano
 Aliena crimina, facta ceu tua, excusas,
 Quid es lucratus voce parricidali,
 Nisi, licebat esse cui suum impunè,
 Quod nunc lattrinas ambulas per obscœnas,
 Natitergiumq; Pædagogulos nostros
 Rudè obtinere non finis, libro arguto?
 In quem cacatum est, quo inquinare se fella
 Pütent Patrocli, Pædagoguli quod, cum
 Præfatione, clune despuant falso.

XIV. *In titulum eiusdem libri.*

Peniculum dicit cum penem Sanga, deceret,
 Sanga solens Taurum dicere puliculum.
 Hoc Sanga è foriis spurios effodit Elenchos,
 Scaligerum queis nõ vult sinere esse bonũ.
 Scilicet vt teneros trahat ad spectacula pullos,
 Peniculum penem nominat Hectoreum.

XV. *Ad Sangam.*

TVne illudere, tu cupis Deorum.
 Isto peniculo, inficete, Genti?
 Cunctis cum foriis tuæ Cohortis
 Subtraxisti animam; vsque ad vmbilicum
 Omneis magnanimos tuos Sodaleis

Expleuisti, olide, inquinata, pallor,
 Ascylton tegis, & Gnythona fingis?
 Illuc te ad Socios age impudicos:
 Qui discrimina nesciunt, Cybelles
 Plenis orgia cum rotant lacertis.
 Tanto tempore quod nefas patraſti.
 Iſtic non patieris, impudice.

XVI. *In Sangam.* (lim:

QVi pater & quis auus Sägæ ſit, quære no-
 Qui numquã eſt natus, diu^o, vtroq; caret.

XVII. *In eundem.*

Diſcipulũ & fratrem Marrani, Sanga, fateris.
 Quem Maldonatum dicis, Amillus erat.

XVIII. *De eiſdem verbis.*

QVei ſit dictio aperta comminiſci,
 Nos non poſſumus, ô aperte Sanga,
 Dic quei dictio aperta ſit libelli,
 Quo nil horridius magiſq; cæcum
 Ad fellas venit vſpiam Patrocli?
 Sic ſis omnibus hiſ apertus vnus,
 Queis cum clauderis arrogante Voto,
 Nil rectum tamen autumas habere.
 Sed ſcis cætera, nec pudet fateri.
 Cum ſis diſcipulus Furoris eiſ

Quo

Quo non ille furentior, Gnythonas
 Qui primos iubet esse Romulorum.

XIX. *In eundem.*

EXiguum Fidei monumentū exstare libellū
 Præcipitis mandat Cantaber inuidiæ.
 Quod nihil est aliis, minimū tibi, Sāga, videt,
 Iure adeo: Nam ius quisq; vti secū habitet.
 Sed tamen indulges aliquid tibi: nam monu-
 mentum

Nulla fides, parū quomodo habere queat?

XX. *In librum Sangæ ex eius clausulâ.*

CLAusula diuini quæris quam lauta libelli
 Sangam vnum Orbiliis exserat ordinib;?
 Mimus ibi in promptu est, est scena: hinc histrio
 saltat,

Scamnite in tunicâ Scāma frequēs colitur.

Fucina retigero est, piscem Mirmillo fatigat,

Amphitheatrali pompa parata Ioui est.

Verba bonæ menti superesse sonantia dicas.

Esurit hæc quoties histrio cuncta canit.

XXI. *De libris suis.*

QVod magno tibi, Lector, ære consent,

Isti de Balathronibus libelli,

Miraris benè: Carius libellos

Et Sangis emis & decem Bonarscis,

Denos qui faciunt quater Scioppos.

XXII. *In Scoppi librum.*

CVM mendacia corrogat Scioppus,
 Quæ nusquam antidea fuere, condit.
 Sic magnus liber ambit umbilicos.
 Sed cur tam fatuam & malam Cloacam,
 Confutatio sancta, Veritate
 Errat duce? perperam laboras,
 O Leydæ decus, ô Batava palma,
 Quæ tractat semel iste falsitriba,
 Sint verissima, veriora veris,
 Iure Scoppius optimo, Poeta,
 Proclamat malum olere vanitatis.

XXIII. *Ad eundem.*

PAUCA tuo Sangæ quod scripsi Carmina, votæ
 Non minus est vestris laudibus iste liber.
 Artu si qua putas tibi deesse, aut deinde futura,
 A Sangâ sumes mutua, ibi inuenies.

XXIV. *In Criticos.*

INGENIÛ in verbis Criticus qui iactat habere,
 Res fugiēs, habet hic ingenium in genibus.

XXV. *De Scoppo.*

MVLTA sibi Scoppus de se se credere iussit;
 Quantū hoc, ô Heinsi, debitū! at exsoluit.

XXVI. *In eundem.*

Dum

DUm Syllogismos, Scoppe, nectis argutos,
Sillos mereris ob cruces logismorum.

XXVII. *Ad Fortem.*

Siste aciem cōtra atq; hastatas oggere turmas:
Omnia quæ vincit, fors, tamen est mulier.

XXVIII. *Ad Scoppum.*

PAuca tuis, Scoppi, q; Laudib. infero, quæ non
Ad tua gesta aliquid posse putes facere.
Hoc tuo ab exemplo, ne culpes forte, patraui:
Scaligeri laudeis hâc Ratione notas.

XXIX. *De eodem.*

OMnia cum Scoppi doceat maledictio læna,
Vapulat vt taceat; ingeniosus homo est!

XXX. *Ad eundem.*

FOedo fauorem qui ambît in libro Fantæ,
Hic posteris ostendit, ô nefas! Cluneis.

XXXI. *Ad D. Heinsium.*

LVna tuæ regnum Lunæ submitteret, Heinsi,
Quâ putet extinctos viuere, Varro, saleis.
Ni Lunæ imperium Solis detrectet amator,
Sic quoque quæ fratris cogit amante oculû.
Tu Lunæ in regno reperisti regia Solis,
Sceptra, dehinc doctis Luna & Apollo libris.

XXXII. *In Sophistas.*

Nasci

NAsci & denasci si rerum est ordo putādus,
Cur non denasci natus is Ordo, potest?

XXXIII. *In Scoppium.*

NE cogeretur esse genere Vulgari
Sibi, Scioppius, patrem hunc adoptauit.

XXXIV. *Ad Scoppum.*

QVod conuicia prouocationis,
Vt fama est, mediteris, ô Sciope,
Fama est perlepida & satis faceta,
Nobis excipienda Crassianis
Vltrò risibus, & Catone poto.

Quamquam carmine te iocante læsura
Nec quicquam benè suspicêris, ô Rex
Æternus Parasiticæ cohortis.

Nam qui pro merito suo & suorum

Quæ dixit prior, audit: nec ille
Læsum se poterit probare primum,
Nec læsum quoque, cum duplâ mereri
Notus sit vice, quod prior patrauit.

Quod si cætera cuncta diffiterer,
Quæ nunciurè mihi patrocinantur,
Peccatum tamen esse nil faterer,
Contra te, impia Cerberi propago,
Quo nemo est magis impius malusq;
Ipso te tibi teste, qui inueniri

A Ro-

A Româ queat vsque Cantabros. Sed
 Illic bestia nidulatur horrens,
 Verinam puto dicier, figurâ
 Notâ Loïolis, vbi, quod haud est,
 Verum dicitur, æstimando falsum.
 Illa est turpior omnibus Chimæris,
 Nullo Bellerophonte perdomanda.
 Quæ tecum tenet impii furoris,
 Horrenda face criminum, gubernâ.
 Vt quicquid facere est malum, et cauere
 Vos dudum duo, maximi Catones,
 Expatraritis, vnde regna vestros
 Agnoscant Stygio furore fasceis.
 Quos sic, ædepol, optimè tenetis,
 Vt secludere tertium libido
 Nolit vestra nefas, cui Bonarsci
 Nomen terribile induit theatrum.
 Sic sitis benè Tresuiri, ô Scioppi,
 Sanga ô putide, & furens Bonarsci,
 Vt nemo queat inuidere vobis,
 Ornatos vbi cernet ambulare
 Pro factis sibi quemque Ternionem.

XXXV. *In Claudianum C. Barthii.*

Claudiani puero faciles q̄ interprete cartas
 Adspicies, exigui dona laboris ama.

E 7 Lusit

HO TARRÆI HEBI

Lusit in his olim Barthi florentis acumen,
 Dum puer auctorum differit omne genus.
 Si qua igitur varo dubia stat lectio talo,
 Læsa vel est pueri carmine si qua pedem:
 Parcite Censores, & vos ignoscite vobis;
 Hoc magni viuunt ordine Troiugenæ.

XXXVI. *De Volâ.* (uis,

Cum se excusaret nõ quouiis, tempore quo
 Gratificari aliquod posse Epigramâ, Volâ,
 Appositè in simili rem totam edixit ad vnguè:
 Non canis ad quemuis mingere volt lapidè.

XXXVII. *Ad Scoppum.* (lim: sed

Deformis me, Scoppe, rogas te vt amare ve
 Scoppe, te amat quisqs, se malè is odit ho-

XXXVIII. *Ad eundem.* (mo

Potes, Scorpio, cum duos Neronas
 Tres totos Ciceronas, et Vitelli
 Concedat decies tuæ gula; vt quam
 Dicat prodigam Vpicii culina.
 Et sis Patricius pater Méronum
 Nec pausam calido sinas palato,
 Regaleis Bibèriæ mulatus haustus.
 Es pauper tamen, et rei pusillæ,
 O seclum insipidum, & nimis Scioppum!

XXXIX.

XXXIX. *In Orbilium.*

Vita cui solo sua viuitur atramento,
Post mortem carbo, non erit ille cinis.

XL. *In Scoppium.*

Item esse nemo Scoppium putat sanè
Vigilans vidensq; : somniado quæ parta est.
Nisi somniando non videbitur, GaZa.

XLI. *Ad Catonem.*

Iocosa quoties, ô Cato, vides dicta,
Nocturna quid agat alea, exputa tecum,
Cui vacabat ille auus vetus voster
Zenona toto cum die triumphasset.

XLII. *Ad Rusticum.* (binis)

Sancte, Numæ Antiquo, priscisq; æquâ de Sa-
Consule Fabricio, Rustice, digne Nepos.
An, te quod duro damnarint nomine fata,
Vrbanus factis esse vidêre minus.
Nec potius Grauitas & verba conscia Terræ
Simplicitas, nomen vindicat hocce tibi.
Vt in urbano iactentur vota theatro,
Cui sedet ad clauū frænaque, Vulgus, habet.
Crede mihi, pauci magnatū hoc tēpore viuūt,
Qui veteres possint dicier Agricola!

XLIII. *In effigiem Scoppii.*

Pan.

P Antolabi effigiem patinâ spectatis in istâ.
Ex hac spectabat Scurra hominum ingenia.

XLIV. *Ad Scoppium.*

T Angere me doctè Scorpisc⁹ velle minatur,
Quod se nescio quid carminis attigerit.
Tâge manu totâ, nihil hinc, Scorpisce, sequet^r,
Exprimet è vobis pus leuis iste iocus.

XLV. *In Orbilius.*

I Nfani duo, quinque Lunitacti,
Bis deni Fatui, vndecim Petrones,
Viginti Bauisque, Mæuiique,
Pondo Scoppiacæ decem cicuta.
Octa Pondera fronte de Bonarsci,
Seni peniculi Liberiani,
Deliri duo Delrii Sophistæ,
Raderi nouies nouem Bubulci.
Vnus Cratserus instar omnium horum,
Et vix dimidii Lepor Serari,
Cum quadrante trium Capellularum,
Queis omnis Sapiencia attinetur,
Extecti duo Martialis Hirci.
Et Flacci Hernia, cum Catulli omaso,
Hæc cuncta Orbilius Magister iste est.

XLVI. *De eodem.*

Infor-

Informi senicæ, aridæque laruæ,
 Iamdudum Stygis interæ Quiriti,
 Dic dignum Orbilio vale, Puella.
 Quem sævis Schola mittit è catenis;
 Ut nunc te miserè Charontis alnus
 Successorem auet, atque concupiscit!
 Namque ille est nimis, hercle, delicatus,
 Ex quo Forma tua est profecta ad Orcum.

XLVII. *In Stoicum.*

Ratiocinando dum occupatur, oblitum
 Aiunt edendi Stoicum remansisse.
 Continuet vnum, Stoicus, sapit si quid,
 Octiduum in omne nobileis logos æuum.

XLVIII. *In malos medicos.*

Pestiliras pacto quo cessatura videtur
 Stultiuidos primum si necer Hippocratas.

XLIX. *Ad Scoppium.*

Participare aliquid vestris de Laudibus, istic,
 Si pateris alios, magne Sciope, viros.
 Humanû facin⁹ fecisti; atq; Hercule nulla est,
 Secta hodie in quâ non Scoppiadæ superent.

L. *Ad eundem.*

Parce fututrici versum cruciare liturâ,
 Ipse, malus si quis; quando fit, interiit.

LI. *In natalem Orbili.*

Molles Hendecasyllabi venite;
 Gens prognata Aphrodisiū ad Lepōrem
 Mactandus malè pestilente voto
 Sol est Orbili reus creati.
 Nunc nunc dicite quod potestis: ò sit
 Tam felix, male faustus vt dies, hic,
 Natus quam foret ante, seculo vno
 Infelix Quaticuliū perisset.

LII. *In Scoppium.* (tur.

Qvod gen⁹ est Scoppo? Mater nescire fate-
 Quæ dom⁹ inuerso quæ datur Antipodi,
 Diuitiæ: Linctus. Virtutes? copia tanta,
 Quantam non ingens eluat Oceanus.

LIII. *Adeundem.* (est,

Rigida me cēsent moliri Epigrāmata. verum
 Vrunt illa tamen vos male, Scoppiadæ.

LIV. *In Papillum.*

Ivra esse prisca seruitutis desita
 Dolet Papillus; dominum hic emturit sibi!

LV. *In Liberium Sangam.*

STipendiarum nomine inuolat Scalam.
 Tribarbari fæx impudica Bonarsci,
 Verina quæ se, dira bellūa, appellat.

stipes

Stipes, stuporque, stuppa vilis, & stridor:

Calo proteruus ipse, nomen indignus:

Stipendiarii mererier lixæ.

Stipendium omne qui stipem putat vilem;

Atyos sacerdos quando Gallus æruscat.

Agilem que clune temperat Chorum torto.

Cultros professus iste trans viri lacteis.

Semiuira turpi spina cum salit motu,

Vt maas videri nolit; Attys impurus,

Dominatur inter fœditatis ad seclas,

Vt fœmininos alliciat amatores.

Olim libido vestra, Sanga Verine,

Stipem mereri flore potuit ætatis.

Nunc exoletus, vltimum retrimentum;

Vulgo expositus errat omnibus cliuis.

Et fortuitas clune deuorat glandeis.

Saltim petire ne fame & siti possit.

Itanis ille rabula, omnium exhaeres,

Quæ Bona putare vel vocare quis possit.

Fortuna magna, tumida mobili fluxu,

Nimis licere criminum tibi certum est,

Quod ista larua, Pestilentia Scortum,

Catharma rerum, viuit, & diem cernit:

Quid vltra habere te Licentia credis,

Vbi laceffere filios venit Regum?

LVI. Ep. Joas I. Scaligeri.

Seruilis.

116 FARRÆI HEBI
Seruilis veluti fuga libertatis imago est,
Scientiæ est imago sic silentium.

L VII. *Exiisdem.*

INFANA Pietas quid rei est? Amor Patris.
Est Hæctica Febris, vxor, vtraque auelli
Nisi morte, nescit. Quem gulâ putas solum
Sapere alienâ? Censeo cocum. Rex est
Agricola; terræ quippe Dominus; at reges
Dei vocentur, Regna quos penes rerum.
Telluris ossa Rusticos viros dicas.

L VIII. *In Sophistam.*

DVM se principiis Boni fatigat,
Finem perdidit in Bono, Sophista.

L VIII. *In Notellum.*

RVBRICAM Masuri expolit Notellus,
Sanguinarius est homo Notellus.

L X. *Epitaphium Orbili.*

L VTEA dum crocci destillat ab inguine nasi,
Guttaque hiascenti mergitur ore cadens,
Inuenit spurci mortem fitis ægra magistri,
Saxæ viscereus non premit ossa Lapis.

L XI. *Ad eundem.*

QVEM tu videris, Orbili, priorem,

Nec

Nec mente stupet, ore nec ligato est,
Sed totum octiduum siti laborat.

LXII. *Ad Scoppium* IN LVSTREM.

Natus es in lustris, in lustris forus & altus:
Nemo tibi hoc titulo nūc mage cōueniēs.

LXIII. *In Catonem.*

Nil prandente seuerius Catone est.
Hoc fuerunt alii cacare vultu.

LXIV. *Ad D. Heinsum.*

Qui tua nunc coram video, Clarissime vates,
Vulta, quid in numeros prōtior esse negē?
Illa mihi primā pro numine culta iuuentā,
Creuerit vt cum ipso tempore Relligio.
Tu tamen ignotum vultuq; & nomine transis,
Nec iuuat adstantem cautius adspicere.
Hanc ego Cæsariem, flauo quæ prodiga cirro
Fluctuat, et texti, Carbasa, lenis opus,
Sericaque erubeā crispatā volumina luce,
Stoicidis gesto sordibus opprobrium.
Respice me, vates, stirps Martia Nobilis Hebi
Scaligeris digna est Heinssiadæ numeris.

LXV. *Parodia.*

Risi nescio quem modo in Culinā,
Qui, cum mirificis modis Scioppi

San-

Sangus crimina cuncta detonasset.
 Dilaudans, ait, hæc, manuque plaudens;
 Dii magni Crepientrium disertum!

LXVI. *In Delrium Purpuratum.*

PVrpureū te alii, pus purum ego, Delrio, dixi:
 Quid faciā? lingua est bleſa mihi: haud oculi.

LXVII. *Ad eundem.* (re fum?:

CVi pepo pro cerebro est, pro corde in pecto
 Dic mihi, Delriades, quā Ratione furis?

LXVIII. *Ad Orbiliū.*

FERmento in tumido dicunt decūbere totū,
 Stramineum dixi te quia Grammaticum.
 Parce, senex cordate, odiis: de stramine non es:
 At stipulas ructas quomodo, Grammatice?

LXIX. *In Mathonem.*

IRa decet forteis signūq; animi cita magni est:
 Sic potior magno mulca Leone, Matho, est.

LXX. *In Delrium.*

DELronem quoties vides tumere,
 Et dextram quater, & femur ferire,
 Et frontem tremere, horridā que malas
 Spumā tinguere ad aurem vtramque retro,
 Et sudore rigente sublauari,
 Crines erigere, orbibus timendis

Vefanz

Vesanae faculas vibrare flammæ,
 Alternis pedibus modo huc modo illuc
 Inclinare gradum, & referre citra.
 Censes bile hominem mala moueri?
 Est quantum pote, dicitur, Sabine.

LXXI. *In Orbiliū.*

ORBILIUS facit hoc naso, Ibis quæ mala rostro,
 Et queritur profus nil lepidum olfacere.

LXXII. *In eundem.*

NIL est Orbilio magis inuentum,
 Nasus cui sine fine, nulla frons est.

LXXIII. *In Prauolū.*

QVEM quanti æstimet omnium, rogatus
 Omnes se vnus æstimare dixit
 Assis pondere, Prauolus, Poetas.

Quas censes hominem hunc habere libras!

LXXIV. *De Cato.*

CRIDIBILE hūc certe est cælo cecidisse Cato-
 Cū cælū sapiat proximus ille rudi est. (nē:

LXXV. *In Cosmographos.*

COSMOGRAGHI Antipodas cum procudere
 supini,

Saucia turba tui floris, Iacobe, fuit.

LXXVI. *De Erasmo Roterodamo.*

QVid mirū, inuidiā si nunc tētatur Erasmus?

Maior

Maior erat seculo, quàm minor, ille suo.

LXXVII. *In Sophistas.*

QVei sunt omnia Vanitas Sophistis,
Quid sunt pars leuis omniū, Sophistæ?

LXXVIII. *In Raderum.*

QVæ non percipit, abiicit Sophista,
Et non expositor sit eruditus?

LXXIX. *In Scoppium.*

QVei se, Scoppius, exferat popello,
Defunctus quoq; magnus vt putetur,
Inuenit vaser: extulitque sese
Pendens posteritatis in fauorem.

LXXX. *Nicoleos Serarius.*

SCRIBERE cū nomē, Pater ambitiose, rogaris,
Dic mihi cur solum N I facis, absq; alio?
Nimirum nuptas dum confectaris adulter:
Conscijs amissi Nominis es reliqui.

LXXXI. *In I. Owenum.*

GERmana palma Veritatis, audisti
Britanna quid Lepore dixerit duro
In te tuosque, Musa, pro Pholo, potus?
Repone bilem. Veritas tibi Sancta est
Etiam bibenti, serios cauillanteis
Vocata longum spernit, atque deridet.

LXXXII.

LXXXII. *In Castratorem Criticum.*

Toto nihil in vate nisi verba Latina
 Martiale, quæ tollere satagit omnia iste
 Interpres ineptè stolidèq; tam pudicus.
 Sic perdidit vnico labore Roma vatem,
 Famam illepidus, nomine raso, Criticaster.

LXXXIII. *Scazon in Scoppium.*

Ferox Scioppe, Tristiludium Famæ,
 Quid arbitrare mentis esse cordatis
 Vbi crepare tanta te vident verba,
 Cui simo parente prodita est larua,
 Genusq; crudum, auitus insidet Fumus?
 Tamen nitere velle mirimis factis?
 Inaniserue desidum tenebrarum,
 Ferox aselle, terreum luti germen,
 Inerudite, pallide, horride, hirsute,
 Inebriate falsimonix poclis.
 Sinu educate Turpitudinis diræ.
 Supina larua, femamicta centone,
 Cui indecora lingua cuncta mendicat,
 Cui inpudica lingua cuncta profundit.
 Locum esse credis impiis tuis nugis?
 Et esse cum sciamus, vnde viuamus,
 Optima fercla cœnitando Musarum
 F Tuam

Tuam inficetiam, aridosq; Iuroreis,
 Et apta Pestilentibus velit quisquam
 Vorare dicta, præbitor quibus dudum
 Prius perisse, quam dares, cluis notus?
 O impudente pectus obsitum probro,
 O inquiline Stercoris, luto effosse,
 Petulcilingue, Turpifrustimendice!
 Sate è parente Bustuario, cuius
 Cadauera arte sunt sepulta ter mille,
 Ut ille tute filius viri magni
 Dein venire possis in probrum Scalæ!
 Eone nomine impius domo Calo
 Profugit, atque duxit horridum scortum,
 Olente nemo quod volebat in cellâ,
 Eoque cum satellite omnia emensus
 Loca ominoso inania à bonis gressu,
 Rediuit omne Contumeliæ in crimen,
 Deinde turpis exstitit Rogi fossor,
 Et annum recepit in decus funem
 Domestici nitoris, improbum testem
 Crucis petita, & oppido ferè noctæ?
 Ut ille postmodo, ille natus obscæno
 Patris furore Victor, in Deum natos
 Pote insilire, linguiverbero impurus?
 Eone nomine Impudentiæ fulcrum
 Adulteræ parentis extulit crimen,

Vti pudere maximum queat Scalam.

Ab hoste prouocariet Deos Tali?

Quid, obsecro, atra larua iam tibi mentis,

Rento tuos videnti, & antè Scalanos?

Pudetne tandem? an impiæ fugax sectæ

Rubore frons notatur, æræ molis?

Sed ista nemo quit putare facturum.

Domi reuinctus inter offulam hesternam

Cibumque, & aridæ famis potum,

Sedes Scioppus, & redemptus in scenam

Furoris, exsul omnibus bonis, ex spes,

Ab Impudentiâ, & Libidine infami

Vt Imperator, omnibus prior, cinctus.

Tui parentis æmulâre virtutes.

Deinde quando lautius tibi quicquam

Mala obtulere fata, mente distortâ

Et ore varo, & impiissimâ linguâ,

Venis latrare Litterarios Diuos.

Datario vt placere per diem possis.

Is illa dia nempè, conscia & fautrix

Pronæa rerum, inaniis tuis nouit

Venire prorsus in loco, bonum Numen.

Sed ante macerato & oppido pulcre

Fame subactò, vt Impudentiæ folles

Patente possis ore plenus inflare.

LXXXIV. *Ad C. Barthium.*

SCRIPTURUS nitidum puro, Scazonta, meatus
 A te fas veniam, Caste Poeta, petam.
 Nam tibi deuinctus tantâ virtute recessit,
 Vt sine te, ScaZon, Scoppius esse velit.

LXXXV. *Ad Scoppium.*

DI te perditte perduant Scioppe,
 Qui nos non sinis esse feriatos,
 Sed versus lepidosque candidosque
 Diro nomine conspuis, Lauerna.
 Hoc vnum queat inuidere vobis
 Clarus Patricio Lauernioni.
 Quod mundi opprobrium, lucla rerum,
 Pendet Scoppius aureâ à catenâ.

LXXXVI. *Ad eundem.*

QVam sis bella loquens, Scioppa, quæris?
 Effes muta decentior, Scioppa.

LXXXVII. *Ad Martialem.*

SI pro crimine, Martialis, istuc
 Exfectis tibi fratribus luendum est,
 Quod vis carmine ludere impudico,
 Quod BURCHARDVS habebit, aut sinistro
 Hircorum patietur à Pudore,
 Quod dum turpia Poenitentiarum

Narrat crimina in ordines redacta,
 Non narrat modo, sed docet disertim,
 Ut possis benè tu tuum vocare
 Prorsus Grammaticum, benè eruditum?

LXXXVIII. *De Scioppo.*

Mirum est, omnia cum ausit vnus esse,
 Solum hoc esse ne vult quod est, Sciopp^o.

LXXXIX. *In eiusdem Carmina.*

Quam falsū cōdas quæris, Scorpisce, Poëa?
 Expletur nullum crebrius hoc salibus.

XC. *In Orbilium.*

(est,

Carmina nulla facit nisi cum pituita molesta
 Quis vatem è falsis non putet Orbilium?

XCI. *In eundem.*

(dit,

Mane quod Orbili^o Caperato è blemate pro-
 Nolito rugis credere. Risit heri.

XCII. *In Grotium.*

Groōti^o hanc iuuenis cepit, quā desinit Orbis,
 Grandia quā sistit secula Sesquifenex.
 Omē in extremo magnū est, quia desinet in se
 Cui Mundi finis dat rude principium.

XCIII. *In Stoicos.*

Nasuta Cryllis duxit, Aule, Frontonem,
 F 3 Neceffe

Necesse veros inde Stoicos nasci.

XCIV. *Ad Urintum.*

Q Vos dicis versus mihi, Urinte, per ire Ne
potes,

Coniunctâ melius voce, perire, canes.

XCIV. *Ad Scioppum.*

I Ners Scioppe, quid placere vis falsis?

Olimque cuncta fers facisque ridenda,

Vt arbitrari te velimus argutum?

Tecum maneto; cumq; dicta non lauta

Vulgaritate vis iocante condire,

Tibi triumphas; nil iocosius fecit

Iuxta Scioppus regulam Solœciffans.

XCVI. *De Orbilio.*

S I quæris vnde geminet Orbilus nasum;

Adito Sangam; amisit is suum nuper.

XCVII. *Ad Scoppium.*

S ENEM esse magnum si dolet tibi Scalam,

Atq; istud ipse vis cauere te exemplum,

Id, Scoppe, profus expedibis argute!

Adito Patrem, quærit is suum quæstum.

XCVIII. *De eodem.*

A N hares suus esse possit, istic

Nullius generis, domus, Parentis,

Munster

Munsterus modo, postea Scioppus,
Sanè nescio; Fur suus, scio, olim est.

XCIX. *Ad Plantum in Sophistas.*

Atti, quem sapere vsque ad umbilicum
Dixisti, manicæ parum decebunt,
Da peram & baculum, videbis esse
Quem per circuitum, Atty, es locutus.

C. *Parodia.*

L Vsi nescio quem modo in Tabernâ,
Qui, cum mirificè librariorum
Fœtor Carmina Billoui explicasset,
Admirans velut hæc, manu que tollens,
Dii, dixit, Canivisium eruditum!

CI. *In Orbilium.*

Extispiciû expectant Collegia te Orbiliane,
Doctum cum paucis ante Natispicia.

CII. *Parodia.*

R Isi nescio quem modo in cloacâ,
Qui, cum magnificè Patrocliani
Orbilli scelera omnia extulissent,
Appludens velut his, fauensque clarè;
Dii, dixit, Natibaubitum politum!

CIII. *In Stoicum.*

Infelix, excors, exsul lare, falsus amicus,

Stoicus es, si sunt, Scorpio, tanta tibi.
Non opus in miseris Elementis perdere vitam,
Tota tibi est olidi porticus apra senis.

CIV. *Ad Tumulum Lipsi.* (ris?)

CVr Lipsi ad tumulū sint cūcta recētia, quæ
Abi: Vetustas omnis hocce deiecta est.

CV. *De Orbilio.*

NON volt Orbilius iuuenēis nutrire capillū,
Ipse sui quota pars, Crispe, superciliū?

CVI. *In Bauum.*

Æqua Bauus melli dulcedine carmina cōdit,
Credo, Sardous si patriā atq; domo est.

CVII. *In Scoppum.*

TE litterarum non benè esse nullarum,
Scioppe, dixi, ingentium trium qui fis.

CVIII. *In Bilonium.* (louum,

QVis vatē esse grauē neget, ô Taubmane, Bi-
Qui rumpit cunctos, vix recitans, pluteos?

CVIII. *Orbili Schola.*

ORbili non est Schola pulueris illa Cloaca,
Pus scabiesq; vrbis cruda; qd ergo? Chola.

CX. *In Scioppum.*

Nil

Nil aliud prisca Cato si tenet iste nouellus:

Portius est gente & mente tamen geminus.

CXI. *In Sophistam.* (Itæ,

Differere est Logicū cui, Quintiliane, Sophi-
Quid restat ne sit Rhetoricum Metere?

CXII. *In Anagrammaticos.*

Littera vertibili dum quilibet apta Patrono est,
Est Anagrammaticus nil nisi Grammaticus.

CXIII. *Poeta Adulator.*

Ingenium pretio venale habet: improbum
adulat,

Caudā habet in linguā, vulpē alit in cerebro.

CXIV. *De Fero.*

Crassum diuitiis modo atque Cræsum

Qui pro ridiculis, Ferus, putabat,

Prodit de subito macer, tremensque,

Et se viuere posse diffiretur.

Causam quæritis impotentia huius?

In somnis socium videt Scioppum.

CXV. *Ad Sabinum.*

Q Viper Stoica nunc olenticeta

Sanga peniculum, Sabine, raptas,

Illic inuenies mala ad sinistram

Portenta, Oceano integro eluenda,

Bonarſci caput, & caput Scioppl.

CXVI. *In Sangem.*

PLauti peniculus, ioco Poetæ:

Tergendis quaſi baxeis relictus:

Verum peniculum, Ferine, voſtrura

Itum terribilem extudit libellum,

Terguntur foriæ cui Batauæ.

Nam te carbatinas tuo Bonarſco

Lingendas bene dedicaffe dudum

Verax Fama fuit; manent Scioppo

Cluneis Cercopithecii exedendi;

Namque iſtâc ratione vos paterna

Creuiſtis bona, cum deinde fratres.

In Scalæ voluiſtis eſſe mortem.

CXVII. *De Orbilio.*

ORBilio prius ac me dem Doctore docedû,

Fulmine me à ſuperis exigit Ira Iouis.

Neptunus glaucâ nantem obruat Amphitrite,

Siſiphio nectat pondere Tiſiphona.

Obſcenas volucres inhumato corpore paſcâ,

Scoppiadæ vel me truncet auara manus.

Antè Libys ſola Leo me deprendat arenâ,

Aut Labyrinthè Tauri iur in thalamo.

Antè Sinis medicum flexa ſuper arbore rûpat,

Et Sciron geminâ per freta mole trahat.

Antè

Antè Cyrenæi geminem maledicta Poetæ,
 Pelignique sequar carmina Callimachi.
 Nec leuius peream quam si Pompeia iuberet
 Insutum lentâ Lex periisse nece.
 Antè hoc quam faciam muter vulpiq; Lupoq;
 Panaue sub facie sibilem arundineâ.
 Immò, Pythagoræ verum vt mēdacia narrent,
 Post obitum viuam in corpore Grānatici.

CXVIII. *In Orbilium.*

O Nasum horribilem & nimis profundum,
 Appendix cui cum siti Magister
 Omni est Orbilius, Modimperator
 Pergræconum auidûm, Alfa combibonum!

CXIX. *In eundem.* (nafi

Cum Canis Erigonæ coquit arua, in fornice
 Frigidus Orbilius ritè sedere potest.

CXX. *De eodem.*

Orbilius proprio quod nupsit, Pōtice, naso,
 Dic mihi coniugium falsius esse potest?

CXXI. *In Prodigum.* (bendum,

Nunc, malè cū vituis, benè viuere quid sit ha-
 Discis; habet pretium Sors reuoluta sui.
 At benè dum vixti, male viuere non didicisti,
 Ergo nec benè nunc viuere, nec malè quis.

CXXII. *De Scoppo.*

QVam leue visiolū credit mendaciū Amator:
Vilius, hoc semper, nūquā at eō erubuit.

CXXIII. *In Rasorem.*

OBscœniora Martialis omenta:
Manu tagace tangere haud valet, Seiren
Theologa; Castus iste rasor impurè est,
Petroniana sæpè nam citat scripta,
Eòq; mittit arroganter auditum:
Prostituit iste Conscientiam infamem,
Qui scire dicit esse cum facit, crimen.

CXXIV. *In eundem.*

LVdentis ioca falsa Martialis:
Tollit Rabula, perperam pudicus,
Non tollit Dominos, Deosq; ritu,
Quos clamat pius Ethnico Poeta.
Nempe hos quod colat atque apertè adoret,
Illos non nisi clanculum iocanteis
Suavi versiculos Lepôre, condat:
Intra viscera Loiolæ tumentis.

CXXV. *In Stoicos.*

PERfacile in lapidè est ossum, durefcere purū,
Hic sapit in mediâ cui rosa nata niue est.
Ite parentatum vestris, gens Stoica, nugis;
Vive

Viuere nos vestrum Mors iubet ante rogū.

CXXVI. *De Germanis.*

DVlcacido in vino patrat Germania, genteis:
Sāguinis Hesperias quod iubet ingluuiis.

CXXVI. *In Sophistam.*

Nil vult simia viuidi Platonis,
Extrā vmbra, male dum capit docentem.
Sic qui se esse Platonicum laborat,
Re verā Platanonicus, Sophista est.

CXXVII. *Ad Rasorem.*

SToica si vestro Taxus sedet optima crine;
Quid cū Bilbilico frōs, tibi, moesta, ioco est?
Exige per cultros, Phrygiā Musam erue testā,
Illa nocens minus est, mage facta salax.

CXXVIII. *De Scorpisco.*

Nil praestat nisi se solum, Scorpiscus, amicis:
Hic scit cū paucis quare hōines iā adamēt.

CXXIX. *In eundem.*

Nil mediocre, Scioppe, aiūt te audire lubēter;
Esse ego te, Scoppi, dico trabalē hominē.

CXXX. *De eodem Scioppo, Aleatore.*

Alea damnosa non iam conuicia seruet,
Tessera nec scelerum mobile ducat opus.
Fecit, uti noster sit Gymnosophista Scioppus,

Stoicidum columen qui fuit ante Cato.

CXXXI. *De Orbilio.*

QVod tribus haud quicquã nasis sapere impetret à se,

Non est res nimium ridicula, Orbilius.

Quis binis vñquam parmam tetigisse sagittis
Auditus, damni est copia sæpè vicem.

CXXXII. *De Pulibiano.*

QVod nitidà in tunicà cultum me incedere cernit,

Nobilibus plenum pectora tota atavis.

Rumpitur inuidiã fortens, Lupe, Pulibianus:

Quid faciam, nisi vt hoc ille magis faciat?

CXXXIII. *De Orbilio.*

ORbilio in naso fecisse Ciconia nidum

Dicta habitare refert se cacabo in veteri.

CXXXIV. *Ex verbis Scoppi.*

CVi sunt sidera quos probas, Scioppi:

Clarum est omnibus esse Sideratum.

CXXXV. *Eiusdem Epitaphium.*

HELLuo patricius, populi Rex Luxuriosi,

Pergræcator Eques Scoppiades iacet hic.

Omnia si potuit quæ singula magna putantur,

Mille ferat pro vno Scoppius hic lapides.

CXXXVI

CXXXVI. *In Cynicum.*

QVI per compita, cum meridiatur
 Succinctâ grauis ambulas lucernâ,
 Et te quærere differis, Cynisce,
 Dignum voce hominem suâ notari.
 Quid de te fateare, non fateris?

CXXXVII. *In Scepticum.*

CVI sordet omne quicquid omnib. lautû est,
 Secum ille solo pendet, absq; riuali.

CXXXVIII. *Sine querellâ.*

NIl generosius est quam nil temerariè obire,
 Alterum ab hoc statuas, facio cuncta absq;
 querellâ.

CXXXIX. *Ad Lectorem.*

SI turpe, illepidumq; putidumq; est,
 Et conuicia quod ferat Scioppi,
 Laudari immerito. Benigne Lector,
 Culpaudos tibi dedico libellos.

CXL. *De Hirco Poeta.*

HIRCUS quæritis vnde sit Poeta?
 Rosit Laureolam Scioppianam.

CXLI. *De Poeta.*

POeticam me ferre quod iubes Sortem
 Nilque esse dicis, adfluentibus cunctis,
 Jocosorem exire rustico quouis,

Vis vera dicam? Veritate deliras.
 Faceta digna pectore hausta magnati
 Salire lector fœuit omnis auctoris
 Auctoritate. Nobilis potest nemo
 Ignobileis putare quos facit, versus,
 Scoppus tenendo Regulam Solæcissat.

CXLII. *In Stoicum.*

INfessor Famæ; morum corruptor, auarus,
 Crudelis, vecors, laudis adulterio.
 Quid miserâ in vitâ viuendi quærere causas:
 Insistis, magnum est, Stoice, si lapis es.

CXLIII. *In Stoicum Affidium.*

Vinum erat in trullâ; vinum mutauit aceto,
 Olfecit postquam Stoicus Affidius.

CXLIV. *In Poetam Laureatum.*

CVm recitâtê hodiè te audirè, laurea cui frôs:
 Istos adflauit versifices animos.
 Cõfiteor, mihi laureâ ego quoq; sesquipedalè.
 Optauî; atque adèd voto auido, & calido.
 Sed ne decipiam credentem te facilè, vt ne.
 Riderem morsâ, non vt eâ induerer.

CXLV. *In figuram Ducis Parmæ.*

TAlis Alexander vultum Parmêsîs habebat;
 Fratrem iurares esse tuum, Macedo.

CXLVI.

CXLVI. *Tumulus Maria à Wakkoufels.*

FLos Florū heic Helena est, oculi marcescite
Sidera se abscōdāt, cōdit heic Maria! (florū!

CXLVII. *Ad Scioppium.*

TER benè qui dicit rē te expediisse, Scioppi.
Si sapis, aude inquit quartū, & eā incipies.

CXLVIII. *Ad Paullam.*

POcula plena bibam cū vestrā, Paulla, Salute,
Paullū est si ægrotas, nōn tamen & moreris.

CXLIX. *De Sangā.*

PIstrinum esse suam concedit Sanga cohortē,
Quid nī? in quā triplex ipse asinus molitur?

CL. *Ad Delrum.*

LIngua tibi casta est, si verum, Delre, negam?
Verum vera placent, est tibi casta fide.

CLI. *In eundem.*

EST cui Scaliger ex homuncionum

Martinus grege Delrio Sacerdos.

Quantus Longurio putas, Scioppe, est?

CLII. *Ad Scioppium.*

MAlum omen Æthyops putatur obuius,

Sinistra vota turbat ingruens spado,

Quid aētitare deputabitur, cui

Et

Et Æthyops in ore, & impotens spado
 Inerte corde regnat: ô duplex nefas!
 Furens Scioppe dum licet, semel peri.

CLIII. *Tumulus Jos. Scaligeri.*

SCaligerum Heroem, Belgæ Semones in isto,
 Postquam abiit terris, deposuere rogo.
 Vrite membra ignes, Famam tentate Latrones,
 Omnia quæ potuit SCALIGER heic posuit.
 Cætera nec voluit nec quiuit, in Æthera nomē
 Æterna æternum sistere flamma volat.
 Vritis exsuuias, terræ genus, exsuuiatum,
 Cælum cælestis scit decorare Viros.

CLIV. *De eodem.*

NOuenus ordo si perire cælorum
 Et alma Terra, marmorisque vis glauci,
 Cui hæctenus putata, corrigas scitum,
 Et istam ad orsa subde regulam Euforbi,
 Ocelli, & omnium Italæ virum Sectæ,
 Perire Mundus haud potest, regit SCALAM.

CLV. *De Caesaribus Iulio & Scaligero.*

NI mortem humanam Cæsar tuus oppetiisset
 ROMA, foret numeris additus indigetū.
 At mortem Cæsar si SCALIGER oppetiisset,
 Non iam esset superis inditus Ordinibus.

IULIUS

IULIUS hoc distant & SCALIGER, ille ho-
mo mortem

Humanam, diuinum oppetit iste aditum.

CLVI. *Loquitur Scaliger.*

TERRA vale, notique Poli, sequor intima rerū,
Nil iam sub Lunâ est scire quod heic ne-
queam.

Fata modo irrumpo, radium librosq; secutus,
Ut per me possint discere sese homines.

CLVII. *De eodem.*

Ut dudum ingrati pertæsus crimina seclī,
Omnia doctrinâ exhaustit & edocuit,
Esse ratus tempus discendi dia; abiit, Nunc
Disciplina Deus Scaligeri, astra liber.

CLVIII. *De eodem.*

NE moriare Deum quis te neget enthea cer-
nens
Scripta? magis hoīem hęc nobile posse, obeas.

CLIX. *De eiusdem libris.*

Millia Scaligeri tria, Arabs liber, ebibit auri,
Numquam aurum posuit vilius Arabia.

CLX. *Eiusdem Epitaphium.* (Olympi

QVOIA VNA HÆC? SCALÆ. Quis Scala? adscēs?
Heic cælum vlnarum ritè triū in spatio est.

CLXI. *De eodem.*

Nil

Nil Venus exorspsit, nil Bacchic^o ardor ab isto,
 Qualé se accepit, reddidit hic Superis. (nosse
 Hoc totum in lucro est, quod Scaliger omnia.
 Quiuit, habet quod sic imputer a triculis.

CLXII. *De Obitu eiusdem.*

SCaliger oppetiit, quo tēpore Lumina clausit
 Doctrina, erexit luscum oculum Inuidia.

CLXIII. *Ad Scopum, Parodia.*

HEsternâ, Scope, de diē cacanteis
 Multum risimus aridos libellos.
 Vt conuenerat, in Patroclianis;
 Cantanteis Titulos tuos, Poeta;
 Ridebant numeri modo hi modo illi
 Reddentes faciles cagationes.
 Atque illinc redii tuo rigore
 Incensus, Scopice, inficetiisque,
 Vt nec me miserum Venus iuaret,
 Nec ferret solitos Charis, Leporeis.
 Sed totum domitus rigore mensem
 Torquerer, cupidus calere quoquam.
 Vt te te exagitem & tuos sodales,
 At postquam nimia niuis procellâ
 Plusquam mortua Musa se exsuisset,
 Istum, dire, tibi dedi Cachinum,
 Ex quo perspiceres tuos rigores;

Nunc

Nunc audax face sis, meumque risum
 Oramus vice rideas Catonis,
 Ut Pœnas Venus expetessat à te
 Arguto tibi lasa cum Catone.

CLXIV. *In Scoppium.* (fallat

QVi Comedo fueras, Comes es: licet vltima
 Syllaba, nil voftris moribus eripuit.

CLXV. *Ad eundem.*

CVi male cõueniât Sorti tua nomina, quaris?
 Qui Scoppũ poteras viuere, vis Comitẽ.

CLXVI. *In eundem.*

NOminib⁹ multis ornatum excellere Scopp⁹
 Dum putat, expunxit nomina nominib⁹.

CLXVII. *In eundem & Bilouium.*

COmẽdat Comiti Scoppo Billouus alũnũ,
 Ipse Comes. Tota est Aula trium ista canũ.

CLXVIII. *Ad Socios.*

PAntolabo Scurræ Nomentonaque Nepoti,
 Hunc posuit tumulum maxim⁹ è Sociis.

Gurgitis atq; Gulæ, dium genus, heic altelli
 Grandia consumtis membra locant opibus.

OSocii, date vina manu, date ferta, benignâ,
 Et bibite, & lætis cingite pocla rosis.

Mors autem vellem, vt vulgo, VIVITE, dicit,
 Pantolabis

Pantolabis venio, dicit, iō Bibite.

CLXIX. *Tumulo ScoppI.* (cro,

SPerge rosas tumulo, nardūq; in verge sepul-
Post mortem Scoppo si cupis esse malē.

CLXX. *In Scoppium.*

COrnu habet, hoc Scopp^o caper occiput au-
tumat esse,

Spongia pro falso est humida ei cerebrō,
Aureis non aureis, sed sunt spelæa Neparum,
Frons effrons multi campus araneoli.

Nasushians Lernæ mutonē, oculi vndiq; rufi
Lampada fumanti stinctam oleo referunt.
Hernia labrorum est Hecales mediæ atra Me-
phitis,

Barba hystrix, vel quæ spicula Echin^o habet.
Et miramur adhuc tā formosum caput aptus,
Essa velit cunctis quod caput ingeniis!

CLXXI. *In eundem.*

Virus Alexandri cum crimine DespauterI,
Vnum aliquē è cētū, Nestora, Glossographis,
Dein librum horribili cum nomine duc, RABE
TOTVM,

Ducalium MECVM VADE, cui titulus.
Adiice pro pompā sextum decus Anticyrarum
DORMI SECURE cui vigilant asini.

Tum

Tum dictata aliquot NOSTRORVM longe

MAGISTRUM,

Donatum pueris qui facilem esse negant.

Qualia monstra timet senis alea Cæsariensis,

Ne de Grammatico fiat iners Alapus.

Omnia cōfunde, atq; emplastrū cōfice coctis;

Orbilii inspergas quinque supercilia.

Hoc nisi Carminib. nostris sine crimine læsum

Restituet Scoppum, nulla medela potest.

CLXXII. *In Criticos.*

Eousque ventum est iudicando nunc nobis,

Plus est Poetæ iudicum, atque Lectorum.

CLXXIII. *In Scorpiscum.*

NVllam captator cœnā Scorpiscus omittit;

Hinc, ne corrumpat, omnibus eiicitur.

CLXXIV. *In Sangam.*

COgnatam canit esse Veritatem

Cantabris popularibus libello

Qui fœdo horribiliq; putidoq;ue

Prostantem iugulare Veritatem

Verinus cupit, adiuuante Claro:

Hoc est qui poterat venire cædis

Communis reus, esse parricidam.

CLXXV. *In eundem.*

Pent-

Peniculum dicit cum Scopas, Sanga, deceret,
 Qd̄ meruit nomē, quanto homini est odios!

CLXXVI. *In eundem.*

SCaliger in titulo est, in libro Burdo;
 quid haeres?

Loiola maior quam liber est titulus.

CLXXVII. *In eiusdem verbis.*

Peniculum scribit PRO principe Maldonato
 Proque magistrali Delriadæ titulo,
 Sanga: quid esse potest his digni⁹, atq; cloacæ
 Facto, isti vt purgent pectora peniculo.

CLXXVIII. *De eodem.*

INscripsit Claro Foriarum carmina Sanges,
 Stercoreo luteus, quid pote simplicius?

CLXXIX. *In Sangam.*

ERrabam sanè cum te & tua, Sanga, viderem
 Carmina, Loiola facta supercilio.

Nâque aliquid dignū corui Barathronis hiatu
 Lecturum in castos coniciebam animos.

Verum abs te bellè decepti, Sanga, redimus
 Quod maledicentem Scoppiaden sequeris.

Et malus est nimium, qui cū maledicere Sâgas
 Exemplo docuit deteriore Canes.

Hoc

Hoc adeò malè fecit, vt ipſo in limine docti
Doctoris genio discipuli intereant.

CLXXX. *Ad Scorpionem.*

Mentitur qui te laudat, qui, Scorpio, fannis
Rumpit, adulatur; Rex meus eſſe potes.

CLXXXI. *In Bonarſcum.*

Varronis Satira audit ſuperbo
Quodam nomine, Clare, ſeſqui Vlyſſes.
In te qui Satiram, Bonarſce, condet,
Seſquidæmona nuncupare poſſit.

CLXXXII. *De Orbilio.*

Orbiliū dixit Sapientem diſcipulorum;
Nec ſimul erubuit maximus: os hominis!

CLXXXIII. *In interpretem Catulli.*

VT ſit iam pueris Catulliani
Quæ viſ carminis explicata ſumma.

Velle exponere iactitas Catullum.

O Gnifon, male iudicat Poetas

Præmanſus pueris cui eſt Catullus!

Vel ſi quis benè iudicat Poetas,

O Gnifon, malè iudicat Puellōs!

CLXXXIV. *De Symmacho Scoppi.*

Ante fuit mutilus; cum, Scoppi, Symma-
chon edis,

G

Feciſti

146 TARRÆI HEBI
Fecisti nullum; debet, inique, tibi.

CLXXXV. *Ad Lectorem.*
Iocose Lector, horridè cadit versus
Cui aure in vnicâ est necesse dormire.
Vtramq;, Lector, explica mihi, promte
Profabor istud integerrimo versu
Puto esse turpe quo magis nihil rerum,
SCIOPIUS nocere se cupit Scalæ.

CLXXXVI. *De Orbilio.*
OLFacit Orbilius dum vinum, stuprat aceto,
Et bibit hoc puri nomine: nasû hominis!

CLXXXVII. *De Scoppio.*
Væ sit Relligio Scoppo cupis ardèlioni
QScire: ea relligio est q̄ credita Curculioni.

CLXXXVIII. *In eundem.*
PVRum quis mihi Scoppium probabit,
Pipillum modo huic canens, modo illi,
Qui de stercore victitat suopte?

CLXXXIX. *In eundem Priapissantem.*
MEntula cui sola est sua in ore, pudicû cum
habebis?

Vrinam præter nil, Labiene, sapis.

CXC. *Ad Frid. Taubmanum.*

Sancta

SANCTA VETUSTORUM mens atq; anima ENTHEA
varum. (10.

Cui totum in numeros Helicon recluserit Apol-
Comica qui primis calcas proscenia plantis,
Dum iuuenis annos teneri tenuere Lepores.
Flore sed elapso fructus satiare virileis
Herois potes auguriis, vt mixta Cothurno
Vmbria Mantoas geminet tibi Gloria Laurus.
Quid titulos, spurciq; emblemata vana Bauil-

II

Req; vacas studium, maledicendiq; tumoreis
Intuitu dignare tuos? tibi Musica Plauti
Scena, tibi exposito patuit via Sancta Marone.
Hunc trepidum in nebulis, & vix vestigia denso
Ceno eluctantem, foedi discriminis audax
Barbaries domat, & ructantem ex sanguia bullis
Scripta vagis, nec Musa loco, nec Laur' odore,
Nec varum princeps oculis dignatur Apollo.
Sed lacera ex succo singultantem ilia cantu
Arida in obscuros Fame sitis exigit aestus.
Et grauis esuries, & lenta vocabula pridem
Medici Comititis. Cui dena volumina versuum
Octiduana ferunt pro grandi prandia voto.
Scilicet his animis toto Bacchatus in orbe est,
Singula dum nummis laurus censita duobus
Deficit, & quaeuis frons vatis imagine pallet!

Institor ingenii, Caupo parasitus Honorum.
 Cætera quid numeris inclusa potentibus edâ?
 Omnia sunt obolis homini venalia binis,
 Iure sub hesterno natat irreuocabile nomen
 Versificis, crudâque Cocus redimitur ab offâ.
 Cassida nunc cœnâ venalis, & aurea pendent
 Arma, trib⁹ ferclis. Terræ omniparentis alum-
 ni

Vulgus heri miserum, desertæ probra popinæ
 Nobilitatem hodiè turgētē insignib⁹ edunt.
 It per adoranteis Comes interim & aurea fun-
 dit

Dona manu, rediēre Sophi, venēre Bootæ.
 At tu qui nostro maior, Taubmane, fanore es,
 Siste manum, calamiq; aciem temerare recusa,
 Quid sibi de larua, quid inanibus ille Poetis
 Somniet, exesto vigilantibus addere visis.
 Ut canis eiectis Epulo malus imminet offis,
 Ynguibus vt propriis scabiem domat ægra Vo-
 luptas,

Sic sua dicta ferox Balatro cum fæce reducet,
 Sic proprii Bauus ingenii prurigine obibit.

CXC I. *Parodia in Scioppum.*

SCIOPPUS ille, quem expulistis, Aufones,
 Ferocit

Ferocit esse Teutonum impiissimus.
 Nec vllius voracis impetum gulæ
 Timere prouocare, siue poculis
 Necessè dimicare siue ferculis.
 Et id negat superba Bauarùm palam,
 Negare regna, comparesque Gifani,
 Neorumque, Martiosque Noricos,
 Monachium, trucemque mortuis Patrem
 Cui iste, post-Scioppus, antea fuit
 Salax Triphallus: Altidorpio in iugo
 Vorace sæpe fauce gloriam abstulit,
 Diserte Gifani, & polite Ritteri,
 Tibi hæc futura porrò cognitissima
 Timet Scioppus: Astricis tonitribus
 Tuo oblatrasse pallet in cubiculo,
 Tuo imbuisse litteris in otio.
 Abinde tanta Peruicaciæ freta
 Rate exiisse, læua siue dextera
 Tonaret aura, siue vtrumque Iuppiter
 Simul vocaret ignium globum in latus,
 Neque vlla fata credidisse Numinum
 Malis parata, cum relicta vita sit.
 Breuissimum vsque ad halitum suum fugax.
 Sed hæc adhuc fuere, nunc Cratetico
 Iocatur ore, seque deuouet tibi
 Cinisce Icesie, & Cynisce Icessi.

CXCII. *De Scioppo.*

QVoicunque obuius es, fremis Poetam,
 Et magno propior tumes Maroni
 Quam sint Aëtius, aut Vida, aut recenti
 Quisquis Scaligerum tubâ vererur.
 Rumpêris, Sacer, obuio Scioppo.

CXCIII. *In Scoppium.*

IN vrbe Româ esse inuenire neminem
 Periuriorem se, & fide tantâ malum
 Scribit Scioppus atque iactat in libro
 Quo Pestilentia ipsa multò est sanior.
 Nimirum id illud esse Plinii puto,
 Nullum esse librum tam malû, quicquâ bonû
 Quin idem habere sit putandus: Millia
 Inter ter octo grandium & Capitalium
 Mendaciorum, cum Scioppus est semel
 Verum locutus, Plinio constat fides.

CXCIV. *Epitaph. Scaligeri.*

CRux Sociis ex hâc nascetur, Candide, tûbâ
 Lector: habent isthanc Scaligeri ossa senis.
 Atque ad eò hoc carmen quamprimum facta
 videbit,
 Ex hoc pendebit factio Loïola.

CXCV. *Ad Dom. Bandium.*

B Audi Candide, cui scapham suo pte

Veum est ingenio scapham vocare.
 Cum iambo nimis arduo & polito,
 Scopi Spurcicies perire iussâ est.
 Quam nostri vereor vicem libelli,
 Qui, cum tam lepidâ manu teretur,
 Vero nomine forsitan notatus
 Appellabitur arrogans, quod in te
 Et vestras maledicta iacta Musas
 Vlcisci iuuenilibus iocorum
 Ausit carminibus: Sed ô Beati
 Manes Scaligeri, & superstes illi
 Doctorum chorus Arbitro virorum
 Vobis Simplicitas probetur isthæc,
 Cum non sit nisi versibus iocosis
 Confutanda, patens cuique perse
 Foedarum atra Lauerna falsitatum.

CXCVI. *Ad Nicium.*

O Purissime, Nici, in eruditis
 O Doctissime, Nici, in expolitis;
 Quod te raro adeò canam, alloquarque
 Ignosces, puto: Nam tot est Scioppos,
 Tot Sangas reperire, tot Bonarscos,
 Qui vatem esse vetent suorum amicùm,
 Ut totum hunc malè nausem per annum,
 Quem viuo procul à tuo Lepôre.

Inter tam mala monstra, tamque fæda
 Nicl me meminisse turpe factu est.
 Sed tu nomina ne perinde, Lector,
 Coniungas, velut hæc facit papyrus,
 Coniungas vel ita vt solent papiro
 Condenti dare sepiam nigrantem.
 Sed pro nomine Nicii polito
 Poscas, censeo, me nouum libellum,
 Quem si non tibi soluero, sed olim,
 Poscas mancupio meas Camoenas,
 Aut nil continuum legas per annum
 Ni quod laudet amabiles Scioppos,
 Sangas Veridicos, Bonos Bonarfcos.

CXC VII. *Ad Lectorem.*

ARteis Scorpius helluatur omneis.
 Credas Candide, disputate adorsus
 Omneis nos facit ille nauscanteis.

CXC VIII. *Ad Kirchmannam.*

QVid ScoppI patrem censes, Kirchmanne,
 fuisse?
 Discipulum Coi censeo ego Hippocratis.
 Incrementa etenim de functis esse creandis.
 Somnia describens tradidit Hippocrates.

CXC IX. *De Patre Scoppii.*

FELicitatum id circo per gradus cunctos

Ad

Ad summum honorem carnificis abit Lictor
 Ne possit humili patre Filius nasci
 Vnus futurus instar omnium Furum.

CC. *De Scoppio.*

SCoppius vt quondā pro posteritate legatur,
 Nil intentatum cuncta, relinquit, agens.
 Omiser, & meritò: qui cum nemo esse potissis,
 Esse aliquis maus & simitu nihili!

CCI. *In eundem.*

AVdibis in quo, Vinciens, libro Furem.
 Scioppi illic esse crede Germanum.

CCII. *In Stoicum.*

QVæ mœcha facta est antequam duxit virū,
 Quid nupta faciet Arriana? Stoicum.

CIII. *Ad Scoppium.*

NEc stellispicium scio, Scioppi,
 Nec Chaldæa notas poli potenteis
 Me gens edocuit, suum prophetam,
 Verum vnum tibi pollicebor isthoc
 Longè quod Petosiris & Necepsō
 Artem vincere dictitent disertam.
 Ingens astra periculum minantur
 Quod possis Domicœnium vocare
 Integri octidui, caue, Scioppi,

G 5 Hoc

Ad

Hoc possint Comites perire centum.

CCIV. *De Scioppo.*

TVrpe est scribere, sed tamen necesse,
Est mœchus sibi, qui Scioppo-amicus.

CCV. *In eumdem.*

PLus egit sene iam parente natus,
Vespillone licet, cui iuuenço
Annorum puto sedecim, sinistra
Prodegit patrimonium clependo.

CCVI. *In Orbilium.*

NA sitremolocul^o, feruliuib^o, altroculorb^o,
Pacifugoprensus, Turpipoplifatus.
Pulcriterospensus, veterisequus, arricolorus,
Cunctinouorisus, Solisibi placius.
Omnealiitemtus, Blattitineebrioseruus.
Orbicerebrituus, Tristilaborirapus.
Labrirogofurnus, bustaurirubus, genisflam^o,
Cordepeponisapus, mentipapyrisapus,
Luminhyaniuidus, membrarboricortilibros^o,
Sepimeropotus, Noctisoporifugus.
Tumilucernituus, Crepisibiliuentrisufurrus,
Dusitenebricolus, Manticotergirubus.
Vulpidolosimul^o, Canicadittahus, Lupirit^o,
Bubomaliclagus, Linguomachæromachus.
Foedinatispicius, clunexterebrosapiuirgus.

Et quid non dicas Grammaticum Orbilium!

CCVII. *Ad Sciopium.*

Pondera sectarum qui nosti cuncta, Scioppi,
Dic mihi quot plumas Stoicus æquiparet?

CCVIII. *In Orbilium.*

Orbilii nasū pingas quā in imagine, queris?
Balanzæ quæras mentulam, ibi inuenies.

CCIX. *In Scoppium.* (vno

Multos iactat auos, & rectè: quomodo auo
Cui tot sunt Patres, Scoppius, exstiterit?

CCX. *In Formam eiusdem.*

Quæris tu placeas quā, formosissime, parte?
Quam partē in nudō nemo videre potest.

CCXI. *Ad Antiquarium.*

Evandri vetulæ commentus dicta parentis,
Quid tibi cum seculo, Passidiane, tuo?

Quid tecum seculo? si vis te viuere credam
E bustis mecum desine, inepte, loqui.

CCXII. *Ad Blauiscum.*

Caudatos Lepores facis Poetas;
Leydam censeo ne bitas, Blauisce.

Si te viderit Heinsius, peristi.

CCXIII. *In Scoppium Parodia.*

Tacetum fuerat, Baroni quod mēsa ferebta,

Gustauit postquam Scoppius, ecce, lutū est!

CCXIV. *Alia Parodia in Bilonem.*

DVM donas, Bilo, Laureas Sybotis,
Defisti, Bilo, Laureas habere.

CCXV. *De Epigrammatis.*

PROxima q̄ Satiris Epigrāmata ludere ducā,
Plurima in vrbano seria mista ioco.

Loiolas fatuos, & Scoppi mollis acumen,
Rumpere festiuo res mihi grata sale est.

Scilicet argutum flos est Epigramma, nocentis
Dum lusum, Silli, non sua lingua putat.

Et procul à vitiis falsum tenuere Poetam
Carmina, q̄ blandā turpia voce notant.

Nec minus erroris tacitè monuere legentem,
Sic iuuat arcano tinguere fella fauo.

Vtq; acies tenuis, penetrat cito corpora lamne,
Sic gracili erubuit Perfidia ic̄ta ioco.

Adde q̄ indignum calāmos in publica muneis
Commoda rimandis dedecore malis.

Dumq; rudem vulgum terrent à crimine Silli,
Historiam ignoti s̄pè dedere mali.

At leue dum transit nitidi Mucronis acumen,
Conscijs vltro ad se tela perendus agit.

Nec scelerum facies datur inspiciendā p̄fanis,
Quippe sub arguto condita tota ioco.

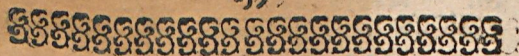
Sic

Sic ubi magnidicis frangunt subsellia bombis,
 Solatur quorum fabula longa famem.
 Ut Probitas, Doctrina, Pudor, Cōstātia Recti,
 Ingenium felix, Fama, Deūmq; Timor
 Contemerata odiis, Linguēq; ardente veneno,
 Turpis, in illustri sint male tuta Ioco.
 Nos facileis Elegos, Iambi q; volubilis alas,
 Et lepida vndeno stringimus orsa gradu.
 Ut contempta velut proprio stridore residat
 Exanimis longo, bulla proterua, sono.
 Nec metuo vltoris titulos strepirusq; Sophiste,
 Fracta vel in rythmos, barbara dicta, suos.
 Candida nos Virtus à Nobilitate parentum
 Tracta per exemplis secula multa, regit.
 Nec poterit quicquā reperire notabile Liuor;
 Moribus aut factis inferat vnde Notam.
 Quod si docta minus, aut priscā comra nitelā,
 Carmina tergemino clausimus ista libro.
 Nēquaquam patimur, dum sese Inscitia nescit,
 Grassari in nostros Barbara tela iocos.
 Iudicium doctos esto penes, omnia perdit
 Qui studet hirsutis complacuisse Sophis.
 Deniq; qui nescit scriptis meliora Notator
 Scribere, Censuras hinc procul illē ferat.
 Seq; suo iactet in puluere, temnar aristas,
 Glans sua ne cuiquam quam sibi, lauta fiet.

158 TAR. HEBI EPIG. LIB. III.

Illic vegrandi vendat mendacia barbâ,
Atque supercilio turgida dicta fero.
Cumq; nihil possit, Ruditas elamosa, triüset,
Dum sedet excelso suspicienda loco.
Ne possint pueris non intellecta, senili
Discere canitie, qui graue crimen habent.
Hos, Riuale procul, Solis sibi priua probantes
Omnia, Ridiculis annumerare licet,
Qui procul Orchestrâ, saltûs p plebe cienteis
Vix etiam solis sic placuêre sibi.
Turgida gens fastu nostrâ de fruge recedat,
Quos tenet arguta Simplicитatis Amor.

F I N I S.

TYPOGRAPHEO

PRÆFECTUS

AMICO LECTORI.

Cum nec à stilo nec à materia nobilissimi nostri Tarræi Epigrammatum, CASPARIS BARTHI Panegyricus in Vindiciarum Cesarearum contra Pontifices Scriptores à Nobilib. Meliore Goldasto editos, abire videretur, sæpius autem Auctorem queri audiuissemus de eius mendarum horribili obsessione; placuit Panegyricum ipsum exscriptum, & ex BARTHI sententia correctum subiicere.

Vale.

CASPAR.

UNIVERSITÄTS- UND LANDESBIBLIOTHEK SACHSEN-ANHALT

CASP. BARTHI

I N

M O N A R C H I Æ

R O M A N Æ C Æ S A R E Æ V I N-

dices à M E L I O R E G O L D A S T O

editos, Panegyricus. cl̄o l̄oc̄ XI.

KL. Septembribus.

DI, rerum indigetes, quorum famulanta iussu
 Astra, pari immensum currunt ambagine tempus.

Vt rata perpetuo constant sibi momina nexu
 Secliregis appensa rotis; Vnde ordine certò
 Limes agat fixis distinctas cursibus horas,
 Immensumque xui torrentem, & secula miris
 Passibus erranteis in se sectantia gressus
 Alliget Ordinibus, & circumscripta gubernet;
 Vnde extrà numerum diis concredita signis
 Fata mouent certis mortalia tempora metis:
 Tuq; astrorū ingēs claris moderator habenis

Fons

Fons Lucis, stirps alma diei, Sator inclute rerū,
 Formicis dominos flāmis qui digeris igneis,
 Infœcunda sacris incendens viscera venis,
 Prolificumque mouens cœlesti lege Calorē,
 SOL, oculus mundi, cuius Natura maritō
 Intuitu tumefacta, omneis se fundit in æstus,
 Et recidiua nouis instaurat secula Vitis.
 Verus Amor DOMINI; per quē florentia rerū
 Semina descendunt cœlo, Lunaria præter
 Lumina, & immēsū penetrāt occulta per Orbē.
 COME diem meliore comā, nitidique iugaleis
 Auroram læto florentem fulgure vincant.
 Illa quidem optatam cernēs consurgere lucē,
 Iamdudum aurato cœlum crispabat amictu,
 Cum veteri è padore senecis exscendere canos
 Debilis agnoscens mundi, ter lumine plaudit
 Gratinido, noctemque nouis concedere iussit
 Laticia numeris: per quos ipsa inuia quōdam
 Auribus humanis, diis concentibus astra
 Excudit Harmonia, vt longo concordia tractu
 Carminis æterni mundum squalore vetusto
 Exsuat, optatosq; palam det cernere cantus.
 Nimirum illa dies fatis voluentibus instat
 Aurea quā demum, generoso excocta metallo
 Secula, barbariem ferri, cum pondere duro
 Temporis arati abiciant, nec stamine lusco

Inuideat fuluis votorum argenteus ordo:
 Quippe adeo longum tenebris infecta situq;
 Pallida, Roma leuat caput exta nubila, & olim
 Desponsum, verè iam nunc affectat Olympū.
 Diuorum Imperii sedes, contermina cœlo
 Vrbs, orbis Domina, & magni cognata tonātis
 Naturę ingenium, soboles fœcunda Gradiui,
 Cuius in immensas latè subsidere laudes
 Optim⁹ in numeros dudū cōfessus Apollo est.
 Cum iam oēm sacris deuinctū legibus orbem,
 Fascibus æternis constringere posse putaret,
 Ipsa suum in gremium pondus fātale recepit
 Pestiferę sobolis, per quam nec iura, nec ausus,
 Nec Pietas certis constaret tuta catenis.
 Sed lubitu obscæno turpans Babylonia Thais
 Iusque piūmq; vltro Rēgum se vertice silit
 Infandam dominam, philtisq; potentib. vlt
 Incestat specie recti, florentia dudum
 Sceptra Deūm, lentè inspirans lethale venenū.
 Qualis in immensis solus dominatur arenis
 Pestifero afflatu Libyæ Basiliscus, & ingens
 Turre caput triplici leuat, exi⁹ osus in auras:
 Ex sanguis illum campi tremuere, comasq;
 Vel procul adspecto siluæ posuere virentes.
 Ille sibi gradiens latis decrescere gaudet
 In mortem spatii accisæ semina vitæ;

Nèc iã adeo exanimes curat palleſcere tractus
 Qui metuunt alio deducta ex ore venena,
 In proprias bacchatur opes; nõ Scorpius illũ,
 Nõ impunè videt geminabilis Amphifibœna:
 Non volitans aliã lethalis peſte Sagitta,
 Non quicquid Natura timet, cum fidere pullo
 Inſpexit Titan terras, taboq; cruento
 Inuiſas formas mortalibus extudit horrens..
 Nõ aliter Romana, triplã caput aucta coronã,
 Infandum populos virus diſpergit in omnes..
 Ipa ſui vix iam de fulmine tuta veneni,
 Chaldæo prædicta ſeni, triſtiſſima Thais..
 Inſidet Europæ campos, ſceptra aurea regum:
 Pallenti inuoluit tabo, viresq; Potentum
 Arbitrio adſpectũs, alios deriuat in actus..
 Heſperii inſeſſor mundi, triſtiſſime ſerpens,
 Ecquid in hac tanta ſecurior arte nocendi
 Naturam ſpernis, duplicatã à fraude veneni?
 Verũ equidẽ, quodcunq; malis influxib. ether,
 Fatidicũmq; ſenũ iunxere ora eula, veſtro
 Ingenio victum, maiori crimine noxam
 Congeminare palam facta infelicia clamant.
 Vel diuinam Aquilã, victæ que conſcia Romę
 Germanos proceres genti exæquaſſe Deorum
 Cernitur, eluuiæ quali & ſordentibus vmbriſ
 Haecenus indutam temeraſti, inglorius auctor

Infor.

Infortunati Canonis, quo ciuica Iura
 Conspurcas, terræq; genus cælestibus armis
 Concubitu immisces furtiuo, vt Legibus orbis
 Imperii quondam iusto temone ligatus
 Crimine soluatur fœdæ meretricis auaro.
 Quod si adeo infâdo placuisset scindere ferro
 Iura hominū, Paleisq; sacras inuoluere frōdes,
 Saltim aliquid saluâ statui ratione decebat.
 Nunc exlex pretio venalia vendidit ora
 Pontificum iuratus honos, mendica refixit
 Iura, cui semel est vel paullum attonsa culina.
 At si illo quoque sine ferox insania sæuæ
 Fixisset furias obscæno Thaidis œstro:
 Incurrit vitiis, Maiestatemque rebelli
 Cæsaream incestat stimulo, Regalia raptu
 Iura sibi adscribens, indesignataque priscis
 Castra super regum ponens ceruicibus altis.
 O Germanus honos, ô dudū degener, ex quo
 Imbellē, infandum, Bullis leuia arma mouentē
 Suppositâ venerare manu! Tibi Martius ensis
 Italiam rerum dominam, tibi Gallica regna
 Pugnaceisque ensis victor subiecit Iberos.
 Vt demū opprobrium mūdi, famosa meretrix
 Sordibus erepens patriis, & stercore auito
 Impositis pedibus premeret victricia colla:
 Non aliter quam cum diuino concitus œstro

Diru-

Dirupit Philisæum acies Mauortius Heros;
 Ifacidum quondam fortissimus, illius vno
 Contremuere graues ictu & cecidère cateruq;
 Postquã arma insumfit, blãdo deceptus amore
 Virginis in collum turgentia sanguine flectit
 Brachia, terribilis donec coma forcipe molli
 Decidit, & Solem moribundo lumine fugit.
 Sic tua deuicto rediens Victoria mundo
 Pat superis, Solemq; vno complexa triũpho,
 Confedit tandem fœdæ meretricis in armos,
 Proh, pudor! ô veterũ si quis generosa parentũ
 Pectora restituat tumulis, Pietate severã
 Qui coluere Deũ, quanto cum turbine molles
 Excutiant frœnos, & fœda repagula calcent:
 Sed quid ego infesto molitus didere cantu
 Antiquos euoluam atavos. cerne in clyta secli
 Corda tui, quibus ingenti percussa dolore
 Erumpunt generis vltro monumenta vetusti:
 Cerne adeo GOLDASTUM atavis atq; ore po-
 Heluetiæ sobolẽ stirpis, liberrima cuius (tentẽ
 Et calamo & dextrã cupiunt euoluere vota
 Eluuię tristi patriam. Quo ille impete dudum
 Ex sanguis famulos, atq; offis vendita dudum
 Nomina deiecit, quam nõ meruere, cathedrã!
 Vindiciis cuius Latio depulsa guberno
 Germanos agnoscat heros, agnoscat honorem
Cæsa.

Cæsaris, ingenti supplex prostrata Deorum
 Roma ferox generi. mercato Loiola cultu
 Exeat in siluas & tintinnabula iac̄ter.
 Cæsaris est supremus honos; dare gentib. arma,
 Et data iustificis premere atq; abscondere iussis,
 Cæsareum est. ne quid capiat Respublica dāni,
 Netrahat attonitis huc atq; huc partib. orbis
 Fortunā fatum contra pugnante, ruinam
 Prospicere & lapsas vltro instaurare columnas
 Cæsareū est. Quid fœda, animis muliebrib. au-
 Barbariē effūdis Soli, Babylonia Thais? (dax,
 Tu siquidem fatis huc infœlicibus acta es,
 Corporis inuigila poliendi, prodiga, curæ
 Semiviræ vt placeas Sectæ, cui Loiola nomen
 Pestiferum dedit, ipse odiis hostilibus ardens
 Contra iura hominū, contra Regesq; Deosq;
 Attyos igne suo miscēs agnomē, vt olim (uētē
 Bacchātē populo in medio & resona arma mo-
 Agnoscat procul & Cybele Romana triumphet.
 Stabimus inuicti contra nos barbarus Ensis
 Conducti veniant Mauri, Germania pridem
 Erubuit meretrice regi. Quid pallida rodis
 Murmura, & ignaras cōtra fremis, impie, dex-
 Nescimus pugnare tibi. Tua nomine solo (tras
 Vsurpata palam calamo benè iura retundit
 Helueticę titulus gentis, GOLDASTIA Peitho

Illa legens retro veterum vestigia Patrum
 Cæsareis vindex titulis, vanissima gentis
 Loiolæ calcat iactamina; Ne quid inultum
 Impunè ingenteis veniant latrare molossi,
 Confutat quodcunq; ferūt. Præscriptio lōgos
 Ædificat libros. Ecclesia dicitur, hīc est.
 Secula tot nostris nugis decepta, vetustos
 Confirmant ritus, & Romanensia captant
 Suppositis manibus, nullo cogente, piacula:
 Hoc tumidi Buccæ, balatronū exercitus omnis
 Omnib. in triuiis, iactando, barbara rumpunt
 Illia: quid verè ferat hæc præscriptio, quot sit
 Interrupta modis, quam sepè exercita, postquā
 Publicitus releuare oculos Germania cæpit
 Ante etiam, quā quis vulgo tibi credere possit
 En aperit GOLDASTUS, & in euocabile pondus
 Pestiferæ innectit sectæ, quo pressa vetustos
 Agnoscet Dominos & Cæsaris arma timebit.
 Tu GOLDAST⁹ eris, tibi cum mortalia soluent
 Membra Deę tumulū super auricolorib. alis
 Æternus seruibit honos, tibi gloria palmam
 Nectet adoratæ laurus, tibi viuuda semper
 Fama nouam prolem veteri producet ab igne.
 Qualis ab Assyrio longeuus palmite Phœnix
 Æternum instaurat corpus, cum mille senectā
 Indefessam annis diuino senserit æstro,

PRONO-

Prouocat agnati sobolem Iouis; illicet alto
 Viuificis radiis pluit immortalis Olympo
 Ignis, & in cineres Phœbeia lampas amatos
 Fœcundis venit inlecebris: vix mortua torpor
 Membra palam linquit, dicto volat ocyus ales
 Ignicolor, mundumq; nouo clangore salutat:
 Excipiunt plausu superi, vix contigit vni
 Mille hominū ē populo sãctã cognoscere vocē
 Harmoniæ soboles; Genitor, prolesq;, suæque
 Stirpis auus, volat aurato per nubila tractu
 Par superis ales, manet indelebile nomen,
 Gloriaq; ē tumulo nunquam peritura resurgit
 Talis honos, GOLDASTE, tuus: tibi nomē ab
 Assyriã præsignat auē, tua Fama perignes (auro
 Exscendens tumuli feret intemerabile laudū
 Remigium cœlo; & superis miscebit honorē:
 Te cum cana cinis fatali tempore soluet
 Cœlestis circū Harmoniã irrefonabile carmē
 Et saliet choreis & læto pectine plaudet.
 Immortale decus seclī, cui fata dederunt
 E veteri pædore graueis attollere vultus.
 Qualis in immēsis domibus volitãtis Olympi
 Æterno Cælorum Operi modulabilis Echo
 Assonat, acceptamq; refert cum fœnore vocē.
 Tali Posteritas soluet tibi carmine grates,
 Imperii qui Iura, graui Iurore, tenebris

Tradi-

Tradita, restituis radiis Hyperionis alti.
 Nec tibi fœda vñquã moueat Liuore dolorẽ
 Inuidia, aut diis pallens absterreat actis.
 Sinon grata suis incumbent secula damnis
 Et mortalis honos meritum graue nesciet: ipse
 Omnipotens meritis reddet tibi præmia tantis
 Digna; cui seruis, cuius vice Romula Iura
 Concilias Germano Operi, meretricia regna
 Extricas mundo, seruiliaque arma retundis.

Nos vtinam in parteis talis concedere pöpæ
 Fatorũ nõ nollet amor. Rapiam arma, grauiq;
 Loiolas ausu citra Romana retundam
 Castra, quibus Latii credũt transcendere fines.
 Vt subito moles interpellata petauo
 Excutitur, longoque secat caua nubila iactu,
 Fulmineo donec depulsa furore, residat.
 Artibus è mediis (quarum se arcana lupata
 Et regere, & rectas aliis dare posse catenas
 Falso adeo iactant) sublatos æthere nudo
 Discutiã exsanguis vmbra, quæ tegmine multo
 Diuinas fingũt volucres, cū obscana sepulcra
 Nocte colant media atque infelicissima cantẽt
 Omina, regali quibus est excussa ca: hedrã
 Sæpe man⁹ procerũ, sæpe & prouincia in igneis
 Confedit miseros, ipsi cum pantice pleno
 Lurcentur, delicta hominum, nec sidera cessẽt

Contenterare odiis, dum pro Pietate tumultus
 Exanimis mouisse volant. proh perfida mundi
 Crimina! queis olim iam fessa & pallida crebro
 Funere Tiphphone cum successoribus vasa est,
 Dicitur alterius victa ditione sororis
 Mundum inuoluendum subitis cecinisse tenebris:
 Exitus arrisit Conamina. feruidus ensis
 Instruxit furias, atque vltio longa pependit,
 Dum pietas paucorum hominum, iubilantia fata
 Sustinet, & sceleri crebro per vota parentat.
 At nisi Posteritas studiis aduersa nefandis
 Vltro acie gladii, Domini quam dextera vibrat,
 Et precibus vitamque volet devertere rectam,
 Loiolæ sunt Penæ hominum, per crimina crimine
 Vlturus rerum Domini furor, impia dudum
 Secula in infandas proturbat perdita sectas.
 Nil adeo scelerum supremo in tempora rerum
 Sperandum est Diris, ex quo notescere vulgo
 Obsceni incipiunt Patres. Simulamine longo
 Lusa fefellerunt, picturatisque figuris
 Tempora, cum paucis pietas adsurgere contra
 Feralemque aperire chorum & Cybeleia festa
 Orgiaque Actæis non inficianda cynædis
 Diuino iubet afflatu. Pallentia pingunt
 Ascylti veteres curti fragmenta Petroni.
 Hæc Lemurum facies, hæc sunt imitatio Larvas

Carmina, quæ Socio defūdunt scripta Neronis.
 Quoridie qui facta, negant notescere vulgo;
 Affectus cuncti, mortalibus externatis,
 Eiarant miseros: vt nullo iudice secum
 Exercere queant, quæ tot per crimina culpant.
 Instituunt igitur cæcis cænaculâ muris
 Anfractusque inopes lucis, obscuraq; quærūt
 Cœcilia, atque oculos primum pro testib⁹ illis
 Suffugiunt, quos nulla potest depellere fando
 Suada potens Inde in longas discedere terras
 Spōte volāt, quotquot veteri inuenere sepulcro
 Corpora, restituumt vitæ. nec credere quisquā
 Præter eos potis est, qui tanto examine nolūt:
 Hinc strue sublimi crescit mendica papyrus.
 Implorant que Fidem miseri, qui Numine læso
 Vix natibus dignas possunt implere tabellas
 Furtificis dictis, vt iam pro paupere rhombo
 Conducat cartas diues Cocus: illæ vbi solum
 Bibliopolarum nares pallentis odore
 Contigerint Socii. Si quis conuicia dicit
 Et foris dignos titulis inscribit Elenchos
 Hic legitur. qualis Balatronum triga quotânus
 Prostat ad officium. Clari persona Bonarsci,
 Sangaq; prostibulum, nec puri Cratserus oris.
 O stirps Sacra Deūm, labentis destina secli,
 Vindex Sancte qui, stirps Heimésfeldia, quis te

Oppositum tantis possit tibi credere mōstris?
 Tu Domini virtute viges tibi Purus ab alto
 Spiritus inspirat mentem, Genialia dudum
 Astra loco furiiis mouet infandissimus ordo.
 Stas tamē: & manibus puris veneraris Olympū,
 Desitaque antiquis atauorum à moribus vltro
 Sacra paras, puramq; Animam Cælestib⁹ indis.
 Conciliis, vt dicta Dei tecum ipse reuoluat.
 Sic furias contra, contra Pallentia noctis,
 Regna animum obfirmas diuino tutus amore.
 Noui equidē, dictisq; tuis mens addita creuit,
 Creuit; & immensis par est sibi visa Deorum.
 Remigiis, cum verba mero stillantia melle.
 Ruminat: ah miseri, vanas pugnatis in auras.
 Hic Deū est. Exite procul, procul ite profani.
 Quāquā animā in tātos liquendā traderet aēt⁹
 Consilium Domini, fœlix Goldastus abiret,
 Parque illis quorum fœlici Ecclesia cultu
 Nomina perpetuum sacrata infixit in annum.
 Macte animi his verbis. macte hac Pietate, per
 Per furias, per saxa, per irrenocabile fatū (ignes
 Tutus eris. Tibi in auxiliū manus arma Iehouē
 Deproperat, tibi sancta Fides Clypeūq; Iubaq;
 Suggest, ensiferam gladio Prudentia dextram
 Induit, in galeā conum Constantia seruat.
 Sobrietas pectus ferrato munit amictu:

Hasta

Hasta pudicitiae donum memorabile longè,
 Exercet timidos hostes, bilemque; resignat:
 Robore mentem animi magno Patiëntia firmat,
 Tranquillâque manu motus componit, & vnâ
 Fortem utramque; docet facie perferre volentē.
 At trepidi in nebulis & iam sua facta pauentes
 Loiola excedunt campis, Clypeataque iactant
 Brachia, iam gladios nescit temerarius ardor,
 Sponte iacent, fœdâque aciem rubigine turpât.
 Illos Cura penes Metus est, & iniqua Doloris
 Cogeris, tot mōstra, Erebo quot lurida quodâ
 Nox peperit, tristisque; obstetricata Megæra est.
 Ante omnes stimuli malè cōscia pectora turbât,
 Irarum, insidiarum, in opacâ nube Dolorum,
 Hinc pallor, certoque loco consistere testem
 Nescia mēs verita, & proprio concisâ tumultu.
 Pone sequēs caput anguineum fatūque; cerastis
 Alecto intentat; magno stridore flagellum
 Instanteisque; aperit Pœnas. Hunc impete torto
 Præcipitat rota perpetuò reuoluta recursum.
 Illius ex sanguineis artus & pallida dirâ
 Morte Prometheæ volucres omenta fatigant,
 Obscœnisque instant rostris, & viscera tundūt.
 Parte aliâ vindex cæсорum extra omnia iura
 Iusticia exercet lancem, & stricta orgia ducit.
 Quod quisque in vitâ Domini fecisse ministris

H. 3. Dicitur

Dicitur, & multo cruciamine corda piorum.
 Affecisse diu, patitur sine fine per umbras.
 Hic adeo in densa suspensos nocte videre est
 Mortales quondam lemures, quib. apta figura
 Defunctorum animis, per opaca silentia bustis.
 Insultare solet, miserosq; hac fraude parentes:
 Decipere, vt charis statuunt super omnia natis.
 Pervigiles cantus mystarum, vt pante pleno
 Sacrificæ possint meditari vln lamina Laruæ.
 Ios circū oblcœne volucres bacchant in ūbris,
 Effictosq; sonos, mentitaq; murmura reddūt.
 Mille extra numerū mortes per opaca vagant;
 Excruciatq; feros, terrentq; & porrò relinquūt,
 Ne qua è tantorum spes finis mole laborum.
 Excipiat miseros, nec pausa sit vlla dolorum:
 Non procul ille siti flagrantia sustinet ora:
 Perpetuisq; inhiat fluuiis, quos flamine pullo,
 Ventus agit sursum, captantiq; inuidet æstu.
 Hunc miserâ in vitâ torsit ferus ardor habēdi,
 Per fas perq; nefas studio bacchatus inani
 Hæredum insumsit ventura in gaudia vitam.
 Quid reliquos op^o est male compto includere:
 versu?

Hic Sodomita libido leui succincta crocota:
 Infandas patitur flammato in carcere Pœnas.
 Hic aliud genus & vitio maiore cauendum

Sola

Sola cui superest IgnatI secta, vagatur
 Perpetuis circum sua fata furoribus, atq;
 Omnem extra finem lamnâ candēte notatur.
 Cætera quis longo possit deducere versu,
 Omnia Loiolæ queis secta ferocis abundat
 Criminibus, superis odium implacabile iurās.
 At Chorus ætheriô multum de flore Beata
 Participans vitæ, roseo velatus amictu
 Exercet Choreas, pedibusq; ter impete docto
 Grata sonat superis, resonatq; volubile carmē.
 In medio cuius Vindex GOLDAST⁹ Honoris.
 Imperii, cui tota factis Ecclesia dictis
 Cōsonat, instaurat fidib. modulamina doctis:
 Circum candidulis euinēti tempora tæniis
 Antiqui Heroes, iam credita nomina cælo,
 Quorū ille indigetes animas è nocte reuulsas
 Producit cælo, radiisq; nitentibus auget,
 Ote canunt pleno grates & carmina dicunt.
 Carmina TARRÆI quondā debentia nomen
 HEBIADÆ curis, qui nunc ætate nitente
 Moribus infandis odium debere fatetur.
 Hi Babylonicos fastus, meretricia pandunt
 Regna sacræ Laruæ, que nūc super omnia diris
 Excensura modis, regum in ceruicibus altis
 Obscænos fixit gressus, pedibusq; profanis
 Regna quatit rerum. Nec cardine sistit in vno

Infanda Ambitio perituri monstra tyranni.
 Attrahit in frenos mundū, quin sumā tonanti
 Sceptra manu tentat, dirum, violare profana.
 At pater omnipotens certis inscribere metis
 Bacchantis furias recolens iussisse prophetas,
 Tela manu leuat alma, venit iam fulminis alis.
 Succinctus, vindex rerum, diuinus Elias.
 Illius obtutu Corybas clamorosus in antra.
 Antra sitūs priscei refugit. Iam vertice triplo
 Excidit, & non vult sceptri meminisse, corona.
 Exsangues circum catuli, quos Loiola misit,
 Fragmina constipant, mendicatoꝝ; tumore
 Laidos in Laudēs fractæ feralia dicunt (bras.
 Carmina, vix trepidæ meretrici audita per vin-
 Concisum illa caput, fuci iam oblita vetusti,
 Squalēteisꝝ; oculos leuat, & sua funera magna
 Præfica voce dolet, redeūt monumēta superbi
 Imperii, famuli quondam, nunc colla tyranni
 Calce premunt, tenerosꝝ; elidūt sedib. orbis.
 Tu, Pater omnipotēs, cui^o mala bestia nutu
 Deserit imperium rerum, sensimꝝ; secuta
 Prisca patrum sanctis oracula credita, libris
 Exspirat mortalem animam, fœdaꝝ; volentem
 Eluue exonerat mundum; da maxima gratā.
 Mente palam tua dona viro fateamur in isto
 Heluetii qui floris apex, tristissima regna

Excursus

Excudit & Solem vetores deducit in ymbas.
 Ille tibi adscribit, qui de te fonte profectus
 Irrigat arenteis hortos, tibi rinulus auspex
 Perpetui floris multo viridaria rore
 Fœcundat, laudū vnde tuarū vberrima messis
 Succrescet pratis, cœlumq; attinget odore.
 Tu miseros ad quos rediit fax vltima mundi
 Per tenebras, per saxa, per ignem, & marmora,
 & ymbas,

Siste loco aternæ, te te sponsore, quietis.
 Interibi quodcunq; mali pro parte virili
 Quêq; iubes sufferre, tuo moderamine fautor
 Ritè leua, & succede oneri q; ferre nequimus,
 Præcipuè tua cura velit depellere noctem,
 Qua modo Relligio crassis induta tenebris.
 Talipedat, sursumq; logis atq; acta deorsum
 Præcipientes animas spēbus sæpè excudit Orco.
 Da te sancta fides vnum videatq; colatq;,
 Et mandata tua humanis secernat ab actis.
 Te solum Pietas vnum te norit asylum
 Inconfusa ymbis huc atq; huc corda trahentū
 Pro lubitu Babyloniaci Corybantis amicū.
 Imperet ille sibi. Christo nos libera colla
 Subiicimus, tantâ qui nos pietate redemit.
 Hos etiam tua qui spretis sacraria mundo
 Expurgant lurore, velis seruare ministros

178 C. BART. PANEGYRICVS.

Ne quã illis noceat sæuus meretricis hiatus.
Te fruimur tutore, pater: Sine Numine vestro
Vix stipulæ, quas ventus ageñs medio æthere
turbat

Ludibriũ. Tecum æratis transcendere claustris
Possumus obiectas portas. Tibi sæcula longo
Viçta situ emendat Pietas GOLDASTIA; per te
Tuta sit, & numerum cum iam complebit a-
uorum,

Tecum perpetuã regnet super æthera vitã.
Interea in terris, quas est euecta tibi cum
Astitit, & tua per docuit te oracula mundum,
Perpetuet, decorisque sui sibi conscia semper
Augeat inceptas æterno Nomine laudeis.

F I N I S.

LECTORI.

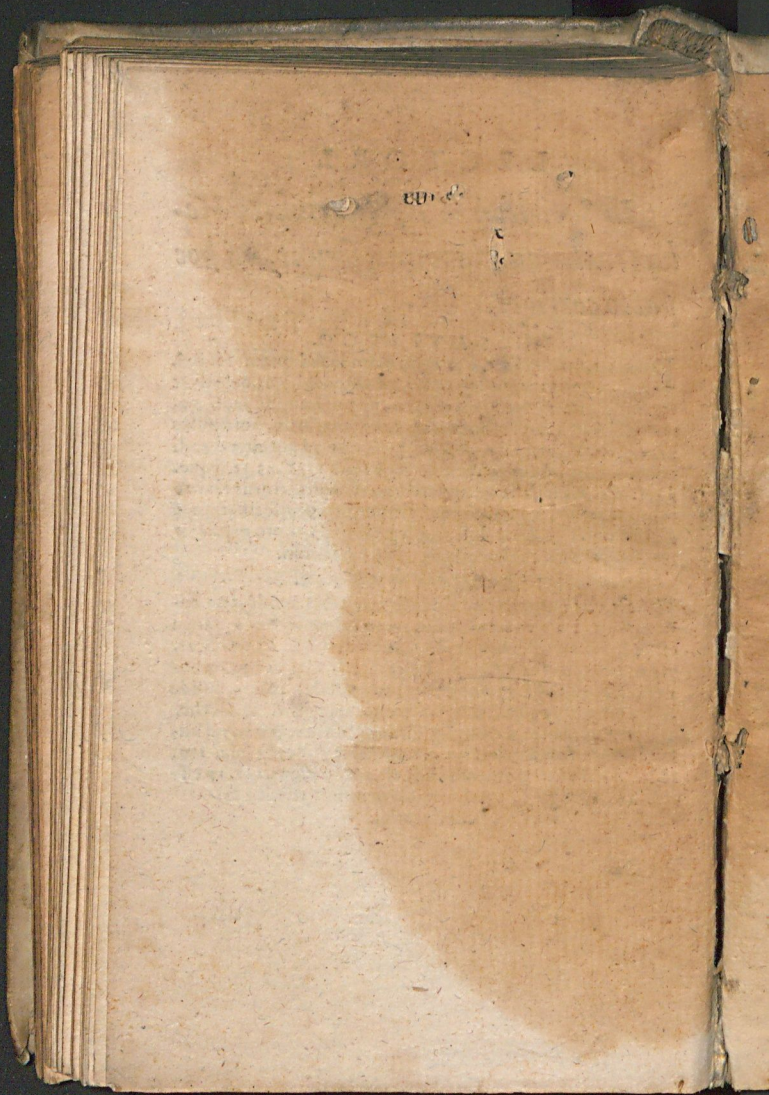
*In Satiricon & Epigrammata He-
bijerrata quorundam irrepserunt, ea hoc
pacto corriges.*

IN SATIRICO.

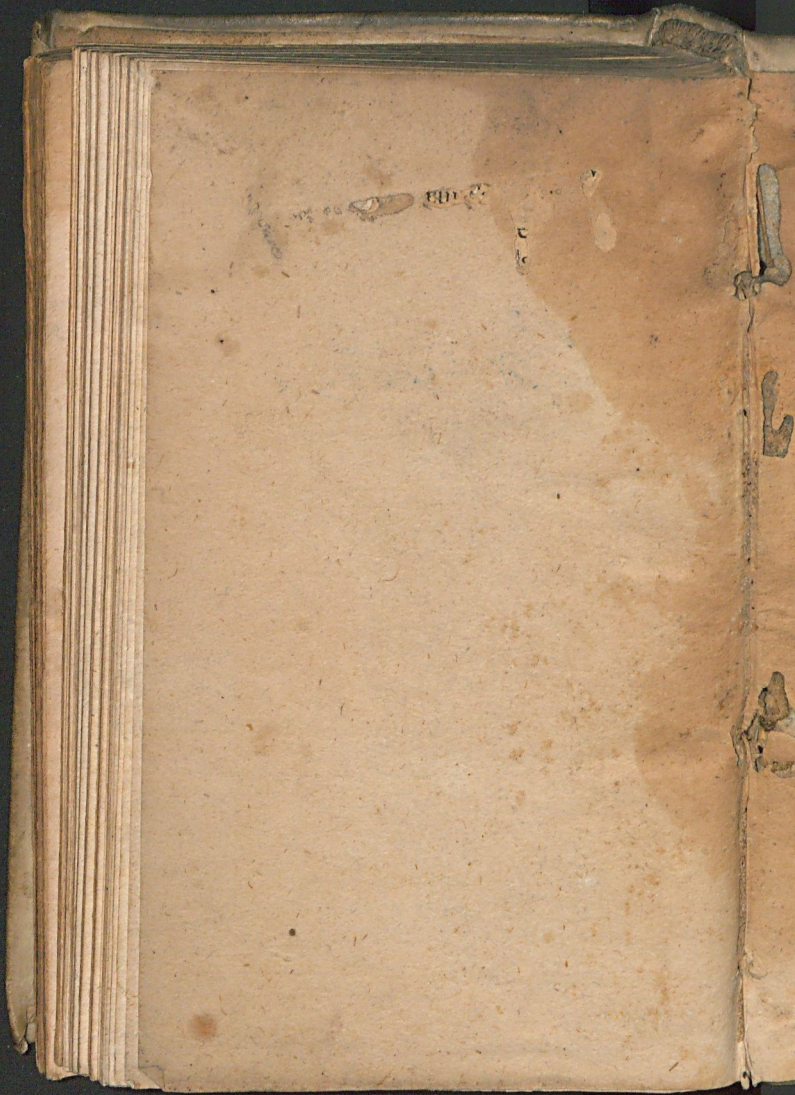
Pag. 4. l. mandavit. 6. auream illam le. sed quam. 12. dixi.
Pag. 7. v. 15. pro *ratus* leg. *putans*. 8. 2. cilindros. 9. 21. dele & &
scribe & aspirauerant. Præterea &c. 10. 13. vi hominē rapt. 14.
18. Præfecturæ 20. 9. imitator 24. 4. desperarint. 9. horribilius
25. 11. rescripserat. 29. 14. adeo uti 33. 13. quo ad potuit. 34. 4. dī
sciplinæ 38. 11. industriā. 15. dele vocē MARTIAL. 43. 12. seque.
44. 4. ad. 11. Crucifalia. 45. 15. parcere. 46. 5. adstructurus erat. 19
minime retur. 47. 9. bucconum. vlt. potuit. 49. olfecisset. 50. 4.
destiterunt. 51. 2. Zeuxidos. 55. 4. leg. *vetuit*. 62. 11. pro *properasset*
leg. *sperasset*. 65. 1. exofenlaturus. 67. 15. Pyracmon.

IN EPIGRAMMATIS.

Pag. 5. v. 15. auro, dele interpunct. 14. vlt. NI modo. 16. 3. co-
gnouit. 18. 2. tel. 26. 13. Italū. 29. 10. culpans? 62. 10. Sanga
est & furor. 63. 10. dele PER. 66. 1. Sociūm tuūm. 67. 1. possitis.
7. Amoreis. 70. 4. vnō. 6. possint. 9. cacare. 13. Caspare. 77. 4. no-
uerca. 94. 14. nullā. 97. 6. iudicium. 103. 9. sella. 109. 19. putide
& ó f. vlt. adspicis. 110. 19. Apicii. 119. 10. mage inv. 23. lācche.
121. vlt. Opima. 123. 9. cibumq; fumum & arida &c. 13. vel im-
perator. 133. 14. sed mage. 134. 7. auditus? 137. 15. cassā fide. 139.
16 Ni m. r. 141. 18. Nomentanoq; vlt. aurē veilens. 142. 17 esse
143. 1. longa. 144. 7. Ex eiusdem insunt alia, sed fa-
cilia corrigi.

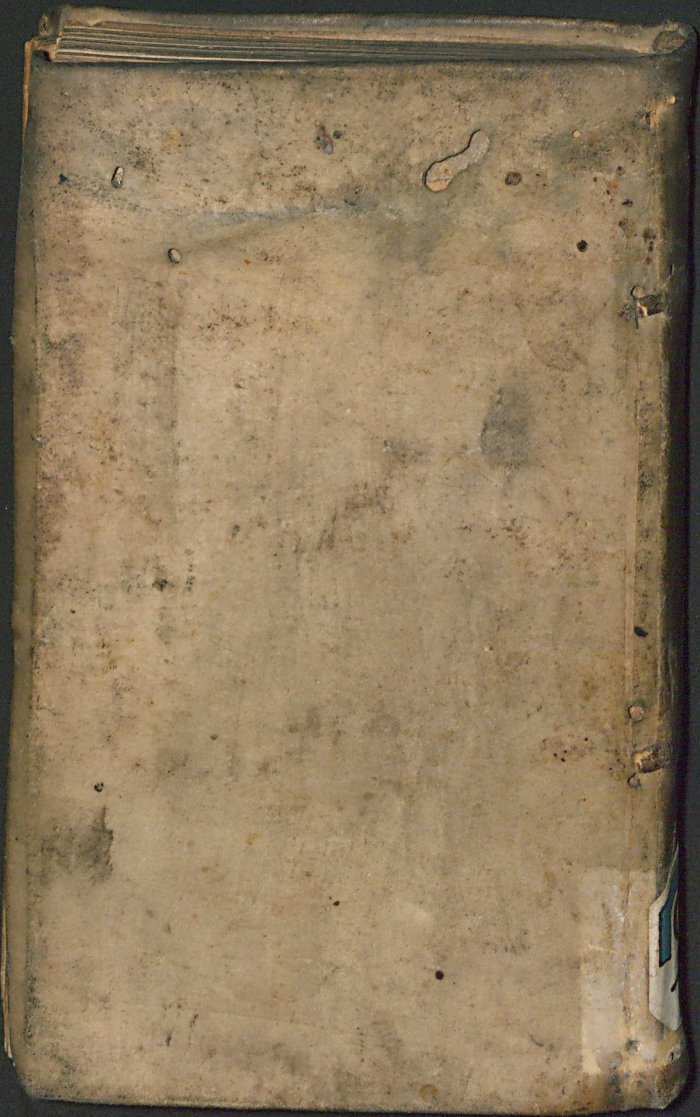
Ca 1217/8

(X 2609408)

VD 77

ML

Inches
Centimetres

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 8

Farbkarte #13

B.I.G.

Blue

Cyan

Green

Yellow

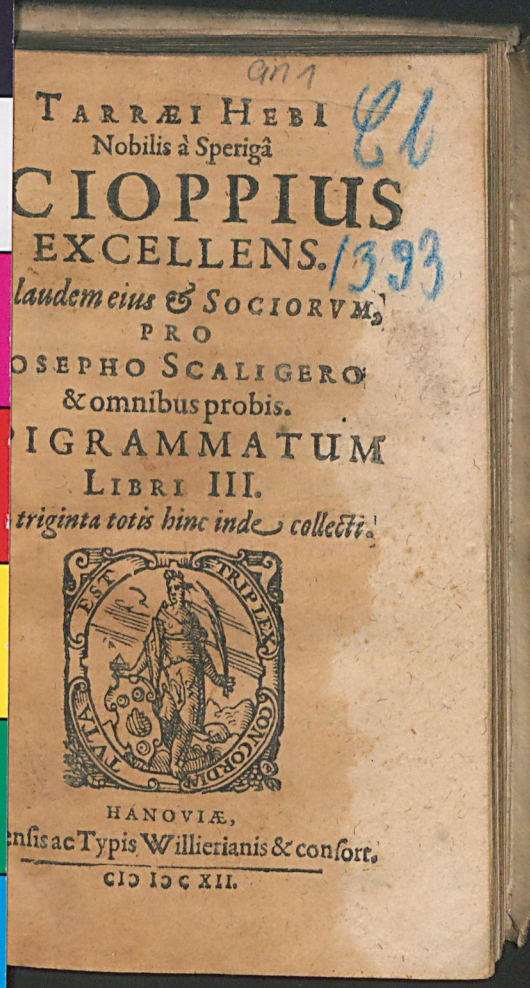
Red

Magenta

White

3/Color

Black

911
86

TARRÆI HEBI
Nobilis à Sperigâ
CIOPIUS
EXCELLENS. 1393

laudem eius & SOCIORVM,
PRO
OSEPHO SCALIGERO
& omnibus probis.
IGRAMMATUM
LIBRI III.
triginta totis hinc inde collecti.

HANOVIAE,
ensis ac Typis Willierianis & consort.
MDCCLXII.

